

PUBLIKATIEBLAD

VAN DE

EUROPESE GEMEENSCHAPPEN

17 APRIL 1964

UITGAVE IN DE NEDERLANDSE TAAL

7e JAARGANG No. 62

INHOUD

EUROPESE ECONOMISCHE GEMEENSCHAP

VERORDENINGEN

- Verordening no. 38/64/EEG van de Raad van 25 maart 1964 met betrekking tot het vrije verkeer van werknemers binnen de Gemeenschap* 965/64

MEDEDELINGEN

DE RAAD

64/240/EEG:

- Richtlijn van de Raad van 25 maart 1964 inzake de opheffing van de beperkingen van de verplaatsing en het verblijf van de werknemers van de Lid-Staten en van hun familie binnen de Gemeenschap* 981/64

64/241/EEG:

- Raadpleging van het Economisch en Sociaal Comité inzake de voorstellen voor verordeningen en richtlijnen betreffende het vrije verkeer van werknemers binnen de Gemeenschap* 984/64

- Advies inzake de „Verordeningen en richtlijnen met betrekking tot de eerste maatregelen ter verwezenlijking van het vrije verkeer van grens- en seizoenarbeiders binnen de Gemeenschap”* 1007/64

- Advies inzake het voorstel van een „Verordening en richtlijn inzake het vrije verkeer van werknemers binnen de Gemeenschap”* 1013/64

EUROPESE ECONOMISCHE GEMEENSCHAP

VERORDENINGEN

VERORDENING No. 38/64/EEG VAN DE RAAD

van 25 maart 1964

met betrekking tot het vrije verkeer van werknemers binnen de Gemeenschap

DE RAAD VAN DE EUROPESE ECONOMISCHE GEMEENSCHAP,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op de artikelen 48 en 49,

Gelet op Verordening no. 15 van de Raad van 16 augustus 1961 met betrekking tot de eerste maatregelen ter verwezenlijking van het vrije verkeer van werknemers binnen de Gemeenschap ⁽¹⁾, inzonderheid op de artikelen 46 en 52,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien de adviezen van het Europese Parlement ⁽²⁾,

Gezien de adviezen van het Economisch en Sociaal Comité,

Overwegende dat de afschaffing van elke discriminatie op grond van de nationaliteit tussen de werknemers van de Lid-Staten, wat betreft de werkgelegenheid, de beloning en de overige arbeidsvoorwaarden, uiterlijk aan het einde van de overgangperiode moet zijn tot stand gebracht, met name ten einde de werknemers in staat te stellen zich vrij binnen de Gemeenschap te verplaatsen om arbeid in loondienst te verrichten, behoudens uit hoofde van openbare orde, openbare veiligheid en volksgezondheid gerechtvaardigde beperkingen;

Overwegende dat deze doelstelling, die de afschaffing inhoudt van wachttijden en andere beperkingen die een beletsel vormen voor het vrijmaken van het verkeer van werknemers, volgens plan geleidelijk moet worden bereikt voor de werk-

nemers die ingaan op een feitelijk aanbod tot tewerkstelling als „vast tewerkgestelde”, als seizoen- of als grensarbeider;

Overwegende dat het noodzakelijk is de beperkingen af te schaffen ten aanzien van de tewerkstelling binnen de Gemeenschap van de werknemers van een Lid-Staat, die een dienstverlener vergezellen of voor diens rekening de dienst verrichten op het grondgebied van een andere Lid-Staat, voor zover deze beperkingen een belemmering vormen voor het verlenen van diensten op het gebied van werkzaamheden die zijn vrijgemaakt krachtens de door de Raad vastgestelde richtlijnen ter uitvoering van het Algemeen Programma voor de opheffing van de beperkingen van het vrij verrichten van diensten ⁽³⁾; dat het personeel van een dienstverlener op dezelfde wijze dient te worden behandeld wanneer de dienst wordt verricht krachtens de nationale wetgeving zonder uit hoofde van een richtlijn van de Raad te zijn vrijgemaakt;

Overwegende dat de organisatorische voorzieningen, die bij Verordening no. 15 zijn ingesteld en waardoor de aanbiedingen van en de aanvragen om werk tot elkaar worden gebracht en gecompenseerd, in stand gehouden moeten worden, evenals het Raadgevend en het Technisch Comité, die tot taak hebben de Commissie bij te staan;

Overwegende dat, in de lijn van de geleidelijke verwezenlijking van het vrije verkeer van werknemers, Verordening no. 15 gevolgd moet worden door maatregelen die betrekking hebben op een tweede etappe, aan het einde waarvan de bepalingen moeten worden vastgesteld die de doeleinden beogen te bereiken welke in de artikelen 48 en 49 van het Verdrag voor de slotfase zijn neergelegd;

⁽¹⁾ PB no. 57 van 26.8.1961, blz. 1073/61.

⁽²⁾ PB no. 64 van 25.7.1962, blz. 1808/62 en 1816/62, en PB no. 61 van 19.4.1963, blz. 1291/63.

⁽³⁾ PB no. 2 van 15.1.1962, blz. 36/62.

Overwegende dat het recht van alle werknemers van de Lid-Staten om de arbeid van hun keuze binnen de Gemeenschap te kunnen verrichten, met ingang van de tweede etappe moet worden bevestigd; dat daarbij tijdens die etappe aan elke Lid-Staat bepaalde mogelijkheden moeten worden gelaten om dit recht in een bepaalde streek of bepaald beroep te schorsen, wanneer er sprake is van een overschot aan arbeidskrachten of wanneer het evenwicht op de arbeidsmarkt ernstig in gevaar wordt gebracht;

Overwegende dat Verordening no. 18 ⁽¹⁾, die de wijze van toepassing van Verordening no. 15 op artiesten en musici vaststelt, bij de inwerkingtreding van de onderhavige verordening vervalt; dat evenwel, om de geleidelijke verwezenlijking van het vrije verkeer te vergemakkelijken, waarop deze werknemers in ieder geval aan het einde van de overgangperiode recht hebben, te hunnen opzichte voor deze tweede etappe nog bijzondere regels, die op de toestand in deze beroepen zijn afgestemd, dienen te worden gehandhaafd;

Overwegende dat bij Verordening no. 15 de discriminaties zijn opgeheven tussen de werknemers van de Lid-Staten voor wat betreft het stemrecht voor de vertegenwoordigende organen van werknemers in de onderneming; dat deze verordening vergezeld ging van een verklaring van de Raad inzake de verkiesbaarheid in elke Lid-Staat van de werknemers van de andere Lid-Staten; dat naar aanleiding van deze verklaring studies werden verricht; dat ook de discriminaties die bestaan op het gebied van de verkiesbaarheid in diezelfde organen moeten worden afgeschaft; dat het evenwel nuttig lijkt voor deze tweede etappe de verkiesbaarheid van deze werknemers afhankelijk te

stellen van de bijzondere voorwaarde dat zij van stabiliteit in hun betrekking in de onderneming hebben blijk gegeven en dat zij het minimum aan ervaring hebben opgedaan dat voor de uitoefening van een mandaat in de vertegenwoordigende organen van werknemers in de onderneming noodzakelijk is;

Overwegende dat in artikel 43 van Verordening no. 15 werd bepaald dat de Lid-Staten bij hun werkgelegenheidsbeleid rekening zouden houden met de toestand van de arbeidsmarkt in de overige Lid-Staten; dat in een tweede etappe aan deze bepaling een meer tastbare inhoud dient te worden gegeven, enerzijds door duidelijker vast te stellen dat de werknemers van de Lid-Staten ten aanzien van het aanvaarden van een betrekking, ongeacht hun nationaliteit, op gelijke voet moeten worden behandeld, en anderzijds door voor deze werknemers de feitelijke uitoefening van dit recht te vergemakkelijken door het treffen van voorzieningen ter verkrijging van een beter inzicht in de arbeidsmarkt in de Gemeenschap;

Overwegende dat er een nauw verband bestaat tussen het vrije verkeer van werknemers, de werkgelegenheid en de beroepsopleiding, voor zover deze erop gericht is werknemers in staat te stellen in te gaan op feitelijke aanbiedingen van werk uit andere gebieden van de Gemeenschap; dat derhalve de problemen die met deze onderwerpen verband houden, niet meer elk afzonderlijk maar in hun onderlinge samenhang moeten worden bestudeerd, daarbij tevens rekening houdend met de werkgelegenheidsproblemen in regionaal verband, en dat de Lid-Staten derhalve moeten streven naar een coördinatie op gemeenschapsniveau van het werkgelegenheidsbeleid,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD :

⁽¹⁾ PB no. 23 van 3.4.1962, blz. 722/62.

EERSTE DEEL

WERKNEMERS EN HUN FAMILIE

TITEL I

WERKNEMERS

Hoofdstuk 1

Tewerkstelling van werknemers

Artikel 1

1. Iedere onderdaan van een Lid-Staat heeft het recht, op het grondgebied van een andere Lid-

Staat en onder de in deze verordening gestelde voorwaarden, arbeid in loondienst te verrichten in een betrekking waarvan het openstaan aan het bevoegde arbeidsbureau is medegedeeld.

De werknemer aan wie het aldus is toegestaan op het grondgebied van een Lid-Staat arbeid in loondienst te verrichten, kan in elke streek en in elk beroep ingaan op elke nieuwe aanbieding van werk, behoudens toepassing van de bepalingen van artikel 2.

2. Iedere werknemer die onderdaan van een Lid-Staat is, die woonachtig is op het grondgebied van

een Lid-Staat en wiens werkgever op het grondgebied van een andere Lid-Staat krachtens de wetgeving van deze Staat dan wel overeenkomstig een richtlijn van de Raad uit hoofde van artikel 63, lid 2, van het Verdrag, diensten verricht, heeft het recht om, in overeenstemming met de bepalingen van deze verordening, al dan niet vergezeld van zijn werkgever, voor diens rekening zijn werkzaamheden te verrichten.

Artikel 2

1. Wegens een overschot aan arbeidskrachten in een bepaalde streek of een bepaald beroep kan elke Lid-Staat in deze streek of dit beroep de toepassing van artikel 1 schorsen :

a) aan het begin van elk kwartaal,

b) bij wijze van uitzondering in de loop van het kwartaal, indien het evenwicht op de arbeidsmarkt ernstig in gevaar wordt gebracht.

2. Deze Lid-Staat is gehouden deze maatregel, overeenkomstig artikel 26, lid 2, ter kennis van de Commissie te brengen, met opgaaf van de redenen die deze maatregel rechtvaardigen. Het Raadgevend Comité, bedoeld in artikel 39, wordt hiervan in kennis gesteld.

3. In ieder geval moet, indien, binnen twee weken nadat mededeling is gedaan van een openstaande betrekking, geen geschikte gegadigde is gevonden, die tot de normale arbeidsmarkt van de desbetreffende Lid-Staat behoort, de arbeidsvergunning worden afgegeven aan iedere gegadigde die onderdaan is van een Lid-Staat en die niet tot die markt behoort.

Artikel 3

1. De overeenkomstig artikel 2, lid 1, genomen maatregelen zijn niet van toepassing op grensarbeiders.

Onder „grensarbeider” wordt verstaan de werknemer die, terwijl hij woonachtig is op het grondgebied van een van de Lid-Staten, waarheen hij in beginsel dagelijks of ten minste éénmaal per week terugkeert, op het grondgebied van een andere Lid-Staat werkzaam is.

2. Indien op het tijdstip van inwerkingtreding van deze verordening tussen twee Lid-Staten grenszones bestaan, moet de betrokkene, om als grensarbeider te worden aangemerkt, woonachtig en werkzaam zijn in een zone die zich in beginsel over een breedte van 20 km aan beide zijden van de gemeenschappelijke grens uitstrekt.

Indien na de inwerkingtreding van deze verordening twee Lid-Staten in onderlinge overeen-

stemming verzoeken zodanige zones van in beginsel 20 km breedte in te stellen, worden deze bij verordening van de Commissie vastgesteld. Hetzelfde geldt, indien twee aangrenzende Lid-Staten later in onderlinge overeenstemming verzoeken de breedte van hun grenszones op meer dan 20 km vast te stellen.

3. Na goedkeuring van de betrokken Lid-Staten stelt de Commissie bij verordening de lijst vast van de gemeenten die in deze zones zijn gelegen.

Artikel 4

1. De overeenkomstig artikel 2, lid 1, genomen maatregelen zijn niet van toepassing op de werknemers bedoeld in artikel 1, lid 2,

a) wanneer die werknemers deel uitmaken van het gespecialiseerde personeel of van het personeel dat een vertrouwenspostie inneemt,

b) wanneer zij vallen onder een richtlijn die de Raad krachtens artikel 63, lid 2, van het Verdrag heeft vastgesteld,

c) indien zij niet behoren tot de sub a) en b) bedoelde groepen werknemers, wanneer de duur van de dienstverrichting niet langer is dan een maand.

Het bepaalde sub a) wordt toegepast overeenkomstig bijlage 1.

2. Indien deze werknemers echter het beroep van artiest of musicus uitoefenen en hun bezoldiging beneden de in bijlage 2 vermelde bedragen ligt, kunnen de overeenkomstig artikel 2, lid 1, genomen maatregelen op hen worden toegepast.

Artikel 5

1. De overeenkomstig artikel 2, lid 1, genomen maatregelen zijn niet van toepassing op de werknemers voor wie een op naam gestelde aanbieding van werk is gedaan, indien deze aanbieding van bijzondere aard is op grond van :

a) redenen die verband houden met het beroep, te weten de specialisatie, het vertrouwelijke karakter van de aangeboden betrekking of vroegere beroepsbindingen;

b) familiebanden, hetzij tussen de werkgever en de gevraagde werknemer, hetzij tussen deze laatste en een werknemer die ten minste sedert een jaar regelmatig in de onderneming werkzaam is;

c) het feit dat het leidinggevend personeel betreft, dat noodzakelijk is voor de goede gang van zaken in de onderneming en dat medegaat met een werkgever die zijn bedrijf geheel of gedeeltelijk van het ene naar het andere land overbrengt.

Het bepaalde sub *a*) en *b*) wordt toegepast overeenkomstig bijlage 1. Het bepaalde sub *a*) wordt op artiesten en op musici toegepast overeenkomstig bijlage 2.

2. De in lid 1 bedoelde werknemers ontvangen de arbeidsvergunning, tenzij de betrokkene zijn verzoek motiveert met een schijnaanbod of een schijnovereenkomst.

Artikel 6

1. De overeenkomstig artikel 2, lid 1, genomen maatregelen zijn op het grondgebied van een Lid-Staat niet van toepassing op :

a) de werknemer die op dit grondgebied gedurende een jaar regelmatige arbeid heeft verricht en zijn werkzaamheden in hetzelfde beroep wenst voort te zetten;

b) de werknemer die op dat grondgebied regelmatige arbeid heeft verricht hetzij gedurende twee jaar of gedurende 27 maanden in de loop van drie achtereenvolgende jaren, hetzij als seizoenarbeider gedurende 20 maanden in de loop van drie achtereenvolgende jaren, ongeacht het beroep of de streek waarin betrokkene zijn werkzaamheden wenst voort te zetten.

2. Op de werknemer die na het verkrijgen van de in lid 1, sub *b*), genoemde rechten elke arbeid in loondienst op het grondgebied van een Lid-Staat heeft beëindigd, zijn de overeenkomstig artikel 2, lid 1, genomen maatregelen niet van toepassing, wanneer hij wenst in te gaan op een aanbieding van werk op het grondgebied van deze Staat gedurende 2 jaren na beëindiging van bovengenoemde arbeid. Deze termijn wordt verlengd met de periode waarin de betrokkene eventueel zijn militaire dienstplicht heeft vervuld.

3. Het bepaalde in de leden 1 en 2 is op de werknemer van toepassing, ongeacht zijn woonplaats.

4. De perioden van regelmatige arbeid, vervuld vóór 1 september 1961, worden voor de toepassing van dit artikel voor de helft in aanmerking genomen; de perioden van regelmatige arbeid vervuld na 1 september 1961 worden in hun geheel in aanmerking genomen.

5. De bepalingen van dit artikel zijn niet van toepassing op de in artikel 1, lid 2, bedoelde werknemers.

Artikel 7

1. Met perioden van regelmatige arbeid in de zin van artikel 6, lid 1, worden gelijkgesteld perioden

van afwezigheid die in totaal 40 dagen per jaar niet te boven gaan, alsook jaarlijkse vakantie en het verlof ten gevolge van ziekte, moederschap, arbeidsongeval of beroepsziekte.

2. Perioden van onvrijwillige werkloosheid die door het bevoegde arbeidsbureau als zodanig is erkend, perioden van afwezigheid wegens langdurige ziekte en perioden voor het vervullen van militaire dienstplicht worden niet als perioden van regelmatige arbeid aangemerkt; zij laten echter de geldigheid van de perioden van regelmatige arbeid die daarvóór zijn vervuld, of die welke uit hoofde van het vorige lid zijn erkend, onverlet, mits de werknemer zijn arbeid hervat :

a) in geval van werkloosheid, zodra hem overeenkomstig de nationale wetgeving arbeid is aangeboden,

b) in geval van ziekte of vervulling van militaire dienstplicht, uiterlijk 30 dagen na afloop daarvan.

Deze perioden worden echter voor ten hoogste 40 dagen gelijkgesteld met perioden van regelmatige arbeid, voor zover deze 40 dagen niet reeds geheel zijn verbruikt voor de in lid 1 genoemde perioden van afwezigheid.

3. Voor de toepassing van het bepaalde in de leden 1 en 2 op seizoenarbeiders :

a) worden alleen in aanmerking genomen jaarlijkse vakantie en het verlof ten gevolge van ziekte, moederschap, arbeidsongeval of beroepsziekte, alsook de perioden van onvrijwillige werkloosheid en de perioden van afwezigheid wegens langdurige ziekte;

b) vormt het in acht nemen van de in lid 2, sub *b*), bedoelde termijn van 30 dagen voor langdurige ziekte geen voorwaarde voor de geldigheid van de periode welke daaraan voorafgaand werd vervuld, indien de arbeidsovereenkomst van de betrokken werknemer tussentijds afloopt.

Hoofdstuk 2

Gelijkheid van behandeling

Artikel 8

Behoudens de toepassing van artikel 2, verzekert iedere Lid-Staat de gelijkheid van behandeling tussen zijn eigen onderdanen en die van de andere Lid-Staten voor wat betreft de mogelijkheid om in te gaan op een betrekking die op zijn grondgebied open staat.

Artikel 9

1. De werknemer die onderdaan is van een Lid-Staat, mag op het grondgebied van de andere Lid-Staten niet op grond van zijn nationaliteit anders worden behandeld dan de nationale werknemers. Hij geniet dezelfde bescherming en dezelfde behandeling als deze laatste met betrekking tot alle aanstellings- en arbeidsvoorwaarden, met name met betrekking tot beloning en ontslag; ten aanzien van de in artikel 1, lid 2, bedoelde werknemers is deze regeling van kracht voor zover de arbeidsverhouding is onderworpen aan het recht van de Lid-Staat op wiens grondgebied de dienst wordt verricht.

2. De in artikel 1, lid 1, bedoelde werknemer geniet eveneens gelijkheid van behandeling inzake de toetreding tot vakorganisaties, inzake het stemrecht voor en de verkiesbaarheid in de vertegenwoordigende organen van werknemers in de onderneming.

Ten einde verkiesbaar te zijn, moet hij gedurende drie jaar op het grondgebied van de desbetreffende Lid-Staat in dezelfde onderneming werkzaam zijn geweest. Hij moet de voorwaarden vervullen, die aan de nationale werknemers worden gesteld, met uitzondering van die welke van de nationaliteit afhankelijk zijn. De regelingen waarbij in de Lid-Staten een gunstiger behandeling aan onderdanen uit de andere Lid-Staten wordt toegekend, worden gehandhaafd.

3. Bepalingen van collectieve of individuele arbeidsovereenkomsten of van enige andere collectieve regeling inzake de tewerkstelling, de beloning en de overige arbeidsvoorwaarden zijn van rechtswege nietig voor zover daarbij discriminerende voorwaarden worden opgelegd of toegestaan ten opzichte van werknemers die onderdaan zijn van andere Lid-Staten.

Artikel 10

De werknemer die onderdaan is van een Lid-Staat en die regelmatig is tewerkgesteld op het grondgebied van een andere Lid-Staat, geniet dezelfde rechten en dezelfde voordelen als de nationale werknemers ten aanzien van het verwerven van wooneigenheid.

Artikel 11

1. De arbeidsbureaus van iedere Lid-Staat verlenen bijstand bij het zoeken naar een betrekking op dezelfde wijze als zij deze verlenen aan eigen onderdanen :

a) aan onderdanen van de andere Lid-Staten, die regelmatig op het grondgebied van die Lid-Staat verblijven en die voldoen aan de voorwaarden gesteld voor de afgifte of de verlenging van een arbeidsvergunning,

b) aan grensarbeiders,

c) aan seizoenarbeiders, die, na afloop van hun arbeidsovereenkomst, seizoenarbeid of andere arbeid in loondienst wensen te verrichten.

2. De arbeidsbureaus van iedere Lid-Staat verlenen aan onderdanen van de andere Lid-Staten die niet op het grondgebied van eerstgenoemde Lid-Staat woonachtig zijn alle mogelijke bijstand bij het zoeken naar een betrekking.

Artikel 12

De werknemer die onderdaan is van een Lid-Staat en die regelmatig is tewerkgesteld op het grondgebied van een andere Lid-Staat, kan op dezelfde wijze en onder dezelfde voorwaarden als de nationale werknemers het onderwijs op vakscholen en in scholingscentra volgen.

Artikel 13

De wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die in een Lid-Staat de tewerkstelling van buitenlandse werknemers, per onderneming, per bedrijfstak, per streek of op nationaal niveau, in aantal of in percentage, beperken, zijn niet van toepassing op werknemers die onderdaan van een andere Lid-Staat zijn.

Artikel 14

1. De bepalingen van artikel 13 vormen geen belemmering voor het vaststellen door de Lid-Staten van contingenten seizoenarbeiders voor het verrichten van bepaalde bijzondere werkzaamheden, met name in de landbouw en de levensmiddelenindustrie. De lijst van die werkzaamheden moet binnen twee maanden na de inwerkingtreding van deze verordening door iedere belanghebbende Lid-Staat aan de Commissie worden medegedeeld.

2. Onder seizoenarbeider wordt verstaan de werknemer die, ongeacht de wijze waarop hij in dienst is genomen, zich naar een van de Lid-Staten begeeft om er voor rekening van één of meer werkgevers arbeid met een seizoenkarakter te verrichten, waarvan de duur acht maanden niet te boven mag gaan, behoudens indien op grond van bijzondere omstandigheden de werkzaamheden waarmee hij op grond van zijn overeenkomst is belast, niet

binnen die termijn zijn beëindigd, en die gedurende de duur van de arbeid op het grondgebied van genoemde Lid-Staat verblijft. Onder arbeid met een seizoenkarakter dient te worden verstaan de arbeid die van het seizoen afhankelijk is en zich automatisch jaarlijks herhaalt.

Hoofdstuk 3

Criteria voor indienstneming

Artikel 15

1. De indienstneming van een werknemer die onderdaan is van een Lid-Staat, voor een betrekking in een andere Lid-Staat, mag niet krachtens wettelijke of bestuursrechtelijke bepalingen of krachtens collectieve overeenkomsten of andere collectieve regelingen onderworpen zijn aan medische, beroeps- of andere criteria die op grond van de nationaliteit van de betrokkene discriminerend zijn ten opzichte van de criteria die gelden voor werknemers die onderdaan zijn van de andere Lid-Staat en dezelfde werkzaamheid wensen uit te oefenen.

2. De werknemer die in het bezit is van een op naam gestelde aanbieding van werk van een werkgever uit een andere Lid-Staat dan die waarvan hij onderdaan is, mag niet aan een onderzoek naar vakbekwaamheid worden onderworpen, tenzij de werkgever bij het doen van de aanbieding uitdrukkelijk daarom heeft verzocht.

Artikel 16

De werkgever vermeldt in de voor hem bindende aanbieding van werk aan de werknemers van een Lid-Staat, die niet woonachtig zijn op het grondgebied van de Lid-Staat waar de betrekking vacant is, de voornaamste arbeidsvoorwaarden die met deze aanbieding samenhangen.

TITEL II

FAMILIE VAN DE WERKNEMERS

Artikel 17

1. Met de werknemer die onderdaan is van een Lid-Staat en die regelmatig op het grondgebied van een andere Lid-Staat is tewerkgesteld, mogen zich vestigen ongeacht hun nationaliteit :

a) zijn echtgenoot en zijn kinderen beneden de leeftijd van 21 jaar,

b) de bloedverwanten in opgaande en nederdalende lijn van deze werknemer en van zijn echtgenoot, die te zijnen laste komen.

2. De Lid-Staten begunstigen de toelating van alle andere familieleden die ten laste komen van en die inwonen bij de in lid 1 bedoelde werknemer.

3. Voor de toepassing van de leden 1 en 2 moet de werknemer de beschikking hebben over een woning voor zijn familie, die in het gebied waar hij werkt voor de nationale werknemers als normaal wordt beschouwd.

Artikel 18

1. De overeenkomstig artikel 17, lid 1, toegelaten echtgenoot en kinderen van een werknemer die onderdaan is van een Lid-Staat en regelmatig is tewerkgesteld op het grondgebied van een andere Lid-Staat, hebben het recht, ongeacht hun nationaliteit, arbeid in loondienst op het grondgebied van de andere Lid-Staat te verrichten. Dat recht kan te hunnen opzichte slechts worden beperkt, voor zover de overeenkomstig artikel 2, lid 1, genomen maatregelen op de werknemer zelf van toepassing zijn, maar in geen geval indien deze overeenkomstig artikel 6, lid 1 sub a), het recht heeft zijn werkzaamheden voort te zetten.

2. De onderdaan van een Lid-Staat die op het grondgebied van een andere Lid-Staat, waar hij gedurende meer dan twee jaar regelmatig woonachtig is, arbeid anders dan in loondienst verricht, alsmede zijn echtgenoot en zijn kinderen beneden de leeftijd van 21 jaar of te zijnen laste komend, krijgen, ongeacht hun nationaliteit, toestemming ieder beroep in loondienst uit te oefenen op het gehele grondgebied van die Lid-Staat.

Artikel 19

De echtgenoot van een onderdaan van een Lid-Staat, die de nationaliteit van een andere Lid-Staat bezit, ontvangt zonder meer vergunning ieder beroep in loondienst uit te oefenen op het gehele grondgebied van de eerste Lid-Staat onder dezelfde voorwaarden als die welke gelden voor de eigen onderdanen van deze Staat.

Artikel 20

De echtgenoot en de kinderen van een onderdaan van een Lid-Staat, die een gezinsbedrijf uitoefent op het grondgebied van een andere Lid-Staat, zijn vrijgesteld van iedere vergunning voor het verrichten van arbeid in dat bedrijf.

Artikel 21

De kinderen van een onderdaan van een Lid-Staat, die op het grondgebied van een andere Lid-Staat regelmatige arbeid verricht of heeft verricht, worden, indien zij regelmatig op het grondgebied van die Lid-Staat woonachtig zijn, onder dezelfde voorwaarden als de eigen onderdanen van deze Staat toegelaten tot het algemeen onderwijs, het leerlingstelsel en de beroepsopleiding.

De Lid-Staten moedigen ieder initiatief aan, waardoor deze kinderen dit onderwijs onder zo gunstige mogelijke omstandigheden kunnen volgen.

TITEL III

ARBEIDSVERGUNNING

Artikel 22

1. Ieder die, overeenkomstig de bepalingen van de titels I en II, het recht heeft op het grondgebied van een andere Lid-Staat arbeid in loondienst te verrichten, ontvangt te dien einde een arbeidsvergunning die door het land van tewerkstelling wordt afgegeven en waaruit dat recht blijkt.

2. De arbeidsvergunning :

a) is, behoudens de op grond van artikel 2 gerechtvaardigde beperkingen, geldig voor het gehele grondgebied van de Lid-Staat die haar heeft afgegeven;

b) kan, behoudens gedurende het eerste jaar of indien zij is afgegeven voor de in artikel 1, lid 2, bedoelde werknemers, niet tot één bepaalde werkgever worden beperkt;

c) heeft een geldigheidsduur van ten minste één jaar; gedurende het eerste jaar kan de geldigheidsduur evenwel worden teruggebracht tot de duur van de arbeidsovereenkomst of van de bindende toezegging op grond waarvan de arbeidsvergunning wordt verleend;

d) kan worden beperkt tot de duur welke voor het verrichten van de arbeid door de in artikel 1, lid 2, bedoelde werknemers is voorzien;

e) wordt zonder meer afgegeven en verlengd, behoudens in de gevallen waarin de overeenkomstig artikel 2, lid 1, genomen maatregelen op de werknemer van toepassing zijn.

3. In afwijking van het bepaalde in lid 2 is de aan een grensarbeider verleende arbeidsvergunning geldig :

a) voor ieder beroep in loondienst;

b) voor de gehele grenszone van het land van tewerkstelling, wanneer grenszones in de zin van artikel 3, lid 2, bestaan of worden ingesteld;

c) voor de duur van één jaar, terwijl zij zonder meer wordt verlengd.

4. De werknemer die aan de in de artikel 6, lid 1 sub b), artikel 18, lid 2, of artikel 19 gestelde voorwaarden voldoet, ontvangt een arbeidsvergunning van onbeperkte duur waaruit zijn recht blijkt om ieder beroep in loondienst uit te oefenen onder dezelfde voorwaarden als die welke gelden voor nationale werknemers.

Dit zelfde geldt voor de in artikel 18, lid 1, genoemde familieleden, indien de werknemer waarvan zij afhankelijk zijn de in artikel 6, lid 1 sub b), genoemde voorwaarden vervult op het ogenblik dat zij hun aanvraag indienen.

5. De arbeidsvergunning kan de werknemers slechts worden ontnomen door de autoriteit die haar heeft uitgereikt.

Artikel 23

1. In afwijking van de bepalingen van artikel 22,

a) is de in artikel 4, lid 1 sub a), bedoelde werknemer vrijgesteld van een arbeidsvergunning, wanneer de duur van de dienstverrichting een periode van een maand niet overschrijdt; overschrijdt zij de periode van een maand wel, dan wordt de arbeidsvergunning zonder meer voor de duur van de dienstverrichting verleend;

b) is de in artikel 4, lid 1 sub b), bedoelde werknemer vrijgesteld van een arbeidsvergunning, wanneer de duur van de dienstverrichting een periode van drie maanden niet overschrijdt; overschrijdt zij de periode van drie maanden wel, dan wordt de arbeidsvergunning zonder meer verleend voor de duur van de dienstverrichting;

c) is de in artikel 4, lid 1 sub c), bedoelde werknemer vrijgesteld van een arbeidsvergunning wanneer de duur van de dienstverrichting een periode van een maand niet overschrijdt;

d) verkrijgt de in artikel 1, lid 2, bedoelde werknemer die het beroep van artiest of musicus uitoefent, indien zijn beloning ten minste gelijk is aan de in bijlage 2 vermelde bedragen, de arbeidsvergunning zonder meer voor de duur van zijn dienstverrichting;

e) kan, voor wat seizoenarbeiders betreft, de Lid-Staat op het grondgebied waarvan de werknemer zijn arbeid gaat verrichten, besluiten, de arbeidsvergunning te vervangen door de arbeidsovereenkomst die door de dienst voor arbeidsvoorziening of een officiële missie tot aanwerving

van arbeidskrachten van die Lid-Staat is gewaarmerkt. In dat geval geeft de arbeidsovereenkomst aan de betrokkene het recht zijn werkzaamheden als seizoenarbeider op het gehele grondgebied van de betrokken Lid-Staat te verrichten en is een ander document niet vereist.

2. De werknemer die krachtens deze verordening het recht heeft arbeid te verrichten, kan zijn

werkzaamheden beginnen te verrichten zodra de aanvraag om een arbeidsvergunning bij het bevoegde arbeidsbureau is ingediend.

Indien het een werknemer betreft, als bedoeld in artikel 4, lid 1 sub a) en c), moet de werkgever vóór het begin van de dienstverrichting de vermoedelijke duur daarvan aan dit arbeidsbureau mededelen.

TWEEDE DEEL

TOT ELKAAR BRENGEN EN COMPENSATIE VAN AANBIEDINGEN VAN EN AANVRAGEN OM WERK

TITEL I

TAAK VAN DE DIENSTEN VOOR ARBEIDS- VOORZIENING DER LID-STATEN EN VAN DE COMMISSIE

Hoofdstuk 1

De diensten voor arbeidsvoorziening der Lid-Statens

Artikel 24

1. De centrale diensten voor arbeidsvoorziening van de Lid-Statens werken met elkaar en met de Commissie samen, ten einde tot een gemeenschappelijk optreden te komen op het gebied van de compensatie van aanbiedingen van en aanvragen om werk binnen de Gemeenschap en van de plaatsing van werknemers die hieruit voortvloeit.

2. Daartoe blijven de gespecialiseerde diensten die de Lid-Statens (1) krachtens Verordening no. 15 hebben aangewezen, tot taak hebben de werkzaamheden op de hierbovengenoemde gebieden te organiseren en zowel met elkaar als met de diensten van de Commissie samen te werken.

De Lid-Statens stellen de Commissie onverwijld in kennis van elke wijziging die optreedt in de aanwijzing van deze diensten. De Commissie maakt deze wijziging ter informatie bekend in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

3. Binnen twee maanden na de inwerkingtreding van deze verordening deelt elke Lid-Staat aan de Commissie mede :

a) de lijst van de regionale diensten wier taak het is tot de in artikel 27, lid 1 sub a), beoogde compensatie over te gaan;

b) de lijst van de in artikel 27, lid 2, bedoelde plaatselijke diensten.

4. De Commissie maakt de lijst van de in het voorgaande lid bedoelde diensten en iedere daarin aangebrachte wijziging ter informatie bekend in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Artikel 25

De Lid-Statens gaan, met name door hun centrale diensten voor arbeidsvoorziening, in samenwerking met de Commissie en met het Raadgevend en het Technisch Comité, onderscheidenlijk bedoeld in de artikelen 39 en 47, over tot :

a) het verzamelen, controleren en verspreiden van de gegevens over de vraagstukken inzake het vrije verkeer en de werkgelegenheid van werknemers op nationaal niveau en in het bijzonder tot het bijeenbrengen van de gegevens over de stand en de ontwikkeling van de arbeidsmarkt;

b) het bevorderen en uitvoeren van alle studies inzake werkgelegenheid en werkloosheid, die zij noodzakelijk achten voor het uitwerken van de politiek inzake het vrije verkeer van werknemers binnen de Gemeenschap.

Artikel 26

1. Aan het einde van de maand volgende op het einde van ieder kalenderkwartaal verstrekt de in artikel 24, lid 2, bedoelde gespecialiseerde dienst

(1) PB no. 48 van 23.6.1962, blz. 1511/62.

van iedere Lid-Staat aan het in artikel 32 genoemde Europese Coördinatiebureau :

a) inlichtingen in de vorm van statistische gegevens betreffende het aantal aanbiedingen van en aanvragen om werk per beroep, die bij hem ten behoeve van een compensatie met aanbiedingen van en aanvragen om werk van andere Lid-Staten staan ingeschreven, alsmede de inlichtingen betreffende het aantal tot stand gekomen plaatsingen die betrekking hebben op onderdanen van de Lid-Staten en van niet-Lid-Staten;

b) een samenvattend rapport waarin de stand en de ontwikkeling van de werkgelegenheid in elke streek, in het bijzonder in verband met de migratie, worden aangegeven. In dit rapport zullen in het bijzonder de tekorten aan arbeidskrachten per beroep en de toestand in de gebieden en de beroepen, waarin nog niet gebruikte overschotten aan arbeidskrachten bestaan, worden aangegeven; het zal ook gegevens bevatten over de werkzaamheden van de in artikel 24, lid 3 sub a), bedoelde regionale diensten.

2. De in artikel 24, lid 2, bedoelde gespecialiseerde dienst doet het Europees Coördinatiebureau de in artikel 2, lid 2, voorgeschreven kennisgeving, vergezeld van de vereiste bijzonderheden, toekomen :

a) tegelijk met de driemaandelijke rapporten, waarvan sprake is in lid 1 van dit artikel, wanneer artikel 2, lid 1 sub a), wordt toegepast;

b) onmiddellijk na de schorsing van artikel 1, wanneer artikel 2, lid 1 sub b), wordt toegepast.

3. Bij de op grond van lid 1 verstrekte inlichtingen en in het krachtens hetzelfde lid uitgebrachte rapport wordt rekening gehouden met de bijzondere positie van grens- en seizoenarbeiders.

4. Bij de beoordeling van de toestand van hun arbeidsmarkt leggen de Lid-Staten de uniforme criteria aan welke door de Commissie, overeenkomstig de resultaten van de werkzaamheden die het Technisch Comité uit hoofde van artikel 48, sub d), heeft verricht, en na advies van het Raadgevend Comité zijn vastgesteld.

Artikel 27

1. Onder het gezag van de centrale diensten :

a) kunnen de overeenkomstig artikel 24, lid 3 sub a), aangewezen regionale diensten rechtstreeks onderling overgaan tot compensatie van aanbiedingen van en aanvragen om werk;

b) kunnen andere regionale diensten rechtstreeks met elkaar samenwerken, inzonderheid

— wanneer het op naam gestelde aanbiedingen van werk betreft,

— wanneer het erom gaat een bijzondere compensatie tot stand te brengen tussen plaatsen met een tekort en plaatsen met een overschot aan arbeidskrachten die elkaar aanvullen,

— om de compensatie ten aanzien van seizoenarbeiders zoveel mogelijk te bespoedigen;

c) kan eveneens een rechtstreekse samenwerking tot stand worden gebracht tussen openbare gespecialiseerde diensten voor arbeidsbemiddeling voor bepaalde beroepen of categorieën van personen.

2. De overeenkomstig artikel 24, lid 3 sub b), aangewezen plaatselijke diensten zijn onder het gezag van de centrale diensten belast met de compensatie ten aanzien van grensarbeiders.

Artikel 28

1. De uitvoerende organen ingesteld bij geldende bilaterale overeenkomsten tussen de Lid-Staten, kunnen hun werkzaamheden ter bevordering van de compensatie van aanbiedingen van en aanvragen om werk voortzetten, in het bijzonder wanneer het gaat om groepen van een zekere omvang of wanneer de compensatie betrekking heeft op verscheidene gebieden.

2. De in artikel 24, lid 2, bedoelde gespecialiseerde diensten delen in de kwartaalrapporten die zij ter uitvoering van artikel 26 aan het Europees Coördinatiebureau verstrekken, de bereikte resultaten en de bij de werkzaamheden van voornoemde uitvoerende organen eventueel ondervonden moeilijkheden mede.

Artikel 29

1. De Commissie stelt aan het begin van elk jaar een verslag op betreffende de toestand van de arbeidsmarkten binnen de Gemeenschap, zulks op de grondslag van de door de gespecialiseerde diensten van de Lid-Staten op grond van artikel 26, lid 1, verstrekte inlichtingen en rapporten en eventueel op de grondslag van door de Lid-Staten gedane aanvullende opgaven.

Het verslag van de Commissie bevat tevens aanwijzingen omtrent de prognoses van de Lid-Staten ten aanzien van de ontwikkeling van hun arbeidsmarkt.

2. De Lid-Staten bestuderen te zamen met de Commissie het in lid 1 bedoelde verslag, ten einde bij hun werkgelegenheidsbeleid rekening te kunnen houden met de toestand van de arbeidsmarkt van de andere Lid-Staten en ten einde de beschikbare betrekkingen zoveel mogelijk bij voorrang te doen innemen door onderdanen van deze Staten.

3. Aan het einde van ieder jaar stelt de Commissie in nauwe samenwerking met de Lid-Staten een vergelijking op tussen de in dit verslag vervatte prognoses en het verkeer van arbeidskrachten dat daadwerkelijk heeft plaatsgevonden. De Lid-Staten houden rekening met de uitkomsten van die vergelijking bij de opstelling van hun prognoses voor het volgende jaar, ten einde bij te dragen tot het verkrijgen van een beter evenwicht tussen de aanbiedingen van en aanvragen om werk binnen de Gemeenschap.

Artikel 30

1. Voorts houden de bevoegde diensten van de Lid-Staten geregeld onderling contact met elkaar, ten einde inlichtingen met betrekking tot de vooruitzichten uit te wisselen, die, al naar gelang van de gevallen, betrekking hebben op de behoeften aan arbeidskrachten of op de beschikbare arbeidskrachten, per beroep en per beroepskwalificatie. Op grond van deze inlichtingen pogen zij passende aanbiedingen van of aanvragen om werk te vinden.

2. Wanneer een Lid-Staat aldus kennis geeft van de aanwezigheid van beschikbare arbeidskrachten en wanneer, in een andere Lid-Staat, daarmee overeenkomende niet op naam gestelde aanbiedingen van werk, per beroep en per beroepskwalificatie, door een arbeidsbureau worden geregistreerd, worden deze aanbiedingen zo spoedig mogelijk ter kennis van de bevoegde diensten van eerstgenoemde Lid-Staat gebracht. Deze geven binnen vijftien dagen te kennen of, en in hoeverre, het hun mogelijk is aan deze aanbiedingen te voldoen; deze termijn bedraagt acht dagen, wanneer het om seizoenarbeiders gaat. Vervolgens delen zij binnen drie weken de lijst van de namen van de beschikbare werknemers mede.

Hoofdstuk 2

De Commissie

Artikel 31

De Commissie onderneemt of bevordert in samenwerking met de betrokken Lid-Staat of Lid-Staten alle studies en onderzoeken die nuttig

zijn voor het verkrijgen van inzicht in de stand en de ontwikkeling van de werkgelegenheid in de Gemeenschap in haar geheel, in een bepaalde streek of in een bepaalde bedrijfstak, alsmede voor het beoordelen van de op de arbeidsmarkt bestaande mogelijkheden.

Artikel 32

Het Europees bureau voor het coördineren van de compensatie van aanbiedingen van en aanvragen om werk, dat bij Verordening no. 15 is ingesteld en in de onderhavige verordening „Europees Coördinatiebureau” wordt genoemd, behoudt als algemene taak op gemeenschapsniveau het tot elkaar brengen en de compensatie van aanbiedingen van en aanvragen om werk te bevorderen en blijft in het bijzonder belast met de vervulling van alle technische taken die krachtens deze verordening ter zake op de Commissie rusten.

Artikel 33

In het kader van de bij het vorige artikel verleende opdracht, behoudt het Europees Coördinatiebureau in het bijzonder tot taak :

a) de praktische werkzaamheden die op gemeenschapsniveau noodzakelijk zijn ten aanzien van het tot elkaar brengen en de compensatie van aanbiedingen van en aanvragen om werk, alsmede van de daaruit voortvloeiende verplaatsingen van werknemers tussen de Lid-Staten, te coördineren en de resultaten ervan na te gaan;

b) te dien einde ertoe bij te dragen dat op bestuurlijk en technisch gebied een gemeenschappelijk optreden wordt bevorderd;

c) indien hieraan bijzondere behoefte blijkt te bestaan, de aanbiedingen van en de aanvragen om werk waarvan de compensatie door de in artikel 24, lid 2, bedoelde gespecialiseerde diensten zal worden tot stand gebracht, tot elkaar te brengen, zulks in overeenstemming met voornoemde diensten;

d) de aanbiedingen van en de aanvragen om werk die rechtstreeks aan de Commissie worden gericht door te zenden naar deze diensten, alsmede zich op de hoogte te stellen van het gevolg dat daaraan is gegeven.

Artikel 34

1. Het Europees Coördinatiebureau brengt alle inlichtingen bijeen over de compensatie en plaatsing op gemeenschapsniveau, in het bijzonder :

a) de in de artikelen 25 en 26 bedoelde inlichtingen;

b) de gegevens, verkregen uit ingevolge artikel 31 verrichte studies en onderzoekingen.

2. Het geeft van deze inlichtingen en gegevens een samenvatting, waarin alle nuttige informatie over de verwachte ontwikkeling van de arbeidsmarkt, zowel op het niveau van de Gemeenschap als op nationaal en regionaal niveau, tot uitdrukking komen.

3. Het maakt deze informatie zo spoedig mogelijk bekend aan de betrokken diensten van de Lid-Staten, met name aan de in artikel 24, lid 2, bedoelde gespecialiseerde diensten.

Artikel 35

Het Europees Coördinatiebureau deelt de inlichtingen met betrekking tot de in artikel 2 bedoelde gebieden en beroepen onverwijld mede aan de Lid-Staten en met name aan de in artikel 24, lid 2, bedoelde gespecialiseerde diensten en aan het Raadgevend en het Technisch Comité.

Artikel 36

1. Het Europees Coördinatiebureau stelt in samenwerking met het Technisch Comité standaarddocumenten op, waarvan het algemeen gebruik kan bijdragen tot vergemakkelijking en bespoediging van het gemeenschappelijk optreden.

2. Het neemt deel aan de organisatie van bezoeken, stages en programma's voor verdere scholing als bedoeld in artikel 37.

3. Het zorgt voor of draagt bij tot de samenstelling van alle gespecialiseerde documentaties op het gebied van compensatie en plaatsing op gemeenschapsniveau, met name van die welke betrekking hebben op :

— beroepsmonografieën,

— een vergelijkende lijst van die beroepen waarin het verkeer van arbeidskrachten tussen de Lid-Staten voornamelijk plaatsvindt; deze lijst wordt opgesteld in samenwerking met het Raadgevend en het Technisch Comité.

4. Het stelt een jaarlijks overzicht op van de werkzaamheden op het gebied van compensatie en plaatsing in het kader van de Gemeenschap, waaruit ook de bereikte resultaten blijken.

TITEL II

AANVULLENDE MAATREGELLEN

Hoofdstuk 1

Verdere scholing van het personeel dat op het gebied van compensatie deskundig is

Artikel 37

De bevoegde autoriteit van iedere Lid-Staat of de door deze autoriteit daartoe aangewezen dienst organiseert te zamen met de Commissie en de bevoegde autoriteiten van de andere Lid-Staten bezoeken en dienstreizen van ambtenaren uit de andere Lid-Staten, onder de voorwaarden en op de wijze, vast te stellen door de Commissie, na advies van het Technisch Comité.

Voorts draagt genoemde autoriteit bij tot het opstellen en ten uitvoer brengen van programma's voor verdere scholing van het deskundige personeel.

Hoofdstuk 2

Beroepsopleiding

Artikel 38

1. Wanneer uit het onderzoek van de inlichtingen en de rapporten die krachtens artikel 26 aan het Europees Coördinatiebureau zijn verstrekt, blijkt dat het wenselijk is om bijzondere maatregelen te nemen op het gebied van de versnelde beroepsopleiding van bepaalde groepen van werknemers, ten einde het in bepaalde streken van de Gemeenschap bestaande tekort aan arbeidskrachten aan te vullen, onderzoekt de Commissie welke maatregelen moeten worden genomen in het kader van de toepassing van het besluit van de Raad van 2 april 1963 houdende vaststelling van de algemene beginselen voor de toepassing van een gemeenschappelijk beleid met betrekking tot de beroepsopleiding (1).

2. De Lid-Staten stellen de Commissie in kennis van de tussen hen gesloten overeenkomsten inzake de organisatie van cursussen voor versnelde beroepsopleiding.

(1) PB no. 63 van 20.4.1963, blz. 1338/63.

DERDE DEEL

**ORGANEN BELAST MET HET TOT STAND BRENGEN VAN EEN NAUWE
SAMENWERKING TUSSEN DE LID-STATEN OP HET GEBIED VAN HET
VRIJE VERKEER EN DE TEWERKSTELLING VAN WERKNEMERS**

TITEL I

RAADGEVEND COMITÉ

Artikel 39

Het bij Verordening no. 15 ingestelde Raadgevend Comité blijft in functie.

Het behoudt tot taak de Commissie ter zijde te staan bij de bestudering van vraagstukken die, op het gebied van het vrije verkeer en de tewerkstelling van de werknemers, de uitvoering van het Verdrag en van de voor zijn toepassing genomen maatregelen medebrenkt.

Artikel 40

Aan het Raadgevend Comité blijft onder meer opgedragen :

a) de vraagstukken inzake het vrije verkeer en de tewerkstelling te bestuderen in het kader van het beleid van elk der Lid-Statens met betrekking tot de arbeidsmarkt, ten einde te komen tot coördinatie op gemeenschapsniveau van het werkgelegenheidsbeleid van de Lid-Statens ter bevordering van de economische ontwikkeling, alsmede van de verwezenlijking van een beter evenwicht op de arbeidsmarkt binnen de Gemeenschap;

b) in het algemeen de gevolgen van de toepassing van deze verordening en van eventuele aanvullende bepalingen te bestuderen;

c) eventueel bij de Commissie met redenen omklede voorstellen tot herziening van deze verordening in te dienen;

d) op verzoek van de Commissie of eigener beweging met redenen omklede adviezen uit te brengen over algemene of principiële vraagstukken, in het bijzonder over de uitwisseling van gegevens betreffende de ontwikkeling van de arbeidsmarkt, over het verkeer van werknemers tussen de Lid-Statens, over programma's of maatregelen ter bevordering van de beroepsvoorlichting en, overeenkomstig artikel 38, van de beroepsopleiding, alsmede

over de huisvesting van werknemers, een en ander ter bevordering van het vrije verkeer en de tewerkstelling, en over elke vorm van bijstand ten behoeve van de werknemers en hun familie, met inbegrip van de sociale verzorging.

Artikel 41

1. Het Raadgevend Comité bestaat uit zesendertig leden, te weten voor elke Lid-Staat twee vertegenwoordigers van de Regering, twee vertegenwoordigers van de vakorganisaties van werknemers en twee vertegenwoordigers van de vakorganisaties van werkgevers.

2. Voor elke Lid-Staat en voor elke in lid 1 genoemde categorie wordt een plaatsvervanger benoemd.

3. Het mandaat van de leden en de plaatsvervangers duurt twee jaar. Zij zijn herbenoembaar.

Artikel 42

De leden en de plaatsvervangers van het Raadgevend Comité worden door de Raad benoemd. Bij de samenstelling van het Comité streeft de Raad ten aanzien van de vertegenwoordiging van de vakorganisaties van werknemers en werkgevers naar een billijke vertegenwoordiging van de verschillende belanghebbende sectoren van het economisch leven.

De lijst van de leden en plaatsvervangers wordt door de Raad ter informatie in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* bekendgemaakt.

Artikel 43

Het Raadgevend Comité staat onder voorzitterschap van een lid van de Commissie of diens vertegenwoordiger, die niet aan de stemming deelnemen. Het vergadert ten minste twee keer per jaar. Het wordt bijeengeroepen door de voorzitter,

hetzij op diens initiatief, hetzij op verzoek van ten minste een derde van de leden.

Het secretariaat wordt gevoerd door de diensten van de Commissie.

Artikel 44

De voorzitter kan personen of vertegenwoordigers van lichamen, die over een uitgebreide ervaring beschikken op het gebied van werkgelegenheid en verkeer van werknemers, uitnodigen om als waarnemer of deskundige aan de vergaderingen deel te nemen. De voorzitter kan zich doen bijstaan door technische adviseurs.

Artikel 45

1. Het Raadgevend Comité kan zich slechts geldig uitspreken wanneer ten minste twee derden van de leden aanwezig zijn.

2. De adviezen worden met redenen omkleed; zij worden vastgesteld bij volstreekte meerderheid van de geldig uitgebrachte stemmen; zij gaan vergezeld van een nota waarin de mening van de minderheid is neergelegd, wanneer deze daarom verzoekt.

Artikel 46

Het reglement van orde van het Raadgevend Comité blijft van kracht. Indien het Raadgevend Comité besluit er wijzigingen in aan te brengen, treedt het gewijzigde reglement in werking na door de Raad, op advies van de Commissie, te zijn goedgekeurd.

TITEL II

TECHNISCH COMITÉ

Artikel 47

Het bij Verordening no. 15 ingestelde Technisch Comité blijft in functie.

Het behoudt tot taak de Commissie ter zijde te staan bij de voorbereiding, de bevordering, en het toezicht op de resultaten van alle technische werkzaamheden en maatregelen voor de toepassing

van deze verordening en van eventuele aanvullende bepalingen.

Artikel 48

Aan het Technisch Comité blijft onder meer opgedragen :

a) ten aanzien van alle technische vraagstukken inzake het vrije verkeer en de tewerkstelling van werknemers, de samenwerking tussen de betrokken bestuursinstellingen van de Lid-Staten te bevorderen en te vervolmaken;

b) procedures uit te werken voor de organisatie van de gemeenschappelijke werkzaamheden der betrokken bestuursinstellingen;

c) het verzamelen van gegevens die de Commissie van nut zijn, en het verrichten van studies en onderzoeken die in deze verordening zijn voorgeschreven, te vergemakkelijken, de uitwisseling van gegevens en ervaring tussen de betrokken bestuursinstellingen te bevorderen;

d) in technisch opzicht de harmonisatie te bestuderen van de criteria volgens welke de Lid-Staten de toestand op hun arbeidsmarkt beoordelen.

Artikel 49

1. Het Technisch Comité omvat voor iedere Lid-Staat één van de regeringsvertegenwoordigers die zitting hebben in het Raadgevend Comité. Iedere Lid-Staat wijst zijn vertegenwoordiger aan.

2. Onder de andere vertegenwoordigers van de Regering, die als leden of als plaatsvervangers in het Raadgevend Comité zitting hebben, wijst iedere Lid-Staat een plaatsvervanger aan.

3. Een vertegenwoordiger van de Hoge Autoriteit van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal en een vertegenwoordiger van de Commissie van de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie kunnen deelnemen aan de werkzaamheden van het Technisch Comité, maar zijn niet stemrechtig.

Artikel 50

Het Technisch Comité staat onder voorzitterschap van een lid van de Commissie of diens vertegenwoordiger. De voorzitter en de leden van het Comité kunnen zich doen bijstaan door technische adviseurs.

Het secretariaat wordt gevoerd door de diensten van de Commissie.

Artikel 51

De voorstellen en adviezen van het Technisch Comité worden aan de Commissie voorgelegd en ter kennis gebracht van het Raadgevend Comité. Zij gaan vergezeld van een nota waarin de meningen van de verschillende leden van het Comité zijn neergelegd, wanneer deze daarom verzoeken.

Artikel 52

Het Reglement van Orde van het Technisch Comité blijft van kracht. Indien het Technisch Comité besluit er wijzigingen in aan te brengen, treedt het gewijzigde reglement in werking na door de Raad, op advies van de Commissie, te zijn goedgekeurd.

VIERDE DEEL

SLOTBEPALINGEN

Artikel 53

1. Deze verordening tast noch de bepalingen van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal met betrekking tot de werknemers met erkende vakbekwaamheid in een beroep in de kolenmijn- en staalindustrie, noch die van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie inzake de toegang tot gekwalificeerde arbeid op het gebied van de kernenergie, noch de ter uitvoering van deze Verdragen vastgestelde bepalingen aan.

2. Deze verordening is echter wel van toepassing op de in lid 1 bedoelde categorieën werknemers, alsook op hun familieleden, voor zover hun rechtspositie niet in de daar genoemde Verdragen of bepalingen is geregeld.

3. Deze verordening laat onverlet de verplichtingen der Lid-Staten welke voortvloeien uit bijzondere betrekkingen die zij onderhouden met bepaalde niet-Europese landen of gebieden als gevolg van tegenwoordige of vroegere institutionele banden.

De werknemers van deze landen of gebieden, die overeenkomstig deze bepaling, arbeid in loondienst verrichten op het grondgebied van één van deze Lid-Staten, kunnen geen beroep doen op de bepalingen van deze verordening op het grondgebied van de overige Lid-Staten.

Artikel 54

Deze verordening laat onverlet :

a) de rechten, verkregen door onderdanen van een Lid-Staat, die op het ogenblik van de inwerkingtreding van deze verordening reeds arbeid in loondienst verrichten op het grondgebied van een andere Lid-Staat;

b) de bepalingen van het nationale recht van een Lid-Staat, die gunstiger zijn voor de werk-

nemers van de andere Lid-Staten en hun familieleden;

c) de rechten en verplichtingen voortvloeiende uit een tussen twee of meer Lid-Staten gesloten verdrag of overeenkomst die voor de onderdanen van die Lid-Staten een gunstiger regeling inhoudt.

Artikel 55

De Lid-Staten mogen geen nieuwe discriminerende beperkingen of procedures invoeren op de in artikel 48, lid 2, van het Verdrag bedoelde gebieden, noch discriminerende beperkingen of procedures die niet door deze verordening zijn opgeheven, verscherpen.

Artikel 56

De Commissie stelt de uitvoeringsmaatregelen vast, nodig voor de toepassing van deze verordening. Zij handelt in nauwe samenwerking met de centrale bestuursinstellingen van de Lid-Staten, zowel inzake vraagstukken van algemene of principiële aard als inzake technische problemen met betrekking tot de toepassing van deze verordening.

Artikel 57

De huishoudelijke uitgaven van de in het derde deel bedoelde Comités worden geboekt op de begroting der Europese Economische Gemeenschap en wel in de afdeling van de Commissie.

Artikel 58

Deze verordening is van toepassing op de grondgebieden van de Lid-Staten en geldt voor hun onderdanen onverminderd het bepaalde in de

artikelen 17 en 18 en behoudens de beschikkingen die de Raad krachtens artikel 227, lid 2, van het Verdrag voor de Franse overzeese departementen mocht vaststellen.

Artikel 59

Bij de inwerkingtreding van deze verordening, treden de Verordening no. 15 van de Raad en no. 18 van de Commissie buiten werking.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel, 25 maart 1964.

Voor de Raad

De Voorzitter

H. FAYAT

BIJLAGE 1

Zie artikel 4, lid 1 sub a), en artikel 5, lid 1 sub a) en b)

Voor de toepassing van artikel 4, lid 1 sub a), en van artikel 5, lid 1 sub a) en b) :

1. Verstaat men onder de term „specialisatie” een hoge graad van vakbekwaamheid of een weinig voorkomende vakbekwaamheid voor werkzaamheden of voor een beroep, waarvoor bijzondere vakkennis is vereist. Met name wordt daaronder bij seizoenarbeiders, die per contingent zijn geworven, de voorman begrepen.

Voor de toepassing van artikel 4, lid 1 sub a), verstaat men onder „gespecialiseerd personeel” evenwel het vaste personeel van de betrokken dienstverlener, ten aanzien waarvan deze, wanneer hij bij het bevoegde arbeidsbureau de arbeidsvergunning aanvraagt, verklaart dat het hem dient te vergezellen of de dienst voor zijn rekening dient te verrichten, omdat dit personeel slechts zeer moeilijk vervangbaar zou zijn zonder de dienstverrichting ernstig te belemmeren, ook al beschikt dit personeel slechts over een beperkte vakbekwaamheid.

2. Duiden de termen „het vertrouwelijke karakter van de betrekking” en „vertrouwenspositie” betrekkingen aan, waarvan de vervulling volgens de gebruiken van het land waarheen de werknemer zich begeeft, bijzondere relaties van vertrouwelijke aard tussen de werkgever en de werknemer vereist.

3. Bestaan „vroegere beroepsbindingen”, wanneer een werkgever verzoekt om aanstelling op het grondgebied van een Lid-Staat van een werknemer die in de laatste vier jaar reeds ten minste 12 maanden bij hem op hetzelfde grondgebied heeft gewerkt.

4. Verstaat men onder „familiebanden” bloed- of aanverwantschap tot in de tweede graad tussen een werkgever en een werknemer en bloedverwantschap in de eerste graad tussen twee werknemers.

BIJLAGE 2

Zie artikel 4, lid 2, artikel 5, lid 1 sub a), en artikel 23, lid 1 sub d)

1. Voor de toepassing van artikel 5, lid 1 sub a), op werknemers die artiest of musicus van beroep zijn, kan de specialisatie niet worden betwist voor werknemers wier maandelijks beloning, vermeld in de ter ondersteuning van de aanvraag om de arbeidsvergunning overgelegde arbeids-

overeenkomst, ten minste gelijk is aan de tegenwaarde van 400 rekeneenheden E.M.O. Wanneer deze werknemers niet de volledige tijd werkzaam zijn en wanneer hun geen maandelijkse beloning is gewaarborgd, moet hun beloning ten minste 25 rekeneenheden E.M.O. per werkdag bedragen.

2. De van twee of meer werkgevers gedurende een zelfde periode ontvangen beloning wordt bij de berekening van de in het eerste lid bedoelde bedragen niet te zamen gerekend.

3. Als artiest en musicus in de zin van deze bijlage worden beschouwd werknemers die beroeps- halve optreden hetzij in openbare of besloten voorstellingen in theaters, auditieruimten of in amusementsgelegenheden, hetzij in radio- of televisieuitzendingen, hetzij voor film- of grammofoonopnamen.

MEDEDELINGEN

DE RAAD

RICHTLIJN VAN DE RAAD

van 25 maart 1964

inzake de opheffing van de beperkingen van de verplaatsing en het verblijf van de werknemers van de Lid-Staten en van hun familie binnen de Gemeenschap

(64/240/EEG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE ECONOMISCHE GEMEENSCHAP,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op de artikelen 48 en 49,

Gelet op Verordening no. 38/64/EEG van de Raad van 25 maart 1964 met betrekking tot het vrije verkeer van werknemers binnen de Gemeenschap ⁽¹⁾,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien de adviezen van het Europese Parlement ⁽²⁾,

Gezien de adviezen van het Economisch en Sociaal Comité,

Overwegende dat in de richtlijn van de Raad van 16 augustus 1961 ⁽³⁾, behorende bij Verordening no. 15 van de Raad van 16 augustus 1961 met betrekking tot de eerste maatregelen ter verwezenlijking van het vrije verkeer van werknemers binnen de Gemeenschap ⁽⁴⁾, werd voorgeschreven dat de nationale regelingen betreffende de administratieve procedures en handelwijzen in overeenstemming moesten worden gebracht met het door die verordening bereikte niveau van vrijmaking van het verkeer van arbeidskrachten;

Overwegende dat bij Verordening no. 38/64/EEG voor een tweede etappe nieuwe belangrijke maatregelen ter vrijmaking van het verkeer worden ingevoerd; dat dientengevolge, ten aanzien van de opheffing van de beperkingen van de verplaatsing en het verblijf binnen de Gemeenschap, maatregelen moeten worden aanvaard, die in overeenstemming zijn met de draagwijdte van de nieuwe rechten en bevoegdheden die bij Verordening no. 38/64/EEG aan de onderdanen van iedere Lid-Staat worden toegekend;

Overwegende dat de coördinatie van de voor vreemdelingen geldende bijzondere maatregelen ten aanzien van verplaatsing en verblijf, die gerechtvaardigd zijn uit hoofde van de openbare orde, de openbare veiligheid en de volksgezondheid, het onderwerp vormt van de richtlijn van de Raad van 25 februari 1964 ⁽⁵⁾, die is vastgesteld krachtens artikel 56, lid 2, van het Verdrag,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD :*Artikel 1*

De Lid-Staten heffen, onder de in deze richtlijn omschreven voorwaarden, de beperkingen op ten aanzien van de verplaatsing en het verblijf van de werknemers op wie Verordening no. 38/64/EEG, hierna genoemd de „Verordening”, van toepassing is.

Dit geldt ook voor de familieleden van een werknemer, indien aan de voorwaarden van artikel 17, lid 3, van de Verordening is voldaan.

⁽¹⁾ Zie blz. 965/64 van dit nummer.

⁽²⁾ PB no. 64 van 25.7.1962, blz. 1808/62 en 1816/62, en PB no. 61 van 19.4.1963, blz. 1291/63.

⁽³⁾ PB no. 80 van 13.12.1961, blz. 1513/61.

⁽⁴⁾ PB no. 57 van 26.8.1961, blz. 1073/61.

⁽⁵⁾ PB no. 56 van 4.4.1964, blz. 850/64.

Artikel 2

1. De Lid-Staten verlenen aan de in artikel 1 bedoelde werknemers het recht om hun grondgebied te verlaten, ten einde op het grondgebied van een andere Lid-Staat arbeid in loondienst te verrichten overeenkomstig de bepalingen van de Verordening. Voor de uitoefening van dit recht behoeft slechts een geldige identiteitskaart of een geldig paspoort te worden overgelegd. Ook verlenen de Lid-Staten aan deze onderdanen het recht om naar hun land van oorsprong terug te keren. Deze rechten zijn voor de in artikel 1 bedoelde familieleden dezelfde als voor de werknemer waarvan zij afhankelijk zijn.

2. Overeenkomstig hun wetgeving verstrekken of verlengen de Lid-Staten ten behoeve van deze onderdanen een identiteitskaart of een paspoort die inzonderheid de nationaliteit vermeldt.

3. Het paspoort moet ten minste geldig zijn voor alle Lid-Staten alsook voor de landen die een rechtstreekse verbinding tussen de Lid-Staten vormen. Ingeval het paspoort het enige geldige document is, waarmee men het land mag verlaten, moet zijn geldigheidsduur ten minste vijf jaar bedragen.

4. De Lid-Staten mogen hun onderdanen geen uitreisvisum of vergelijkbare verplichting opleggen.

Artikel 3

1. De Lid-Staten verlenen aan de in artikel 1 bedoelde werknemers het recht hun grondgebied te betreden, ten einde daar arbeid in loondienst te verrichten. Dit recht kan op vertoon van een geldige identiteitskaart of een geldig paspoort zonder meer worden uitgeoefend. Deze rechten zijn voor de in artikel 1 bedoelde familieleden dezelfde als voor de werknemer waarvan zij afhankelijk zijn.

2. Er kan geen inreisvisum of vergelijkbare verplichting worden opgelegd, behalve aan de familieleden van een werknemer die niet de nationaliteit van een van de Lid-Staten bezitten. De Lid-Staten zullen ernaar streven deze laatsten alle faciliteiten te verlenen om de door hen benodigde visa te verkrijgen.

Artikel 4

1. De Lid-Staten verlenen aan de in artikel 1 bedoelde werknemers een recht van verblijf op hun grondgebied. Dit recht is voor de familieleden gelijk aan dat van de werknemer waarvan zij afhankelijk zijn. Dit recht wordt vastgesteld door

afgifte van een document, hierna „verblijfsvergunning” genoemd.

2. Voor afgifte van de verblijfsvergunning kunnen de Lid-Staten van de aanvrager slechts overlegging van de hierna genoemde documenten vorderen :

a) het document, op vertoon waarvan hij hun grondgebied heeft betreden;

b) een document dat door de bevoegde dienst voor arbeidsvoorziening is gewaarmerkt en waaruit blijkt dat hij op het grondgebied regelmatige arbeid verricht of zal verrichten; dit document is niet vereist voor de familieleden.

Artikel 5

1. De verblijfsvergunning :

a) moet geldig zijn voor het gehele grondgebied van de Lid-Staat die haar heeft verstrekt;

b) moet een geldigheidsduur hebben, die ten minste gelijk is aan die van de arbeidsvergunning.

2. Indien de arbeidsvergunning van onbeperkte duur is, is de verblijfsvergunning ten minste 5 jaar geldig en wordt zij zonder meer verlengd.

3. De onderbrekingen van de arbeid genoemd in artikel 7 van de Verordening tasten de geldigheid van de verblijfsvergunning niet aan.

Artikel 6

1. In afwijking van artikel 4 zijn vrijgesteld van een verblijfsvergunning :

a) de werknemer die arbeid in loondienst verricht voor een periode van drie maanden of minder; het document op vertoon waarvan hij het grondgebied heeft betreden, geldt ook voor zijn verblijf;

b) de grensarbeider;

c) de seizoenarbeider, indien zijn arbeids-overeenkomst als arbeidsvergunning geldt krachtens artikel 23, lid 1 sub e), van de Verordening. Voor deze werknemer geldt de arbeidsovereenkomst eveneens als verblijfsvergunning, indien zij is gewaarmerkt door een diplomatiek of consulaire vertegenwoordiger of door een officiële missie tot aanwerving van arbeidskrachten van de Lid-Staat op het grondgebied waarvan de werknemer zijn arbeid komt verrichten.

Bovenbedoeld waarmerk wordt vóór het vertrek van de werknemer uit het land van oorsprong op de arbeidsovereenkomst geplaatst; in bijzondere gevallen geschiedt dit in het land van tewerk-

stelling door de tot de afgifte van verblijfsvergunningen bevoegde autoriteiten.

2. In de gevallen waarin geen verblijfsvergunning is vereist, kunnen de bevoegde autoriteiten van het land waarheen de werknemer zich begeeft van hem een kennisgeving van aankomst verlangen.

Artikel 7

1. De verblijfsvergunningen, arbeidsvergunningen, identiteitskaarten en paspoorten die aan de in artikel 1 bedoelde personen worden verleend, worden kosteloos of tegen betaling van een bedrag dat de administratiekosten niet te boven gaat, afgegeven en verlengd. Hetzelfde geldt voor de bescheiden en verklaringen nodig voor de afgifte en verlenging van deze stukken.

2. Het in artikel 3, lid 2, bedoelde visum en het in artikel 6, lid 1 sub c), bedoelde waarmerk worden kosteloos geplaatst.

3. De Lid-Staten nemen de nodige maatregelen, ten einde de formaliteiten en procedures voor het verkrijgen van de in lid 1 genoemde documenten zoveel mogelijk te vereenvoudigen.

Artikel 8

De Lid-Staten kunnen slechts van de bepalingen van deze richtlijn afwijken uit hoofde van de openbare orde, de openbare veiligheid of de volksgezondheid. De maatregelen van openbare orde of openbare veiligheid moeten uitsluitend berusten op het persoonlijk gedrag van de betrokkene.

Artikel 9

1. Deze richtlijn tast noch de bepalingen van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal met betrekking tot de werknemers met erkende vakbekwaamheid in een beroep in de kolenmijn- en staalindustrie, noch die van het Verdrag tot oprichting van de Europese

Gemeenschap voor Atoomenergie inzake de toegang tot gekwalificeerde arbeid op het gebied van de kernenergie, noch de ter uitvoering van deze verdragen vastgestelde bepalingen aan.

2. Deze richtlijn is echter wel van toepassing op de in lid 1 bedoelde categorieën werknemers, alsook op hun familieleden, voor zover hun rechtspositie niet in de daargenoemde verdragen of bepalingen is geregeld.

Artikel 10

Deze richtlijn laat onverlet de bepalingen van het nationale recht van een Lid-Staat, die gunstiger zijn voor de werknemers van de andere Lid-Staten en hun familieleden.

Artikel 11

1. Binnen een termijn van zes maanden volgende op de kennisgeving van deze richtlijn treffen de Lid-Staten de nodige maatregelen voor het volgen van deze richtlijn; zij stellen de Commissie onverwijld in kennis van deze maatregelen.

2. Zij stellen de Commissie in kennis van de wijzigingen, aangebracht in de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen en strekkende tot vereenvoudiging van de formaliteiten en procedures voor de afgifte van de documenten die nog vereist zijn voor uitreis, binnenkomst, tewerkstelling en verblijf van werknemers en hun familieleden.

Artikel 12

De bepalingen van deze richtlijn treden in de plaats van die van de richtlijn van de Raad van 16 augustus 1961, die op 21 augustus 1961 ter kennis van de Lid-Staten is gebracht.

Artikel 13

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Brussel, 25 maart 1964.

Voor de Raad
De Voorzitter
H. FAYAT

RAADPLEGING VAN HET ECONOMISCH EN SOCIAAL COMITÉ

inzake de voorstellen voor verordeningen en richtlijnen betreffende het vrije verkeer van werknemers binnen de Gemeenschap

(64/241/EEG)

A. VERZOEKEN OM ADVIES

1. Tijdens zijn 65e zitting van 2, 3, en 4 april 1962 heeft de Raad besloten om, overeenkomstig artikel 49 van het Verdrag, het Economisch en Sociaal Comité te raadplegen aangaande het Commissievoorstel voor een :

- a) verordening met betrekking tot de eerste maatregelen ter verwezenlijking van het vrije verkeer van grensarbeiders binnen de Gemeenschap;
- b) richtlijn inzake de administratieve procedures en handelwijzen betreffende grensarbeiders;
- c) verordening met betrekking tot de eerste maatregelen ter verwezenlijking van het vrije verkeer van seizoenarbeiders binnen de Gemeenschap;
- d) richtlijn inzake de administratieve procedures en handelwijzen betreffende seizoenarbeiders.

Het verzoek om advies werd door de heer Couve de Murville, Voorzitter van de Raad, gericht aan de heer Rosenberg, Voorzitter van het Economisch en Sociaal Comité, bij schrijven van 3 april 1963. Deze ontwerp-verordeningen en -richtlijnen worden hieronder weergegeven.

2. Tijdens zijn 82e zitting van 22 en 23 oktober 1962 heeft de Raad besloten om, overeenkomstig artikel 49 van het Verdrag, het Economisch en Sociaal Comité te raadplegen over het voorstel van de Commissie inzake een

- e) verordening met betrekking tot het vrije verkeer van werknemers binnen de Gemeenschap (tweede etappe);
- f) richtlijn inzake de administratieve procedures en handelwijzen betreffende de binnenkomst, de tewerkstelling en het verblijf van werknemers van een Lid-Staat en van hun familie in de andere Lid-Statens van de Gemeenschap.

Het verzoek om advies werd door de heer Colombo, Voorzitter van de Raad, gericht aan de heer Roche, Voorzitter van het Economisch en Sociaal Comité, bij schrijven van 25 oktober 1962. Deze ontwerp-verordening en ontwerp-richtlijn worden hieronder weergegeven.

B. TEKSTEN WAAROP DE RAADPLEGING BETREKKING HAD

a) Voorstel inzake Verordening no. ... met betrekking tot de eerste maatregelen ter verwezenlijking van het vrije verkeer van grensarbeiders binnen de Gemeenschap

DE RAAD VAN DE EUROPESE ECONOMISCHE GEMEENSCHAP,

Gelet op de bepalingen van het Verdrag, inzonderheid op de artikelen 48 en 49,

Gelet op Verordening no. 15 van de Raad d.d. 16 augustus 1961 met betrekking tot de eerste maatregelen ter verwezenlijking van het vrije verkeer van werknemers binnen de Gemeenschap, bekendgemaakt in het

Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen no. 57 van 26 augustus 1961, inzonderheid artikel 46, lid 1,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

Gezien het advies van het Europese Parlement,

Overwegende dat artikel 46, lid 1, van Verordening no. 15 grensarbeiders van de toepassing van deze verordening uitsluit en voorschrijft dat de bepalingen met betrekking tot het vrije verkeer van grensarbeiders later zullen worden vastgesteld;

Overwegende dat de gevolgde methode voor de aanvaarding van Verordening no. 15, met name ten aanzien

van de in acht te nemen geleidelijkheid bij het afschaffen van elke discriminatie op grond van de nationaliteit tussen de werknemers der Lid-Staten, wat betreft de werkgelegenheid, de beloning en de overige arbeidsvoorwaarden, ook het best kan worden toegepast ter verwezenlijking van het vrije verkeer van grensarbeiders;

Overwegende dat het verkeer van grensarbeiders terug te brengen is op een traditionele beweging tussen grensgebieden van de betrokken landen; dat het, in de erkenning dat werknemers zich steeds gemakkelijker kunnen verplaatsen, in een eerste fase er op aankomt de geografische beperkingen die aan het verkeer van grensarbeiders zijn gesteld, te verzachten; dat de vaststelling van in beginsel 50 km brede grenszones daaraan schijnt tegemoet te komen, maar dat het, om rekening te houden met economische en sociale bijzondere omstandigheden, alsook met het belang dat het samenvallen van grensgebieden met bepaalde economische gebieden kan hebben, nuttig kan zijn dat de betrokken Lid-Staten de vaststelling van zones van andere breedten gemeenschappelijk kunnen verzoeken;

Overwegende dat de beweging van grensarbeiders is ontstaan uit gewoonlijk elkaar economisch aanvullende grensgebieden; dat de aldus gerealiseerde eenheid over en weer van de grenzen zowel uit een oogpunt van economische ontwikkeling als van de arbeidsmarkt een sneller voortgaan in de richting van integratie van de arbeidsmarkten dan op andere gebieden mogelijk maakt;

Overwegende dat die toestand tot uiting komt in de bestaande contacten tussen arbeidsbureaus van de betrokken gebieden, contacten die zoveel mogelijk moeten worden ontwikkeld, overeenkomstig overigens het bepaalde in artikel 49 van het Verdrag; dat te dien einde een verder doorgevoerde decentralisatie van de bemiddelingswerkzaamheden van aanbiedingen van en aanvragen om werk moet worden verzekerd;

Overwegende dat de grensarbeider door zijn arbeid in het betrokken gebied een waardevolle bijdrage levert aan de economische ontwikkeling van het land waar hij is tewerk gesteld; dat hij onder die omstandigheden de perioden van regelmatige arbeid die hij in grensgebieden heeft gewerkt moet kunnen doen gelden indien hij wenst in te gaan op een aanbieding van werk uit een geheel ander gebied van het land,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD :

EERSTE DEEL

TEWERKSTELLING VAN GRENSARBEIDERS

Hoofdstuk 1

Werkingsfeer — Beoordeling van de arbeidsmarkt

Artikel 1

1. Voor de toepassing van deze verordening,

a) wordt onder „Verordening no. 15” verstaan de Verordening no. 15 van de Raad van de Europese Economische Gemeenschap met betrekking tot de eerste maatregelen ter verwezenlijking van het vrije verkeer van werknemers binnen de Gemeenschap, van 16 augustus 1961, bekendgemaakt in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* no. 57 van 26 augustus 1961;

b) onder „grensarbeider” wordt verstaan de werknemer in loondienst die onderdaan van een van de Lid-Staten is en met behoud van zijn woonplaats in de grenszone van een van de Lid-Staten, waarheen hij ten minste

1 keer per week terugkeert, in de grenszone van een aangrenzende Lid-Staat tewerk is gesteld.

2. De in lid 1 bedoelde grenszones dienen zich over een breedte van in beginsel 50 km uit te strekken.

3. Indien twee Lid-Staten gemeenschappelijk daarom verzoeken, zal de Commissie een andere afbakening van de grenszones op het grondgebied van de twee betrokken Lid-Staten vaststellen.

Artikel 2

1. Iedere onderdaan van een Lid-Staat die aan de in artikel 1, lid 1 sub b) genoemde voorwaarden voldoet, is gerechtigd als grensarbeider arbeid in loondienst te verrichten, indien voor de openstaande betrekking geen geschikte werknemer beschikbaar is onder de arbeidskrachten die tot de normale arbeidsmarkt behoren van de Lid-Staat waarheen hij zich begeeft.

2. Onverminderd het bepaalde in artikel 5, is in de zin van lid 1 geen werknemer beschikbaar, indien in de grenszone binnen ten hoogste een week na het ogenblik waarop de openstaande betrekking bij het bevoegde arbeidsbureau is ingeschreven, geen geschikte gegadigde is gevonden.

Artikel 3

1. In afwijking van de in artikel 2 genoemde regel ontvangen werknemers voor wie werkgevers op naam gestelde aanbiedingen van werk bij de bevoegde diensten hebben ingediend, zonder meer vergunning om de openstaande betrekking te aanvaarden, indien deze aanbiedingen van bijzondere aard zijn op grond van :

a) redenen die verband houden met het beroep, te weten de specialisatie, het vertrouwelijke karakter van de aangeboden betrekking of vroegere beroepsbindingen;

b) familiebanden, hetzij tussen de werkgever en de gevraagde werknemer, hetzij tussen deze laatste en een werknemer die meer dan een jaar regelmatig in de onderneming heeft gewerkt;

c) het feit dat het gaat om leidinggevend personeel dat noodzakelijk is voor de goede gang van zaken in de onderneming en dat medegaat met een werkgever die zijn bedrijf geheel of gedeeltelijk van het ene naar het andere land overbrengt.

Alinea a) en b) worden toegepast overeenkomstig de bijlage van deze verordening.

2. De op naam gestelde aanbieding van werk moet vergezeld gaan van een bindende toezegging van de werkgever, waarin de voorwaarden zijn bepaald waaronder de betrekking wordt aangeboden.

3. Dit artikel is niet van toepassing als het gaat om een schijn aanbod of een schijnovereenkomst.

Artikel 4

1. De echtgenoot van een onderdaan van een Lid-Staat, die de nationaliteit van een andere Lid-Staat bezit, ontvangt, indien hij beantwoordt aan de definitie van grensarbeider, van rechtswege vergunning om in die hoedanigheid arbeid in loondienst te verrichten op het grondgebied van eerstgenoemde Lid-Staat.

2. De echtgenoot en de kinderen van een onderdaan van een Lid-Staat, die een gezinsbedrijf uitoefent op het grondgebied van een andere Lid-Staat, zijn vrijgesteld van iedere vergunning voor het verrichten van arbeid als grensarbeider in dat bedrijf.

Artikel 5

Voor de beroepen waarin kennelijk tekorten aan arbeidskrachten bestaan, als bedoeld in artikel 14, lid 1 sub b), worden zonder meer arbeidsvergunningen verleend, behoudens onvoorziene en belangrijke wijzigingen in de toestand op de arbeidsmarkt in de grenszone die de opstelling van het in artikel 14 lid 2 bedoelde bijzonder rapport rechtvaardigen.

Artikel 6

De wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die in een Lid-Staat de tewerkstelling van buitenlandse werknemers, per onderneming, per bedrijfstak of per streek in aantal of in percentage beperken, zijn niet van toepassing op de grensarbeiders.

Artikel 7

1. Iedere onderdaan van een Lid-Staat kan vrijelijk het grondgebied van die staat verlaten, ten einde als grensarbeider in te gaan op een feitelijk aanbod van werk op het grondgebied van een andere Lid-Staat, behoudens die beperkingen welke niet haar rechtvaardiging kunnen vinden in economische beweegredenen doch alleen in bijzondere verplichtingen waarvoor de werknemer uit hoofde van de wetgeving van zijn land zich gesteld kan zien.

2. In geval van bijzonder ernstige moeilijkheden en ten einde de vitale belangen van bepaalde werknemers te beschermen, kan echter de staat van herkomst van deze grensarbeiders zich verzetten tegen hun tewerkstelling in een bepaalde onderneming in de grenszone van een andere Lid-Staat. Eerstbedoelde staat moet zijn bezwaren dan onmiddellijk bij de Commissie aanhangig maken. Deze laatste stelt in nauwe samenwerking met de betrokken Lid-Staten en eventueel na raadpleging van het Raadgevend en het Technisch Comité maatregelen voor waardoor genoemde moeilijkheden kunnen worden opgelost.

Hoofdstuk 2

Verlenging van de tewerkstelling*Artikel 8*

1. Na één jaar regelmatige arbeid op het grondgebied van een Lid-Staat heeft de grensarbeider die een betrekking heeft, recht op verlenging van zijn arbeidsvergunning voor hetzelfde beroep als grensarbeider.

2. Na twee jaar regelmatige arbeid krijgt deze grensarbeider vergunning om als grensarbeider ieder beroep in loondienst uit te oefenen.

3. Na drie jaar regelmatige arbeid verkrijgt de grensarbeider vergunning het beroep dat het laatst door hem is uitgeoefend, op het gehele grondgebied van de Lid-Staat uit te oefenen.

4. Na vier jaar regelmatige arbeid verkrijgt deze grensarbeider vergunning om ieder beroep in loondienst uit te oefenen, op het gehele grondgebied van de Lid-Staat waar hij regelmatig tewerk is gesteld.

5. De grensarbeider die gedurende vijf achtereenvolgende jaren op het grondgebied van een Lid-Staat regelmatige arbeid heeft verricht, op grond van arbeidsvergunningen die afgegeven zijn voor perioden tussen acht en twaalf maanden per jaar, verkrijgt eveneens vergunning om

ieder beroep in loondienst uit te oefenen op het gehele grondgebied van de Lid-Staat, onder dezelfde voorwaarden, als die welke gelden voor nationale werknemers.

6. Perioden van regelmatige arbeid welke grensarbeiders op het grondgebied van een Lid-Staat vóór de inwerking-treding van deze verordening hebben vervuld, worden voor de toepassing van dit artikel op die werknemers voor de helft in aanmerking genomen.

Artikel 9

1. Met perioden van regelmatige arbeid in de zin van artikel 8 worden gelijkgesteld perioden van afwezigheid die in totaal veertig dagen per jaar niet te boven gaan, alsook jaarlijkse vakantie en het verlof ten gevolge van ziekte, moederschap, arbeidsongeval of beroepsziekte.

2. Perioden van onvrijwillige werkloosheid die door het bevoegde arbeidsbureau als zodanig zijn erkend, perioden van afwezigheid wegens langdurige ziekte en perioden voor het vervullen van militaire diensplicht, worden niet als perioden van regelmatige arbeid aangemerkt; zij laten echter de geldigheid van de perioden van regelmatige arbeid die daarvóór zijn vervuld, of die welke uit hoofde van het vorige lid zijn erkend, onverlet, mits de werknemer zijn arbeid hervat :

a) in geval van werkloosheid, zodra hem overeenkomstig de nationale wetgeving van het land van tewerkstelling, arbeid is aangeboden;

b) in geval van ziekte of vervulling van militaire dienstplicht, uiterlijk 30 dagen na afloop daarvan.

Deze perioden worden echter voor ten hoogste veertig dagen gelijkgesteld met perioden van regelmatige arbeid voor zover deze veertig dagen niet reeds geheel zijn verbruikt voor de in lid 1 genoemde perioden van afwezigheid.

Hoofdstuk 3

Gelijkheid van behandeling*Artikel 10*

1. De grensarbeider mag op het grondgebied van de Lid-Staten niet op grond van zijn nationaliteit anders worden behandeld dan de nationale werknemer. Hij geniet dezelfde bescherming en dezelfde behandeling als deze laatste met betrekking tot alle aanstellings- en arbeidsvoorwaarden, met name met betrekking tot beloning en ontslag.

2. Hij geniet eveneens gelijkheid van behandeling inzake de toetreding tot vakorganisaties en inzake het stemrecht voor de vertegenwoordigende organen van werknemers in de onderneming, voor zover deze aangelegenheden wettelijk zijn geregeld of onder de bevoegdheid van de bestuursinstellingen vallen.

3. Bepalingen van collectieve of individuele arbeids-overeenkomsten inzake de tewerkstelling, de beloning en de overige arbeidsvoorwaarden zijn van rechtswege nietig voor zover daarbij discriminerende arbeidsvoorwaarden worden opgelegd of toegestaan ten nadele van de grensarbeiders.

Artikel 11

De arbeidsbureaus van iedere Lid-Staat verlenen aan de grensarbeiders bijstand bij het zoeken naar arbeid in de grenszone op dezelfde wijze als zij deze verlenen aan de eigen onderdanen.

Hoofdstuk 4

Criteria voor indienstneming*Artikel 12*

1. De indienstneming van een grensarbeider mag niet krachtens wettelijke of bestuursrechtelijke bepalingen of krachtens collectieve arbeidsovereenkomsten of andere collectieve regelingen onderworpen zijn aan medische, beroeps- of andere criteria die op grond van de nationaliteit van de betrokkenen discriminerend zijn ten opzichte van de criteria die gelden voor nationale werknemers die dezelfde werkzaamheid wensen uit te oefenen.

2. De grensarbeider die in het bezit is van een op naam gestelde aanbieding van werk mag niet aan één onderzoek naar vakbekwaamheid worden onderworpen, tenzij de werkgever bij het doen van de aanbieding uitdrukkelijk daarom heeft verzocht.

TWEEDE DEEL

**TOT ELKAAR BRENGEN EN COMPENSATIE
VAN AANBIEDINGEN VAN
EN AANVRAGEN OM WERK**

Hoofdstuk 1

De arbeidsbureaus van de Lid-Staten*Artikel 13*

De Lid-Staten dienen zo spoedig mogelijk aan de Commissie de lijst te doen toekomen van de plaatselijke arbeidsbureaus die bevoegd zijn ten aanzien van de tewerkstelling van grensarbeiders.

Artikel 14

1. De Lid-Staten en met name de gespecialiseerde diensten, bedoeld in artikel 16, lid 2 sub a), van Verordening no. 15 houden in de rapporten die zij aan de Commissie zenden rekening met de bijzondere omstandigheden van de werkgelegenheid in de grenszones :

a) ten aanzien van de beroepen waarin kennelijk een overschot aan arbeidskrachten bestaat, zoals bedoeld in artikel 3, lid 1 sub a) van Verordening no. 15,

b) ten aanzien van de beroepen waarin kennelijk een tekort aan arbeidskrachten bestaat, zoals bedoeld in hetzelfde artikel 3, lid 1 sub b).

Hetzelfde is van toepassing op de inlichtingen en rapporten die zij ieder kalenderkwartaal overeenkomstig artikel 18, lid 1 van de Verordening no. 15 aan de Commissie verstrekken.

2. Indien bijzondere omstandigheden zulks vereisen, zal tussentijds een speciaal rapport met de in lid 1 sub a) en b) bedoelde gegevens naar de Commissie worden gezonden.

Artikel 15

Onder het gezag van de centrale diensten :

a) kunnen de in artikel 13 bedoelde diensten rechtstreeks onderling tot compensatie van aanbiedingen van en aanvragen om werk ten aanzien van grensarbeiders overgaan;

b) kan voor grensarbeiders een rechtstreekse samenwerking tussen openbare gespecialiseerde diensten voor arbeidsbemiddeling voor bepaalde beroepen of categorieën van personen tot stand worden gebracht.

Hoofdstuk 2

De Commissie*Artikel 16*

Het bij artikel 22 van de Verordening no. 15 ingestelde Europees Coördinatie-bureau ontvangt voor grensarbeiders de opdracht die voornoemde verordening hem op het gebied van het tot elkaar brengen en de compensatie van aanbiedingen van en aanvragen om werk toevertrouwt.

Artikel 17

1. In het kader van de opdracht die artikel 16 hem voor grensarbeiders toevertrouwt, brengt het Europees Coördinatie-bureau alle inlichtingen bijeen over de compensatie en plaatsing van grensarbeiders, in het bijzonder :

a) inlichtingen, met name die bedoeld in artikel 14,

b) gegevens, verkregen uit ingevolge artikel 21 van Verordening no. 15 verrichte studies en onderzoeken met betrekking tot vraagstukken ten aanzien van grensarbeiders.

2. Het geeft daarvan een samenvatting, waarin alle nuttige inlichtingen over de verwachte ontwikkeling van de arbeidsmarkt van de betrokken gebieden verwerkt zijn.

3. Het Europees Coördinatie-bureau houdt in het jaarlijks overzicht van de werkzaamheden op het gebied van compensatie en plaatsing, dat ieder jaar overeenkomstig artikel 25, lid 4, van de Verordening no. 15 door hem moet worden opgesteld, rekening met de bijzondere omstandigheden van de grensarbeiders.

Hoofdstuk 3

Aanvullende maatregelen*Artikel 18*

De bevoegde autoriteit van de betrokken Lid-Staten en de Commissie zullen bij het organiseren van bezoeken en stages van ambtenaren, alsmede bij het opstellen en ten uitvoer brengen van gemeenschappelijke programma's voor verdere scholing van het deskundige personeel, als bedoeld in artikel 26 van de Verordening no. 15, er op toezien dat bijzondere aandacht wordt geschonken aan de bestudering van de vraagstukken die eigen zijn aan grensarbeiders; met name worden hier bedoeld detacheringen van ambtenaren van arbeidsbureaus van iedere Lid-Staat bij de corresponderende bureaus in de grenszone van de aangrenzende Lid-Staat.

Artikel 19

1. Bij de bevoegde autoriteit van iedere Lid-Staat, de Commissie, het Raadgevend en het Technisch Comité, berusten voor grensarbeiders de taken welke hun bij artikel 27 van de Verordening no. 15 zijn opgedragen ten aanzien van de versnelde beroepsopleiding van werknemers die onderdaan zijn van een Lid-Staat en die opgeleid wensen te worden voor beroepen waarin zich een

tekort aan arbeidskrachten voordoet in een andere Lid-Staat.

2. De grensarbeider kan met hetzelfde recht en onder dezelfde voorwaarden als de nationale werknemers worden toegelaten tot scholen voor beroepsopleiding en herscholingscentra.

DERDE DEEL

OVER HET RAADGEVEND EN HET TECHNISCH COMITÉ

Artikel 20

1. Het bij artikel 28 van Verordening no. 15 ingestelde Raadgevend Comité is eveneens bevoegd voor de vraagstukken van het vrije verkeer en de tewerkstelling van grensarbeiders.

2. Hetzelfde is van toepassing voor het bij artikel 36 van de Verordening no. 15 ingestelde Technisch Comité.

VIERDE DEEL

SLOTBEPALINGEN

Artikel 21

De Lid-Staten zullen binnen twee maanden na de inwerkingtreding van deze verordening de Commissie op de hoogte stellen van de breedten waarover de grenszones zich aan weerszijden van hun gemeenschappelijke grenzen met derde landen uitstrekken. Hetzelfde is van toepassing indien de breedten van die grenszones worden gewijzigd.

Artikel 22

Wanneer een grensarbeider werkzaamheden met seizoenskarakter verricht, zijn de bepalingen van deze verordening of die van Verordening no. ... naar zijn keuze op hem van toepassing. De werknemer kan later niet terugkomen op de keuze die hij heeft gedaan.

Artikel 23

1. Deze verordening tast noch de bepalingen van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal met betrekking tot de werknemers met erkende vakbekwaamheid in een beroep in de kolenmijn- en staal-industrie, noch die van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie inzake de toegang tot gekwalificeerde arbeid op het gebied van de kernenergie, noch de ter uitvoering van deze Verdragen vastgestelde bepalingen aan.

2. Deze verordening is echter wel van toepassing op de in lid 1 bedoelde categorieën werknemers, voor zover hun rechtspositie niet in de daar genoemde verdragen of bepalingen is geregeld.

Artikel 24

Deze verordening laat onverlet :

a) de rechten, verkregen door onderdanen van een Lid-Staat die op het ogenblik van de inwerkingtreding van deze verordening als grensarbeider reeds arbeid in loondienst verrichten op het grondgebied van een andere Lid-Staat;

b) de bepalingen van het nationale recht van een Lid-Staat die gunstiger zijn voor de werknemers van de andere Lid-Staten;

c) de rechten en verplichtingen voortvloeiende uit een tussen twee of meer Lid-Staten gesloten verdrag of overeenkomst die voor de onderdanen van die Lid-Staten een gunstiger regeling inhouden.

Artikel 25

De Commissie stelt de uitvoeringsmaatregelen vast, nodig voor de toepassing van deze verordening. Zij handelt in nauwe samenwerking met de centrale bestuursinstellingen van de Lid-Staten, zowel inzake vraagstukken van algemene of principiële aard als inzake technische problemen met betrekking tot de toepassing van deze verordening.

Artikel 26

Deze verordening is van toepassing op de grondgebieden van de Lid-Staten en geldt voor hun onderdanen, behoudens de beschikkingen die de Raad krachtens artikel 227, lid 2, tweede alinea, van het Verdrag zal nemen. Zij is eveneens van toepassing op de Europese grondgebieden, bedoeld in artikel 227, lid 4, van het Verdrag en geldt tevens voor hun onderdanen.

Artikel 27

Indien de verordening, die vóór de tweede etappe der vrijmaking van het verkeer van werknemers Verordening no. 15 zal moeten vervangen, niet op grensarbeiders van toepassing mocht zijn, zal de Commissie vóór 1 november 1963 een ontwerp-verordening voorleggen inzake de maatregelen tot vrijmaking, die gedurende een tweede etappe op grensarbeiders toegepast zullen worden. Tot aan de inwerkingtreding van die latere bepalingen blijft deze verordening van toepassing.

Artikel 28

Deze verordening treedt in werking op ...

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

BIJLAGE

(Zie artikel 3, lid 1 sub a) en b))

Voor de toepassing der alinea's a) en b) van artikel 3, lid 1:

— verstaat men onder de term „specialisatie” een hoge graad van vakbekwaamheid of een weinig voorkomende vakbekwaamheid voor werkzaamheden of voor een beroep waarvoor bijzondere vakkennis is vereist;

— duidt de term „het vertrouwelijke karakter van de betrekking” een betrekking aan, waarvan de vervulling volgens de gebruiken van het land waarheen de werknemer zich begeeft, bijzondere relaties van vertrouwelijke aard tussen de werkgever en de werknemer vereist;

— bestaan „vroegere beroepsbindingen” wanneer een werkgever verzoekt om aanstelling op het grondgebied van een Lid-Staat van een grensarbeider die in de laatste twee jaar reeds ten minste één jaar bij hem heeft gewerkt;

— verstaat men onder „familiebanden” bloed- en aanverwantschap tot in de tweede graad tussen een werkgever en een werknemer en bloedverwantschap in de eerste graad tussen twee werknemers.

b) Voorstel inzake een richtlijn inzake de administratieve procedures en handelwijzen betreffende grensarbeiders

DE RAAD VAN DE EUROPESE ECONOMISCHE GEMEENSCHAP,

Gelet op de bepalingen van het Verdrag, inzonderheid op de artikelen 48 en 49,

Gelet op Verordening no. ... van de Raad betreffende de eerste maatregelen ter verwezenlijking van het vrije verkeer van grensarbeiders binnen de Gemeenschap, bekendgemaakt in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* no. ... van ...

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

Gezien het advies van het Europese Parlement,

Overwegende dat het in verband met het bijzonder karakter van het verkeer van grensarbeiders noodzakelijk is, dat vanaf de eerste etappe de administratieve procedures en handelwijzen die een beletsel vormen voor het vrijmaken van het verkeer van werknemers zoveel mogelijk worden vereenvoudigd, waarbij echter rekening gehouden moet worden met de in artikel 49 van het Verdrag voorgeschreven geleidelijkheid;

Overwegende dat in de bestaande bilaterale verhoudingen grensarbeiders in dat opzicht reeds bijzondere voordelen genieten;

Overwegende dat de bepalingen van Verordening no. ... het echter noodzakelijk maken dat op het gebied van administratieve procedures en handelwijzen tegelijkertijd maatregelen tot vrijmaking worden genomen; dat deze maatregelen in overeenstemming moeten zijn met de door de Verordening aan de onderdanen van iedere Lid-Staat toegekende rechten en bevoegdheden inzake het verrichten van arbeid in loondienst in een grenszone van een andere Lid-Staat, zodat iedere belemmering voor het aanvaarden en het verrichten van die arbeid wordt opgeheven,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD :

Artikel 1

1. Voor de toepassing van deze richtlijn zijn de uitdrukkingen „grensarbeider” en „grenszone” omschreven in artikel 1 van de Verordening no. ... van de Raad met betrekking tot de eerste maatregelen ter verwezenlijking van het vrije verkeer van grensarbeiders binnen de Gemeenschap.

2. De bepalingen van de onderhavige richtlijn gelden voor de grondgebieden van de Lid-Staten en zijn van toe-

passing op hun onderdanen, onder voorbehoud van de beschikkingen door de Raad te nemen op grond van het bepaalde in artikel 227, lid 2, alinea 2 van het Verdrag. Zij gelden eveneens voor de grondgebieden bedoeld in artikel 227, lid 4, van het Verdrag en zijn van toepassing op hun onderdanen.

Artikel 2

Iedere grensarbeider kan zich naar het grensgebied van de aangrenzende Lid-Staat begeven op vertoon van een identiteitsbewijs of paspoort, waaruit zijn burgerlijke staat, zijn domicilie en zijn nationaliteit blijkt en waarop een foto van de houder voorkomt.

Artikel 3

1. Aan iedere grensarbeider die voldoet aan de voorwaarden genoemd in Verordening no. ... wordt een op naam gestelde vergunning tot het verrichten van arbeid uitgereikt, verder genoemd „arbeidsvergunning”. De arbeidsvergunning kan de werknemer slechts ontnomen worden door de autoriteit die haar aan de werknemer heeft uitgereikt.

2. De arbeidsvergunning :

a) moet geldig zijn voor de gehele grenszone van het land van tewerkstelling;

b) moet een geldigheidsduur van ten minste één jaar hebben; van het derde jaar regelmatige arbeid af zal zij echter een geldigheid van onbepaalde duur moeten hebben.

Artikel 4

De arbeidsvergunning welke door een Lid-Staat aan de grensarbeider wordt verstrekt, die aan de in artikel 8, lid 4 en 5, van Verordening no. ... gestelde voorwaarden voldoet, moet van onbepaalde duur zijn en geldig voor het gehele grondgebied van de Lid-Staat en hun toestaan ieder beroep in loondienst te verrichten.

Artikel 5

1. De paspoorten, identiteitskaarten en arbeidsvergunningen, overeenkomstig deze richtlijn aan grensarbeiders verstrekt, worden kosteloos of tegen betaling van een bedrag dat de administratieve kosten niet te boven gaat, afgegeven en verlengd. Hetzelfde geldt voor de bescheiden en verklaringen nodig voor de afgifte en verlenging van genoemde stukken.

2. De Lid-Staten nemen de nodige maatregelen ten einde de formaliteiten en de procedures voor het verkrijgen van de in lid 1 genoemde documenten zoveel mogelijk te vereenvoudigen.

Artikel 6

1. Deze richtlijn tast noch de bepalingen van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal met betrekking tot de werknemers met erkende vakbekwaamheid in een beroep in de kolenmijn- en staalindustrie, noch die van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie inzake de toegang tot gekwalificeerde arbeid op het gebied van de kernenergie, noch de ter uitvoering van deze verdragen vastgestelde bepalingen aan.

2. Deze richtlijn is echter wel van toepassing op de in lid 1 bedoelde categorieën van werknemers, voor zover hun rechtspositie niet in de daar genoemde verdragen of bepalingen is geregeld.

Artikel 7

Deze richtlijn laat onverlet :

a) de bepalingen van het nationale recht van een Lid-Staat die gunstiger zijn voor de werknemers van de andere Lid-Staten;

b) de rechten en verplichtingen voortvloeiende uit een tussen twee of meer Lid-Staten gesloten verdrag of overeenkomst, die voor de onderdanen van die Lid-Staten een gunstiger regeling inhouden;

c) Voorstel inzake Verordening no. ... met betrekking tot de eerste maatregelen ter verwezenlijking van het vrije verkeer van seizoenarbeiders binnen de Gemeenschap

DE RAAD VAN DE EUROPESE ECONOMISCHE GEMEENSCHAP,

Gelet op de bepalingen van het Verdrag, inzonderheid op de artikelen 48 en 49,

Gelet op de Verordening no. 15 van de Raad d.d. 16 augustus 1961 met betrekking tot de eerste maatregelen ter verwezenlijking van het vrije verkeer van werknemers binnen de Gemeenschap, op 26 augustus 1961 bekendgemaakt in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* no. 57, inzonderheid van artikel 46, lid 1,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

Gezien het advies van het Europese Parlement,

Overwegende dat artikel 46, lid 1, van Verordening no. 15 seizoenarbeiders van de toepassing van deze verordening uitsluit en voorschrijft dat de bepalingen met betrekking tot het vrije verkeer van deze werknemers later zullen worden vastgesteld;

Overwegende dat ter voorkoming van misverstand tussen werknemers op wie de bepalingen van toepassing zijn en hen, die zonder een betrekking van langere duur te vervullen toch niet als seizoenarbeiders in de zin van artikel 46, lid 1, van Verordening no. 15 kunnen worden beschouwd, de werkingssfeer van deze verordening moet worden bepaald; en dat de bepaling van die werkingssfeer in samenhang moet worden gezien met de invloed der seizoenen op de uitgeoefende werkzaamheden;

Overwegende echter dat ook de duur van de tewerkstelling een element vormt waarop acht geslagen moet worden teneinde te vermijden dat de bepalingen van deze

c) de bepalingen van het nationale recht van een Lid-Staat met betrekking tot de handhaving van de openbare orde en van de openbare veiligheid die vreemdelingen in het algemeen betreffen, onverschillig of zij werknemer zijn, of niet-, en geen economisch doeleinden beogen.

Artikel 8

1. De Lid-Staten nemen de nodige maatregelen om hun voorschriften binnen ten hoogste drie maanden na de kennisgeving van deze richtlijn in overeenstemming te brengen met de bepalingen ervan en brengen de Commissie terstond van de strekking van die maatregelen op de hoogte.

2. De Lid-Staten brengen de Commissie van de Europese Economische Gemeenschap op de hoogte van de wijzigingen, aangebracht in de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen en strekkende tot vereenvoudiging van de procedures en de formaliteiten voor de afgifte van de documenten welke nog nodig zijn voor de binnenkomst en de tewerkstelling van grensarbeiders.

Artikel 9

Deze richtlijn is aan alle Lid-Staten gericht.

verordening en die van Verordening no. 15 gelijktijdig op dezelfde werknemers van toepassing zouden zijn; dat te dien einde de normale duur van de tewerkstelling moet worden beperkt tot 8 maanden per jaar, boven welke duur de bepalingen van Verordening no. 15, inzonderheid die met betrekking tot de verlenging der tewerkstelling, automatisch op hen van toepassing zijn; dat men evenwel accidenteel verlenging boven 8 maanden zal moeten toestaan indien op grond van bijzondere omstandigheden de seizoenwerkzaamheden waarvoor de werknemer in dienst is genomen niet op het eind van die periode zijn beëindigd;

Overwegende dat artikel 49 van het Verdrag vrijmaking van het verkeer van werknemers binnen de Gemeenschap slechts geleidelijk toelaat;

Overwegende dat men rekening moet houden met het feit dat in de Lid-Staten in de praktijk twee van elkaar te onderscheiden wervingsprocedures van seizoenarbeiders bestaan, aangepast aan de behoeften van de bedrijfstakken, die op deze arbeiders een beroep doen zonder dat men kan vaststellen dat de belangen van werknemers of werkgevers door de een meer worden geschaad dan door de ander, zodat de mogelijkheid tot aanwending van beide procedures, althans voor de eerste etappe, behouden dient te blijven;

Overwegende dat in verband met de samenhang, die bestaat tussen het ritme der seizoenswerkzaamheden en de klimatologische omstandigheden aan de behoefte aan seizoenarbeiders zeer snel moet worden voldaan;

Overwegende dat de arbeid van de seizoenarbeider een onmisbaar element vormt voor de economie van het land der tewerkstelling en dat bovendien die werknemer niet verantwoordelijk is voor de onderbrekingen in zijn arbeid en er derhalve niet de gevolgen van moet ondergaan; dat derhalve, parallel aan Verordening no. 15 bepalingen moeten worden vastgesteld die het hem mogelijk maken door de door hem gewerkte periodes van regelmatige arbeid samen te rekenen de voordelen te verkrijgen, die geleidelijk oplopen tot aan de gelijkheid van behandeling met nationale werknemers, inzonderheid ten aanzien van het recht om in te gaan op feitelijke aanbiedingen tot tewerkstelling,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD :

EERSTE DEEL

TWERKSTELLING VAN SEIZOENARBEIDERS

Hoofdstuk I

Werkings sfeer — Beoordeling van de arbeidsmarkt

Artikel 1

1. Voor de toepassing van deze verordening :

a) wordt onder „Verordening no. 15” verstaan de Verordening no. 15 van de Raad van de Europese Economische Gemeenschap met betrekking tot de eerste maatregelen ter verwezenlijking van het vrije verkeer van werknemers binnen de Gemeenschap van 16 augustus 1961, afgekondigd in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* no. 57 van 26 augustus 1961;

b) wordt onder „seizoenarbeider” verstaan de werknemer die onderdaan van een der Lid-Staten is, en zich naar een andere Lid-Staat begeeft, teneinde aldaar, voor rekening van een of meer werkgevers arbeid in loondienst met een seizoenkarakter te verrichten en die gedurende de duur van zijn tewerkstelling op het grondgebied van genoemde Lid-Staat verblijft. Onder „arbeid met een seizoenkarakter” dient men te verstaan de arbeid die van het seizoen afhankelijk is en zich automatisch jaarlijks herhaalt;

c) behoudens het bepaalde in artikel 25, mag de duur van de verrichte arbeid een periode van 8 maanden per jaar niet te boven gaan.

2. Onder „gewoon seizoenarbeider” wordt verstaan de werknemer die voldoet aan de voorwaarden omschreven in lid 1 sub b) en die overeenkomstig de gewoonlijk in iedere Lid-Staat voor de recrutering van vreemde arbeidskrachten gevolgde procedures is geworven.

3. Onder „per contingent geworven seizoenarbeiders” moeten worden verstaan de werknemers die voldoen aan de voorwaarden, omschreven in lid 1 sub b) en die geworven zijn voor het verrichten van bepaalde specifieke werkzaamheden, met name in de landbouw en de voedingsmiddelenindustrie, waarvan de lijst door elke betrokken Lid-Staat binnen twee maanden na de inwerkingtreding van deze verordening ter kennis van de Commissie zal worden gebracht.

Artikel 2

1. Iedere onderdaan van een Lid-Staat is gerechtigd op het grondgebied van een andere Lid-Staat als seizoenarbeider arbeid in loondienst te verrichten, indien voor de openstaande betrekking geen geschikte werknemer beschikbaar is onder de arbeidskrachten die tot de normale arbeidsmarkt van de andere Lid-Staat behoren.

2. Onverminderd het bepaalde in artikel 6 is in de zin van lid 1 geen werknemer beschikbaar, indien binnen ten hoogste twee weken na het ogenblik waarop de openstaande betrekking betreffende gewone seizoenarbeiders bij het arbeidsbureau is ingeschreven, geen geschikte gegadigde is gevonden.

3. Aanbiedingen van werk waarvoor beroep moet worden gedaan op seizoenarbeiders die per contingent worden geworven, worden onverwijld overgemaakt ter compensatie met de van andere Lid-Staten afkomstige aanvragen om werk in het kader van het vooraf vastgestelde contingent.

Artikel 3

1. In afwijking van de regel van artikel 2 ontvangen seizoenarbeiders voor wie werkgevers op naam gestelde aanbiedingen van werk bij de bevoegde diensten hebben ingediend, zonder meer vergunning om de openstaande betrekking te aanvaarden, indien deze aanbiedingen van bijzondere aard zijn op grond van :

a) redenen die verband houden met het beroep, te weten de specialisatie, het vrouwelijke karakter van de aangeboden betrekking of vroegere beroepsbindingen;

b) familiebanden, hetzij tussen de werkgever en de gevraagde werknemer, hetzij tussen deze laatste en een werknemer die meer dan een jaar regelmatig in de onderneming heeft gewerkt;

c) het feit dat het gaat om leidinggevend personeel dat noodzakelijk is voor de goede gang van zaken in een seizoenbedrijf en dat mede gaat met een werkgever, die zijn bedrijf geheel of gedeeltelijk van het ene naar het andere land overbrengt.

Alinea a) en b) worden toegepast overeenkomstig de bijlage van deze verordening.

2. De op naam gestelde aanbieding van werk moet vergezeld gaan van een bindende toezegging van de werkgever, waarin de voorwaarden zijn bepaald waaronder de betrekking wordt aangeboden.

3. Dit artikel is niet van toepassing als het gaat om een schijnaanbod of een schijnovereenkomst.

Artikel 4

De echtgenoot van een onderdaan van een Lid-Staat die de nationaliteit van een andere Lid-Staat bezit, ontvangt van rechtswege vergunning om als seizoenarbeider arbeid in loondienst te verrichten op het grondgebied van eerstgenoemde Lid-Staat.

Artikel 5

De echtgenoot en de kinderen van een onderdaan van een Lid-Staat, die een gezinsbedrijf uitoefent op het grondgebied van een andere Lid-Staat, zijn vrijgesteld van iedere vergunning voor het verrichten van arbeid als seizoenarbeider in dat bedrijf.

Artikel 6

Voor de in lid 1 sub b) van artikel 16 bedoelde gebieden en beroepen waarin kennelijk arbeidstekorten bestaan, worden zonder meer arbeidsvergunningen verleend, behoudens onvoorziene en belangrijke wijzigingen van de toestand op de arbeidsmarkt die tot het in lid 2 van dat artikel genoemde speciale rapport aanleiding geven.

Artikel 7

De wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die in een Lid-Staat de tewerkstelling van buitenlandse werknemers, per onderneming of per bedrijfstak, per streek of op nationaal niveau, in aantal of in percentage beperken, zijn niet van toepassing op de seizoenarbeiders die onderdaan van een andere Lid-Staat zijn met uitzondering van de bepalingen betreffende de vaststelling van contingenten van seizoenarbeiders welke bestemd zijn voor de werkzaamheden vermeld in de lijst die die Lid-Staat overeenkomstig het bepaalde in artikel 1, lid 3, aan de Commissie richt.

Artikel 8

1. Iedere onderdaan van een Lid-Staat kan vrijelijk het grondgebied van die Staat verlaten, teneinde als seizoenarbeider in te gaan op een feitelijk aanbod tot tewerkstelling op het grondgebied van een andere Lid-Staat, behoudens die beperkingen welke niet haar rechtvaardiging kunnen vinden in economische beweegredenen doch alleen in bijzondere verplichtingen waarvoor de werknemer uit hoofde van de wetgeving van zijn land zich gesteld kan zien.

2. In geval van bijzonder ernstige moeilijkheden, en ten einde de vitale belangen van bepaalde werknemers te beschermen, kan echter de Staat van herkomst van deze werknemers zich verzetten tegen hun tewerkstelling in een bepaald gebied of een bepaalde onderneming op het grondgebied van een andere Lid-Staat. Eerstbedoelde Staat moet zijn bezwaren dan onmiddellijk bij de Commissie aanhangig maken. Deze laatste stelt in nauwe samenwerking met de betrokken Lid-Staten en eventueel na raadpleging van het Raadgevend en van het Technisch Comité maatregelen voor waardoor genoemde moeilijkheden kunnen worden opgelost.

Hoofdstuk 2

Verlenging van de tewerkstelling*Artikel 9*

1. Na 8 maanden regelmatige arbeid op het grondgebied van een Lid-Staat als seizoenarbeider heeft de onderdaan van een andere Lid-Staat die een betrekking als seizoenarbeider heeft, recht op verlenging van zijn arbeidsvergunning voor hetzelfde beroep.

2. Na 24 maanden regelmatige arbeid als seizoenarbeider verkrijgt deze onderdaan vergunning om als seizoenarbeider een ander beroep in loondienst uit te oefenen waarvoor hij de nodige vakbekwaamheid bezit.

3. Na 32 maanden regelmatige arbeid als seizoenarbeider verkrijgt deze onderdaan vergunning om ieder beroep in loondienst uit te oefenen, onder dezelfde voorwaarden als die welke gelden voor nationale werknemers.

4. Perioden van regelmatige arbeid welke seizoenarbeiders op het grondgebied van een andere Lid-Staat vóór de inwerkingtreding van deze verordening hebben vervuld, worden, voor de toepassing van dit artikel op die werknemers, voor de helft in aanmerking genomen.

Artikel 10

1. Met perioden van regelmatige arbeid in de zin van artikel 9 wordt verlof tengevolge van ziekte, moederschap, arbeidsongeval of beroepsziekte gelijkgesteld.

2. Perioden van onvrijwillige werkloosheid die door het bevoegde arbeidsbureau als zodanig zijn erkend, perioden van afwezigheid wegens langdurige ziekte worden niet als perioden van regelmatige arbeid aangemerkt; zij laten echter de geldigheid van de perioden van regelmatige arbeid die daarvoor zijn vervuld, of die welke uit hoofde van het vorige lid zijn erkend, onverlet, mits de werknemer zijn arbeid hervat :

a) in geval van werkloosheid, zodra hem overeenkomstig de nationale wetgeving arbeid is aangeboden;

b) in geval van ziekte, uiterlijk 30 dagen na afloop daarvan. Het inachtnemen van die termijn vormt evenwel geen voorwaarde voor de geldigheid van de periode welke daaraan voorafgaand werd vervuld indien zijn arbeidscontract tussentijds mocht komen te vervallen.

Hoofdstuk 3

Gelijkheid van behandeling*Artikel 11*

1. De seizoenarbeider mag niet op grond van zijn nationaliteit op het grondgebied van een Lid-Staat anders worden behandeld dan de nationale werknemers. Hij geniet dezelfde bescherming en dezelfde behandeling als deze laatsten met betrekking tot alle aanstellings- en arbeidsvoorwaarden, met name met betrekking tot beloning en ontslag.

2. Hij geniet eveneens gelijkheid van behandeling inzake de toetreding tot vakorganisaties en inzake het stemrecht voor de vertegenwoordigende organen van werknemers in de onderneming, voor zover deze aangelegenheden wettelijk zijn geregeld of onder de bevoegdheid van de bestuursinstellingen vallen.

3. Bepalingen van collectieve of individuele arbeids-overeenkomsten of andere collectieve regelingen inzake de tewerkstelling, de beloning en de overige arbeidsvoorwaarden zijn van rechtswege nietig voor zover daarbij discriminerende arbeidsvoorwaarden worden opgelegd of toegestaan ten nadele van werknemers die onderdaan zijn van andere Lid-Staten.

Artikel 12

De arbeidsbureaus van elke Lid-Staat verlenen aan seizoenarbeiders die regelmatig op het grondgebied van die Lid-Staat verblijven, bijstand bij het zoeken naar arbeid op dezelfde wijze als zij deze verlenen aan de eigen onderdanen.

Hoofdstuk 4

Criteria voor indienstneming*Artikel 13*

1. De indienstneming van een seizoenarbeider mag niet krachtens wettelijke of bestuursrechtelijke bepalingen of krachtens collectieve overeenkomsten of andere collectieve regelingen onderworpen zijn aan medische, beroeps- of andere criteria die op grond van de nationaliteit van de betrokkenen discriminerend zijn ten opzichte van de criteria die gelden voor werknemers die onderdaan zijn van de andere Lid-Staat en dezelfde werkzaamheid wensen uit te oefenen.

2. De seizoenarbeider die in het bezit is van een op naam gestelde aanbieding van werk mag niet aan een onderzoek naar vakbekwaamheid worden onderworpen, tenzij de werkgever bij het doen van de aanbieding uitdrukkelijk daarom heeft verzocht.

TWEEDE DEEL

TOT ELKAAR BRENGEN EN COMPENSATIE VAN AANBIEDINGEN VAN EN AANVRAGEN OM WERK

Hoofdstuk I

De arbeidsbureaus van de Lid-Staten*Artikel 14*

1. De centrale diensten voor arbeidsvoorziening van de Lid-Staten werken met elkaar en met de Commissie

samen, ten einde tot een gemeenschappelijk optreden te komen op het gebied van de compensatie van aanbiedingen van en aanvragen om werk binnen de Gemeenschap en van de plaatsing van seizoenarbeiders die hieruit voortvloeit.

2. De diensten ingesteld of aangewezen door de Lid-Staten krachtens artikel 16, lid 2 a), van Verordening no. 15 zullen hun werkzaamheden, die zij ter uitvoering van Verordening no. 15 moeten verrichten, ook uitstrekken tot seizoenarbeiders.

3. Iedere Lid-Staat doet zo spoedig mogelijk aan de Commissie de lijst toekomen van de bevoegde regionale diensten, die de compensatie, bedoeld in artikel 17, moeten uitvoeren, voor zover deze diensten nog niet overeenkomstig artikel 16, lid 2 sub b), van Verordening no. 15 werden aangewezen.

4. De Commissie maakt de lijst van de in het voorgaande lid bedoelde diensten in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* bekend.

Artikel 15

De Lid-Staten, met name door hun centrale diensten voor arbeidsvoorziening, in samenwerking met de Commissie en met het Raadgevend en het Technisch Comité :

a) gaan over tot het verzamelen, controleren en verspreiden van de gegevens over de vraagstukken inzake het vrije verkeer en de werkgelegenheid van seizoenarbeiders op nationaal niveau en in het bijzonder tot het bijebrengen van de gegevens over de stand en de ontwikkeling van de arbeidsmarkt met betrekking tot het verkeer van seizoenarbeiders;

b) houden rekening met de bijzondere problemen ten aanzien van seizoenarbeiders en de behoefte aan deze arbeidskrachten bij de studies die zij uitvoeren of bevorderen krachtens artikel 17 sub b) van Verordening no. 15.

Artikel 16

1. De Lid-Staten en met name de in artikel 16, lid 2 sub a), van Verordening no. 15 bedoelde diensten houden rekening met de toestand van de werkgelegenheid van seizoenarbeiders, in de rapporten die zij de Commissie zenden :

a) over de gebieden waar en de beroepen waarin kennelijk overschotten aan arbeidskrachten als bedoeld in artikel 3, lid 1 sub a), van Verordening no. 15 bestaan;

b) over de gebieden waar en de beroepen waarin kennelijk tekorten aan arbeidskrachten als bedoeld in lid 1 sub b) van dat artikel bestaan.

Hetzelfde is van toepassing op de inlichtingen en rapporten die zij ter uitvoering van artikel 18, lid 1, van Verordening no. 15 driemaandelijks aan de Commissie verstrekken.

2. Indien bijzondere omstandigheden zulks vereisen, moet in de loop van het trimester een speciaal rapport aan de Commissie worden gezonden ter verstrekking van de in lid 1 sub a) en b) bedoelde gegevens.

3. Ten aanzien van seizoenarbeiders die per contingent worden geworven, delen die diensten voor de aanvang van de seizoencampagne aan het bij artikel 22 van Verordening no. 15 ingestelde Europees Coördinatiebureau per beroep de in nationaal verband vastgestelde, met het oog op bedoelde campagne geraamde behoefte en overschotten aan arbeidskrachten mede.

Artikel 17

Onder het gezag van de centrale diensten :

a) kunnen de in artikel 14, lid 3, bedoelde regionale diensten rechtstreeks onderling tot compensatie van aanbiedingen van en aanvragen om werk overgaan;

b) kan eveneens een rechtstreekse samenwerking tussen openbare gespecialiseerde diensten voor arbeidsbemiddeling voor bepaalde beroepen of categorieën van personen tot stand worden gebracht.

Artikel 18

De krachtens geldende bilaterale overeenkomsten ingestelde uitvoerende organen, bedoeld in artikel 20 van Verordening no. 15, bezitten met betrekking tot het vrije verkeer van seizoenarbeiders de in genoemd artikel omschreven bevoegdheden.

Hoofdstuk 2

De Commissie

Artikel 19

Met betrekking tot seizoenarbeiders is de Commissie belast met de taken die artikel 21 van Verordening no. 15 haar toekent.

Artikel 20

Het Europees Coördinatiebureau heeft ten aanzien van seizoenarbeiders de taak die Verordening no. 15 hem op het gebied van het tot elkaar brengen en de compensatie van aanbiedingen van en aanvragen om werk toekent.

Artikel 21

1. In het kader van de bij artikel 20 voor seizoenarbeiders verleende opdracht brengt het Europees Coördinatiebureau alle inlichtingen bijeen over de compensatie en plaatsing, die op deze arbeidskrachten betrekking hebben, in het bijzonder :

a) inlichtingen, met name die welke bedoeld zijn in de artikelen 15 en 16,

b) gegevens, verkregen uit ingevolge artikel 19 verrichte studies en onderzoeken.

2. Het geeft daarvan een samenvatting waarin alle nuttige inlichtingen over de verwachte ontwikkeling van de arbeidsmarkt, zowel op het niveau van de Gemeenschap als op nationaal en regionaal niveau tot uitdrukking komen.

3. In het jaarlijks overzicht van de werkzaamheden op het gebied van de compensatie en plaatsing, dat het Europees Coördinatiebureau krachtens artikel 25, lid 4, van Verordening no. 15 moet opstellen, houdt dit bureau rekening met de bijzondere positie van seizoenarbeiders.

Hoofdstuk 3

Aanvullende maatregelen

Artikel 22

De bevoegde autoriteit van iedere Lid-Staat, de Commissie en het Raadgevend en het Technisch Comité zijn ten aanzien van seizoenarbeiders de taken opgedragen

die de artikelen 26 en 27 van Verordening no. 15 hen toekent inzake het organiseren van bezoeken en stages ter perfectie van de gespecialiseerde ambtenaren van de Lid-Staten en inzake de versnelde beroepsopleiding van werknemers die onderdaan zijn van een Lid-Staat en die opgeleid wensen te worden voor beroepen waarin zich een tekort aan arbeidskrachten in een andere Lid-Staat voordoet.

DERDE DEEL

OVER HET RAADGEVEND EN HET TECHNISCH COMITÉ

Artikel 23

1. De bevoegdheid van het bij artikel 28 van Verordening no. 15 ingestelde Raadgevend Comité strekt zich ook uit tot problemen van het vrije verkeer en de werkgelegenheid van seizoenarbeiders.

2. Dezelfde bepaling geldt voor het bij artikel 36 van Verordening no. 15 ingestelde Technisch Comité.

VIERDE DEEL

SLOTBEPALINGEN

Artikel 24

Indien een seizoenarbeider zijn werkzaamheden verricht in een in de zin van Verordening no. ... erkende grenszone, zijn, naar zijn keuze, de bepalingen van die verordening of die van de onderhavige verordening op hem van toepassing. Op de door hem gedane keuze kan de werknemer later niet meer terugkomen.

Artikel 25

Indien een seizoenarbeider tengevolge van bijzondere omstandigheden en ter beëindiging van de hem krachtens zijn arbeidscontract opgedragen werkzaamheden langer dan de in artikel 1, lid 1 sub c), vastgestelde acht maanden moet werken, mag hij, in afwijking van het in dat artikel bepaalde, zulks doen.

Artikel 26

1. Deze verordening tast noch de bepalingen van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal met betrekking tot de werknemers met erkende vakbekwaamheid in een beroep in de kolenmijnen staalindustrie, noch die van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie inzake de toegang tot gekwalificeerde arbeid op het gebied van de kernenergie, noch de ter uitvoering van deze Verdragen vastgestelde bepalingen aan.

2. Deze verordening is echter wel van toepassing op de in lid 1 bedoelde categorieën werknemers, voor zover hun rechtspositie niet in de daar genoemde Verdragen of bepalingen is geregeld.

3. Deze verordening laat onverlet de verplichtingen der Lid-Staten welke voortvloeien uit bijzondere betrekkingen die zij onderhouden met bepaalde niet-Europese landen of gebieden als gevolg van tegenwoordige of vroegere institutionele banden.

Artikel 27

1. De Lid-Staten zullen bij hun werkgelegenheidsbeleid rekening houden met de toestand van de arbeidsmarkt in de overige Lid-Staten en er dientengevolge naar streven de beschikbare betrekkingen voor seizoenarbeiders waarvoor niet op naam gestelde aanbiedingen zijn gedaan, bij voorrang te doen innemen door seizoenarbeiders uit Lid-Staten waar een overschot aan arbeidskrachten met de verlangde beroepskwalificatie bestaat, alvorens een beroep te doen op werknemers die onderdanen van derde landen zijn.

2. De diensten van de Lid-Staten waaraan een niet op naam gestelde aanbieding van werk voor gewone seizoenarbeiders is gedaan, zullen binnen vijftien dagen te kennen geven of en in hoeverre het hun mogelijk is aan deze aanbieding te voldoen. Vervolgens zullen zij binnen drie weken de lijst met de namen der beschikbare werknemers mededelen.

3. Ten aanzien van per contingent te werven seizoenarbeiders houden de Lid-Staten op het ogenblik, waarop de contingenten worden vastgesteld, met de bepalingen van lid 1 en 2 rekening.

Indien voor een werkgever een groep seizoenarbeiders wordt geworven, die onderdaan zijn van een derde land en van wie ten minste de helft wordt aangevraagd op grond van een op naam gesteld contract, zijn de bepalingen van lid 1 en 2 niet van toepassing.

Artikel 28

Deze verordening laat onverlet :

a) de rechten, verkregen door onderdanen van een Lid-Staat, die op het ogenblik van de inwerkingtreding van deze verordening reeds als seizoenarbeider arbeid in loondienst verrichten op het grondgebied van een andere Lid-Staat;

b) de bepalingen van het nationale recht van een Lid-Staat, die gunstiger zijn voor seizoenarbeiders van de andere Lid-Staten;

c) de rechten en verplichtingen voortvloeiende uit een tussen twee of meer Lid-Staten gesloten verdrag of overeenkomst die voor de onderdanen van die Lid-Staten een gunstiger regeling inhouden.

Artikel 29

De Commissie stelt de uitvoeringsmaatregelen vast, nodig voor de toepassing van deze verordening. Zij handelt in nauwe samenwerking met de centrale bestuursinstellingen van de Lid-Staten, zowel inzake vraagstukken van algemene of principiële aard als inzake technische problemen met betrekking tot de toepassing van deze verordening.

Artikel 30

De Verordening is van toepassing op de grondgebieden van de Lid-Staten en geldt voor hun onderdanen, behoudens de beschikkingen die de Raad krachtens artikel 227, lid 2, tweede alinea, van het Verdrag zal nemen. Zij is eveneens van toepassing op de Europese grondgebieden, bedoeld in artikel 227, lid 4, van het Verdrag en geldt tevens voor hun onderdanen.

Artikel 31

Indien de Verordening, die voor de tweede etappe der vrijmaking van het verkeer van werknemers Veror-

dening no. 15 zal moeten vervangen, niet op seizoenarbeiders van toepassing mocht zijn, zal de Commissie vóór 1 november 1963 een ontwerp-verordening voorleggen inzake de maatregelen tot vrijmaking die gedurende een tweede etappe op seizoenarbeiders toegepast zullen worden. Tot aan de inwerkingtreding van die latere bepalingen blijven de bepalingen van deze verordening van toepassing.

Artikel 32

Deze verordening treedt in werking op ...

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

BIJLAGE

(Zie artikel 3, lid 1 sub a) en b)

Voor de toepassing der alinea's a) en b) van artikel 3, lid 1 :

— verstaat men onder de term „specialisatie” een hoge graad van vakbekwaamheid of een weinig voorkomende vakbekwaamheid voor werkzaamheden of voor een beroep waarvoor bijzondere vakkennis is vereist; met name betreft het met betrekking tot seizoenarbeiders die per contingent geworven worden, de ploegbazen;

— duidt de term „het vertrouwelijke karakter van de betrekking” een betrekking aan, waarvan de vervulling volgens de gebruiken van het land waarheen de werknemer zich begeeft, bijzondere relaties van vertrouwelijke aard tussen de werkgever en de werknemer vereist;

— bestaan „vroegere beroepsbindingen” wanneer een werkgever verzoekt om aanstelling op het grondgebied van een Lid-Staat van een seizoenarbeider die in de loop van de laatste drie jaar reeds als seizoenarbeider gedurende ten minste 12 maanden bij hem op hetzelfde grondgebied heeft gewerkt;

— verstaat men onder „familiebanden” bloed- en aanverwantschap tot in de tweede graad tussen een werkgever en een werknemer en bloedverwantschap in de eerste graad tussen twee werknemers.

d) Voorstel inzake een richtlijn inzake de administratieve procedures en handelwijzen betreffende seizoenarbeiders

DE RAAD VAN DE EUROPESE ECONOMISCHE GEMEENSCHAP,

Gelet op de bepalingen van het Verdrag, inzonderheid op de artikelen 48 en 49,

Gelet op Verordening no. ... van de Raad betreffende de eerste maatregelen ter verwezenlijking van het vrije verkeer van seizoenarbeiders binnen de Gemeenschap, bekendgemaakt in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* no. ... van ...

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

Gezien het advies van het Europese Parlement,

Overwegende dat het in verband met het bijzondere karakter van het verkeer van seizoenarbeiders noodzakelijk is, dat vanaf de eerste etappe de administratieve procedures en handelwijzen die een beletsel vormen voor het vrijmaken van het verkeer van werknemers zoveel mogelijk worden vereenvoudigd, waarbij echter rekening gehouden moet worden met de in artikel 49 van het Verdrag voorgeschreven geleidelijkheid;

Overwegende dat in de bestaande bilaterale verhoudingen seizoenarbeiders in dat opzicht reeds bijzondere voordelen genieten,

Overwegende dat de bepalingen van Verordening no. ... het echter noodzakelijk maken dat op het gebied van administratieve procedures en handelwijzen tegelijkertijd maatregelen tot vrijmaking worden genomen; dat deze maatregelen in overeenstemming moeten zijn met

de door de Verordening aan de onderdanen van iedere Lid-Staat toegekende rechten en bevoegdheden inzake het verrichten van arbeid in loondienst als seizoenarbeider op het grondgebied van een andere Lid-Staat, zodat iedere belemmering voor het aanvaarden en het verrichten van die arbeid wordt opgeheven;

Overwegende dat het met het oog op een geleidelijke verwezenlijking van het vrije verkeer voor alle werknemers wenselijk is dat in een eerste fase de afschaffing van de arbeidsvergunning en de verblijfsvergunning van seizoenarbeiders als een afzonderlijk document van het arbeidscontract van algemene toepassing moet worden,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD :

Artikel 1

1. Voor de toepassing van deze richtlijn is de term „seizoenarbeider” omschreven in artikel 1 van Verordening no. ... van de Raad met betrekking tot de eerste maatregelen ter verwezenlijking van het vrije verkeer van seizoenarbeiders binnen de Gemeenschap.

2. Deze richtlijn is van toepassing op de grondgebieden van de Lid-Staten en geldt voor hun onderdanen, behoudens de beschikkingen die de Raad krachtens artikel 227, lid 2, tweede alinea van het Verdrag zal nemen. Zij is eveneens van toepassing op de Europese grondgebieden bedoeld in artikel 227, lid 4, van het Verdrag en geldt tevens voor hun onderdanen.

Artikel 2

1. Overeenkomstig zijn wetgeving verstrekt en verlengt elke Lid-Staat ten behoeve van zijn onderdanen die zich

als seizoenarbeider naar een andere Lid-Staat willen begeven, een paspoort of een identiteitskaart, die inzonderheid de nationaliteit vermeldt en waarmede zij vrij het land kunnen verlaten en er terugkeren.

2. Het paspoort moet ten minste geldig zijn voor alle Lid-Staten, alsook voor de landen die een rechtstreekse verbinding tussen de Lid-Staten vormen. Indien het paspoort het enige geldige document is, waarmede men het land mag verlaten, moet zijn geldigheidsduur ten minste vijf jaren bedragen

Artikel 3

1. Elke Lid-Staat laat de onderdaan van een andere Lid-Staat, die als seizoenarbeider naar de eerstgenoemde staat reist, vrij op zijn grondgebied toe op vertoon van een door de Staat van herkomst afgegeven geldige identiteitskaart. Indien betrokkene geen geldige identiteitskaart bezit, kan vertoon van het paspoort worden vereist.

2. Voor seizoenarbeiders moet het inreisvisum worden afgeschaft.

3. Dit inreisvisum mag in geen geval worden vervangen door een andere verplichting van gelijke aard.

Artikel 4

1. Het door de diensten voor de arbeidsvoorziening van de Lid-Staat, op wiens grondgebied de seizoenarbeider arbeid gaat verrichten, afgestempelde arbeidscontract vervangt de arbeidsvergunning. Geen ander document mag voor het verrichten van die arbeid worden verlangd.

2. Het arbeidscontract wordt eveneens afgestempeld, hetzij vóór het vertrek door een diplomatiek of consulaire vertegenwoordiger van de Lid-Staat waar de arbeid moet worden verricht, of eventueel door een officiële wervingsmissie van arbeidskrachten van die Staat. Die afstemming geldt als verblijfsvergunning.

3. In bijzondere gevallen kan de in lid 2 bedoelde afstemming in het land van tewerkstelling door de voor de afgifte van verblijfsvergunningen bevoegde autoriteiten worden aangebracht.

4. In de gevallen dat de seizoenarbeider regelmatig in dienst is genomen zonder een schriftelijk arbeidscontract worden hem een arbeidsvergunning en een verblijfsvergunning verleend.

Artikel 5

Het aldus door de diensten voor de arbeidsvoorziening en de in artikel 4, lid 2 en 3, genoemde autoriteiten afgestempelde arbeidscontract veroorlooft de houder zijn werkzaamheden als seizoenarbeider op het gehele grondgebied van het land van tewerkstelling te verrichten en er, gedurende de geldigheidsduur van het arbeidscontract te verblijven.

Artikel 6

1. De op grond van deze richtlijn verleende paspoorten, identiteitskaarten, arbeids- en verblijfsvergunningen worden kosteloos of tegen betaling van een bedrag dat de administratieve kosten niet te boven gaat, afgegeven of

verlengd. Hetzelfde geldt voor de bescheiden en verklaringen nodig voor de afgifte en verlenging van genoemde stukken.

2. De in artikel 4 bedoelde afstemmingen worden kosteloos aangebracht.

3. De Lid-Staten nemen de nodige maatregelen ten einde de formaliteiten en de procedures voor het verkrijgen van de in lid 1 genoemde documenten zoveel mogelijk te vereenvoudigen.

Artikel 7

1. Deze richtlijn tast noch de bepalingen van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal met betrekking tot de werknemers met erkende vakbekwaamheid in een beroep in de kolenmijn- en staalindustrie noch die van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie inzake de toegang tot gekwalificeerde arbeid op het gebied van de kernenergie, noch de ter uitvoering van deze verdragen vastgestelde bepalingen aan.

2. Deze richtlijn is echter wel van toepassing op de in lid 1 bedoelde categorieën werknemers, voor zover hun rechtspositie niet in de daar genoemde verdragen of bepalingen is geregeld.

Artikel 8

Deze richtlijn laat onverlet :

a) de bepalingen van het nationale recht van een Lid-Staat die gunstiger zijn voor de werknemers van de andere Lid-Staten;

b) de rechten en verplichtingen voortvloeiende uit een tussen twee of meer Lid-Staten gesloten verdrag of overeenkomst die voor de onderdanen van die Lid-Staten een gunstiger regeling inhouden;

c) de bepalingen van het nationale recht van een Lid-Staat met betrekking tot de handhaving van de openbare orde en van de openbare veiligheid, die vreemdelingen in het algemeen betreffen, onverschillig of zij werknemer zijn of niet, en geen economische doeleinden beogen.

Artikel 9

1. De Lid-Staten nemen de nodige maatregelen om hun voorschriften binnen ten hoogste drie maanden na de kennisgeving van deze richtlijn in overeenstemming te brengen met de bepalingen ervan en brengen de Commissie terstond van de strekking van die maatregelen op de hoogte.

2. De Lid-Staten brengen de Commissie van de Europese Economische Gemeenschap op de hoogte van de wijzigingen aangebracht in de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen en strekkende tot vereenvoudiging van de procedures en de formaliteiten voor de afgifte van de documenten welke nog nodig zijn voor de binnenkomst, de tewerkstelling en het verblijf van seizoenarbeiders.

Artikel 10

Deze richtlijn is aan alle Lid-Staten gericht.

**e) Voorstel inzake Verordening no. ...
met betrekking tot het vrije verkeer van werknemers
binnen de Gemeenschap**

DE RAAD VAN DE EUROPESE ECONOMISCHE
GEMEENSCHAP,

Gelet op de bepalingen van het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, en met name op de artikelen 48 en 49,

Gezien de Verordening no. 15 van de Raad van 16 augustus 1961 met betrekking tot de eerste maatregelen ter verwezenlijking van het vrije verkeer van werknemers binnen de Gemeenschap, bekendgemaakt in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* no. 57 van 26 augustus 1961, en met name artikel 52,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

Gezien het advies van het Europese Parlement,

Overwegende dat de afschaffing van elke discriminatie op grond van de nationaliteit tussen de werknemers van de Lid-Staten, wat betreft de werkgelegenheid, de beloning en de overige arbeidsvoorwaarden, uiterlijk aan het einde van de overgangperiode moet zijn tot stand gebracht, met name teneinde de werknemers in staat te stellen zich vrij binnen het grondgebied te verplaatsen om in te gaan op een feitelijk aanbod tot tewerkstelling, behoudens uit hoofde van openbare orde, openbare veiligheid en volksgezondheid gerechtvaardigde beperkingen;

Overwegende dat deze doelstelling, die de afschaffing inhoudt van wachttijden en andere beperkingen die een beletsel vormen voor het vrijmaken van het verkeer van werknemers, volgens plan geleidelijk moet worden bereikt; dat deze doelstelling noodzakelijkerwijs een aanpassing van de nationale wetgevingen of van voordien tussen de Lid-Staten gesloten overeenkomsten met zich brengt; dat de organisatorische voorzieningen die door Verordening no. 15 werden ingesteld en waardoor de aanbiedingen van en de aanvragen om werk tot elkaar gebracht worden, in stand gehouden moeten worden, evenals het Raadgevend en het Technisch Comité, die tot taak hebben de Commissie bij te staan;

Overwegende dat in het kader van de hierboven aangegeven wijze van geleidelijke voortgang de bepalingen van Verordening no. 15 gevolgd moeten worden door maatregelen die tot een tweede etappe beperkt zullen zijn; dat het dienstig is dat de vervaldatum van die maatregelen samenvalt met die van de tweede etappe van de overgangperiode als bedoeld in artikel 8 van het Verdrag, derhalve op 31 december 1965;

Overwegende dat gedurende deze tweede etappe, overeenkomstig de door de Raad bij de aanvaarding van Verordening no. 15 vastgestelde overwegingen, op de voorrang van de nationale arbeidsmarkt slechts onder meer beperkende voorwaarden dan gedurende de eerste etappe een beroep mag worden gedaan;

Overwegende dat Verordening no. 15, door de afschaffing van de door iedere nationale wetgeving aan buitenlandse werknemers opgelegde beperkingen ten aanzien van de toegang tot de werkgelegenheid te verbinden met een zekere duur gedurende welke regelmatige arbeid is verricht, de uitoefening van de rechten van de werknemers op vrij verkeer heeft beperkt tot het grondgebied van alleen die Lid-Staat, waarin zij de gewerkte perioden van arbeid kunnen doen gelden; dat deze werkwijze, die voor een eerste etappe gerechtvaardigd is, niet kan leiden tot het vrij vervoer van werknemers in de Gemeenschap; dat dientengevolge een eerste schrede moet worden gezet naar het verwezenlijken van het recht van werknemers

zich te verplaatsen op het gehele gebied van de Gemeenschap; dat zulks in ieder geval niet kan worden bereikt door het verkorten van door de werknemer verrichte arbeidsperioden;

Overwegende dat, om rekening te houden met de verschillende genoemde overwegingen, het recht van de werknemers van de Lid-Staten om de arbeid van hun keuze op het gehele grondgebied van de Gemeenschap te kunnen verrichten, vanaf de tweede etappe moet worden bevestigd, dat daarbij, om rekening te houden met de noodzakelijkheid van geleidelijke voortgang, de mogelijkheid aan elke Lid-Staat moet worden toegekend de toegang van werknemers van een andere nationaliteit te beperken ten aanzien van die streken of beroepen, waarvoor ernstige gevaren van verstoring bestaan;

Overwegende dat die mogelijkheid in ieder geval niet meer gedurende de volgende etappe zal kunnen worden ingeroepen;

Overwegende dat Verordening no. 18, die de wijze van toepassing van Verordening no. 15 op artiesten en musici vaststelt, bij het van kracht worden van deze verordening komt te vervallen; dat evenwel om de geleidelijke toekenning van het recht van vrij verkeer te vergemakkelijken waarop deze werknemers in ieder geval aan het einde van de overgangperiode recht hebben, te hunnen opzichte aan hun beroep aanpassende regels voor deze tweede etappe moeten worden gehandhaafd met betrekking tot op naam gestelde aanbiedingen van werk die aan iedere mogelijkheid van handhaving of herstel van de nationale arbeidsmarkt ontsnappen;

Overwegende dat sinds het van kracht worden van de eerste maatregelen met betrekking tot het vrije verkeer van werknemers in de Gemeenschap het aantal werknemers die onderdaan zijn van een Lid-Staat en tewerkgesteld zijn in andere Lid-Staten, aanmerkelijk is toegenomen; dat die toeneming in feite de discriminaties die tussen deze werknemers bestaan duidelijk doet uitkomen, terwijl de tweede etappe een belangrijke vooruitgang moet boeken ten aanzien van het afschaffen van iedere discriminatie;

Overwegende dat dientengevolge, rekening houdend met het resultaat van de studies die in overeenstemming met de verklaring van de Raad te dien opzichte zijn gemaakt, en nadat Verordening no. 15 aan niet-nationale werknemers het stemrecht voor de vertegenwoordigende organen van werknemers in de onderneming heeft toegekend, ook de discriminaties die bestaan op het gebied van de verkiesbaarheid in diezelfde organen moeten worden afgeschaft; dat het evenwel nuttig lijkt, gezien de taken en bevoegdheden die sommige wetgevingen aan die organen hebben toegekend, tijdelijk voor deze tweede etappe aan niet-nationale werknemers een bijzondere voorwaarde voor de verkiesbaarheid op te leggen die hun stabiliteit en hun competentie bij het bespreken van de door hen te onderzoeken problemen waarborgen;

Overwegende dat de door het Verdrag op het gebied van de tewerkstelling gestelde doelstellingen die de tenuitvoerlegging van een gemeenschappelijk werkgelegenheidsbeleid inhouden, leiden tot de voorrang van de communautaire arbeidsmarkt; dat de consequentie hiervan is dat in de eerste plaats de tewerkstelling in de Lid-Landen die behoeften aan arbeidskrachten hebben van werknemers die onderdaan zijn van andere Lid-Landen moet worden bevorderd;

Overwegende dat er een nauw verband bestaat tussen het vrije verkeer van werknemers, de werkgelegenheid en de beroepsopleiding, voor zover deze erop gericht is werknemers in staat te stellen in te gaan op feitelijke aanbiedingen van werk uit andere gebieden van de Gemeenschap, dat derhalve de problemen die met deze onderwerpen verband houden niet meer elk afzonderlijk maar in hun onderlinge samenhang moeten worden bestudeerd, daarbij tevens rekening houdend met de werkgelegenheidsproblemen in regionaal verband,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD :

EERSTE DEEL

VAN WERKNEMERS EN HUN FAMILIE

TITEL I

WERKNEMERS

Hoofdstuk 1

Tewerkstelling van werknemers

Artikel 1

Iedere onderdaan van een Lid-Staat heeft het recht op het grondgebied van een andere Lid-Staat en onder dezelfde voorwaarden als die welke gelden voor de werknemers die onderdaan zijn van die Staat, arbeid in loondienst te verrichten in een betrekking waarvan het openstaan aan het bevoegde arbeidsbureau is medegedeeld, en ontvangt te dien einde persoonlijk een document waarin dat recht wordt toegekend.

Artikel 2

In afwijking van de regel van artikel 1 wordt de arbeidsvergunning die gevraagd wordt voor een gebied of een beroep ten aanzien waarvan de betrokken Lid-Staat volgens de in artikel 21 c) vastgestelde procedure aantoonbaar dat er een overschot aan arbeidskrachten bestaat, afgegeven wanneer binnen twee weken na het ogenblik waarop de openstaande betrekking aan het bevoegde arbeidsbureau is medegedeeld geen geschikte gegadigde die tot de normale arbeidsmarkt van die Lid-Staat behoort, is gevonden.

Artikel 3

1. Indien door bijzondere oorzaken het evenwicht op de arbeidsmarkt in een bepaald beroep of gebied, buiten die bedoeld in artikel 2, ernstig dreigt te worden verstoord, kan een Lid-Staat de toepassing van de regel van artikel 1 voor het betrokken beroep of gebied opschorten. Hij is gehouden deze maatregel onmiddellijk ter kennis van de Commissie te brengen, die de andere Lid-Staten onverwijld hiervan op de hoogte stelt en na de permanente Afdeling die ter uitvoering van artikel 39 in het kader van het Raadgevend Comité wordt ingesteld, te hebben gehoord, beslist of deze opschortingsmaatregel moet worden gehandhaafd, gewijzigd of ingetrokken, en, in geval van handhaving er de duur van vaststelt.

2. In ieder geval moet de Lid-Staat in de in het vorige lid bedoelde gebieden of beroepen de arbeidsvergunning afgeven, indien binnen een termijn van ten hoogste twee weken op zijn normale arbeidsmarkt geen geschikte gegadigde is gevonden.

Artikel 4

1. De werknemers voor wie werkgevers op naam gestelde aanbiedingen van werk voor de in artikel 2 of artikel 3 bedoelde gebieden of beroepen bij de bevoegde diensten hebben ingediend, ontvangen zonder meer vergunning om de openstaande betrekking te aanvaarden, indien deze aanbiedingen van bijzondere aard zijn op grond van :

a) redenen die verband houden met het beroep, te weten de specialisatie, het vrouwelijk karakter van de aangeboden betrekking of vroegere beroepsbindingen;

b) familiebanden, hetzij tussen de werkgever en de gevraagde werknemer, hetzij tussen deze laatste en een werknemer die ten minste een jaar regelmatig in de onderneming heeft gewerkt;

c) het feit dat het gaat om leidinggevend personeel dat noodzakelijk is voor de goede gang van zaken in de onderneming en dat medegaat met een werkgever die zijn bedrijf geheel of gedeeltelijk van het ene naar het andere land overbrengt;

De alinea's a) en b) worden toegepast overeenkomstig bijlage 1 van deze verordening.

2. Dit artikel is niet van toepassing als het gaat om een schijnaanbod of een schijnovereenkomst.

Artikel 5

1. Bij de toepassing van de artikelen 2 of 3 op artiesten en musici, die op grond van hun specialisatie een arbeidsvergunning aanvragen als bedoeld in artikel 4 § 1 a), zal de arbeidsvergunning, indien hun maandelijks beloning, opgenomen in het ter ondersteuning van de aanvraag overgelegde arbeidscontract niet de tegenwaarde van 400 rekeneenheden E.M.O. bereikt, hun niet zonder meer worden verleend.

2. Voor niet op maandloon in dienst genomen werknemers die niet de volledige tijd werkzaam zijn, is vorenstaande bepaling van toepassing, indien het loon per gepresteerde arbeidsdag niet de tegenwaarde van 25 rekeneenheden E.M.O. bereikt.

3. De van twee of meer werkgevers gedurende eenzelfde periode ontvangen lonen worden bij de berekening van de in lid 1 en 2 bedoelde minimumlonen niet te samen gerekend.

4. Voor de toepassing van dit artikel wordt onder artiesten en musici verstaan die werknemers die beroepshalve optreden hetzij in openbare of besloten voorstellingen, in theaters, auditieruimten of in amusementsgelegenheden, hetzij in radio- en televisieuitzendingen, hetzij voor film- of grammofoonopnames.

Artikel 6

Iedere aanbieding van werk gericht aan een werknemer die onderdaan is van een Lid-Staat die niet behoort tot de normale arbeidsmarkt van het land van tewerkstelling moet de voorwaarden aanduiden waaronder de betrekking wordt aangeboden.

Artikel 7

1. De wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die in een Lid-Staat de tewerkstelling van buitenlandse werknemers, per onderneming, per bedrijfstak, per streek of op nationaal niveau in aantal of in percentage beperken, zijn niet van toepassing op werknemers die onderdaan van een andere Lid-Staat zijn.

2. Indien een Lid-Staat de toekenning van voordelen van welke aard dan ook afhankelijk stelt van het tewerkstellen van een minimumpercentage van nationale werknemers in loondienst, worden de werknemers die onderdaan zijn van de andere Lid-Staten gerekend te behoren tot de nationale werknemers.

Artikel 8

1. Iedere onderdaan van een Lid-Staat kan vrijelijk het grondgebied van die Staat verlaten, ten einde in te gaan op een feitelijk aanbod van werk op het grondgebied

van een andere Lid-Staat, behoudens die beperkingen welke niet haar rechtvaardiging kunnen vinden in economische beweegredenen doch alleen in bijzondere verplichtingen waarvoor de werknemer uit hoofde van de wetgeving van zijn land zich gesteld kan zien.

2. In geval van bijzonder ernstige moeilijkheden en ten einde de vitale belangen van bepaalde werknemers te beschermen, kan echter de Staat van herkomst van deze werknemers zich verzetten tegen hun tewerkstelling in een bepaald gebied of een bepaalde onderneming op het grondgebied van een andere Lid-Staat. Eerstbedoelde Staat moet zijn bezwaren dan onmiddellijk bij de Commissie aanhangig maken. Deze laatste stelt in nauwe samenwerking met de betrokken Lid-Staten en eventueel na raadpleging van het Raadgevend en van het Technisch Comité maatregelen voor waardoor genoemde moeilijkheden kunnen worden opgelost.

Hoofdstuk 2

Verlenging van de tewerkstelling

Artikel 9

1. Na op het grondgebied van een Lid-Staat gedurende een jaar regelmatige arbeid te hebben verricht in een gebied of een beroep als bedoeld in artikel 2 of artikel 3, heeft de onderdaan van een andere Lid-Staat het recht zijn werkzaamheden in hetzelfde beroep en in hetzelfde gebied voort te zetten.

Hetzelfde is van toepassing op de werknemer die zijn werkzaamheden wenst voort te zetten in een gebied of in een beroep waarvoor de regel van artikel 1 is opgeschort als gevolg van de toepassing van de artikelen 2 of 3 in de loop van het eerste jaar van zijn tewerkstelling of op het ogenblik waarop hij de vergunning tot voortzetting van zijn werkzaamheden aanvraagt.

2. Na twee jaar regelmatige arbeid op het grondgebied van een Lid-Staat, verkrijgt de onderdaan van een andere Lid-Staat vergunning om ieder beroep in loondienst uit te oefenen op het gehele grondgebied van die Lid-Staat onder dezelfde voorwaarden als die welke gelden voor nationale werknemers.

3. De onderdaan van een Lid-Staat die op het grondgebied van een andere Lid-Staat gedurende de drie laatste jaren 24 maanden regelmatige arbeid heeft verricht, verkrijgt eveneens vergunning om ieder beroep in loondienst uit te oefenen op het gehele grondgebied van die Lid-Staat onder dezelfde voorwaarden als die welke gelden voor nationale werknemers.

Artikel 10

1. Met perioden van regelmatige arbeid in de zin van artikel 9 worden gelijkgesteld perioden van afwezigheid die in totaal veertig dagen per jaar niet te boven gaan, alsook jaarlijkse vakantie en het verlof ten gevolge van ziekte, moederschap, arbeidsongeval of beroepsziekte.

2. Perioden van onvrijwillige werkloosheid die door het bevoegde arbeidsbureau als zodanig zijn erkend, perioden van afwezigheid wegens langdurige ziekte en perioden voor het vervullen van militaire dienstplicht worden niet als perioden van regelmatige arbeid aangemerkt; zij laten echter de geldigheid van de perioden van regelmatige arbeid die daarvóór zijn vervuld, of die welke uit hoofde van het vorige lid zijn erkend, onverlet, mits de werknemer zijn arbeid hervat :

a) in geval van werkloosheid, zodra hem overeenkomstig de nationale wetgeving arbeid is aangeboden;

b) in geval van ziekte of vervulling van militaire dienstplicht, uiterlijk dertig dagen na afloop daarvan.

Deze perioden worden echter voor ten hoogste veertig dagen gelijkgesteld met perioden van regelmatige arbeid, voor zover deze veertig dagen niet reeds geheel zijn verbruikt voor de in lid 1 genoemde perioden van afwezigheid.

Hoofdstuk 3

Gelijkheid van behandeling

Artikel 11

1. De werknemer die onderdaan is van een Lid-Staat, mag op het grondgebied van de andere Lid-Staten niet op grond van zijn nationaliteit anders worden behandeld dan de nationale werknemers. Hij geniet dezelfde bescherming en dezelfde behandeling als deze laatsten met betrekking tot alle aanstellings- en arbeidsvoorwaarden, met name met betrekking tot beloning en ontslag.

2. Hij geniet eveneens gelijkheid van behandeling inzake de toetreding tot vakorganisaties, inzake het stemrecht voor en de verkiesbaarheid in de vertegenwoordigende organen voor werknemers in de onderneming, voor zover deze aangelegenheden wettelijk zijn geregeld of onder de bevoegdheid van de bestuursinstellingen vallen.

Ter uitoefening van het recht van verkiesbaarheid moet hij gedurende ten minste drie jaar regelmatig op het grondgebied hebben gewoond. Hij moet de voorwaarden vervullen die aan de nationale werknemers worden gesteld, met uitzondering van die welke van de nationaliteit afhankelijk zijn.

3. Bepalingen van collectieve of individuele arbeidsovereenkomsten of andere collectieve regelingen inzake de tewerkstelling, de beloning en de overige arbeidsvoorwaarden zijn van rechtswege nietig voor zover daarbij discriminerende arbeidsvoorwaarden worden opgelegd of toegestaan ten opzichte van werknemers die onderdaan zijn van andere Lid-Staten.

Artikel 12

De arbeidsbureaus van iedere Lid-Staat verlenen bijstand bij het zoeken naar arbeid op dezelfde wijze als zij deze verlenen aan eigen onderdanen :

a) aan onderdanen van andere Lid-Staten die regelmatig op het grondgebied van die Lid-Staat verblijven en die voldoen aan de voorwaarden gesteld voor de afgifte of de verlenging van een arbeidsvergunning;

b) voor zover mogelijk aan onderdanen van de andere Lid-Staten die niet voldoen aan de voorwaarde van verblijf als in alinea a) bedoeld.

Hoofdstuk 4

Criteria voor indienstneming

Artikel 13

1. De indienstneming van een werknemer die onderdaan is van een Lid-Staat, voor een betrekking in een andere Lid-Staat mag niet krachtens wettelijke of bestuursrechtelijke bepalingen of krachtens collectieve overeenkomsten of andere collectieve regelingen onderworpen zijn aan medische, beroeps- of andere criteria die op grond van de nationaliteit van de betrokkene discriminerend zijn ten opzichte van de criteria die gelden voor werknemers die

onderdaan zijn van de andere Lid-Staat en dezelfde werkzaamheid wensen uit te oefenen.

2. De werknemer die in het bezit is van een op naam gestelde aanbieding van werk van een werkgever uit een andere Lid-Staat dan die waarvan hij onderdaan is, mag niet aan een onderzoek naar vakbekwaamheid worden onderworpen, tenzij de werkgever bij het doen van de aanbieding uitdrukkelijk daarom heeft verzocht.

TITEL II

FAMILIE VAN DE WERKNEMERS

Artikel 14

1. Met de werknemer die onderdaan is van een Lid-Staat die regelmatig op het grondgebied van een andere Lid-Staat arbeid heeft verricht mogen zich vestigen :

a) zijn echtgenoot en de kinderen beneden de leeftijd van 21 jaar;

b) zijn ascendenten en descendenten die geheel te zijnen laste komen en bij hem inwonen, alsmede de overige leden van zijn familie indien zij geheel te zijnen laste komen en bij hem inwonen;

2. Iedere Lid-Staat bevordert de toelating van elk familielid dat bij hem inwoont zonder geheel te zijnen laste te komen.

3. Voor de toepassing van lid 1 en 2 moet de werknemer de beschikking hebben over een woning voor zijn familie, die voor de nationale werknemers van het gebied waar hij werkt als normaal wordt beschouwd. Hij geniet ten aanzien van het verwerven van woongelegenheden dezelfde rechten en eventuele voordelen als de nationale werknemers.

Artikel 15

1. De overeenkomstig artikel 14, lid 1, toegelaten echtgenoot en kinderen van een werknemer die onderdaan is van een Lid-Staat en regelmatige arbeid verricht op het grondgebied van een andere Lid-Staat hebben het recht, ongeacht hun nationaliteit, arbeid in loondienst in de andere Lid-Staat te verrichten. Dat recht kan te hunnen opzichte slechts worden beperkt in zover de bepalingen van de artikelen 2 en 3 op de werknemer zelf van toepassing zijn, en in geen geval indien hij overeenkomstig artikel 9, lid 1, het recht heeft zijn werkzaamheden voort te zetten.

2. De onderdaan van een Lid-Staat die op het grondgebied van een andere Lid-Staat waarin hij gedurende meer dan twee jaar verblijft andere arbeid dan in loondienst verricht, heeft evenals zijn echtgenoot en zijn kinderen van ongeacht welke nationaliteit, het recht ieder beroep in loondienst uit te oefenen op het gehele grondgebied van die Lid-Staat onder dezelfde voorwaarden als die welke gelden voor nationale werknemers.

Artikel 16

De echtgenoot van een onderdaan van een Lid-Staat, die de nationaliteit van een andere Lid-Staat bezit, heeft het recht ieder beroep in loondienst uit te oefenen op het gehele grondgebied van de eerste Lid-Staat onder dezelfde voorwaarden als die welke gelden voor onderdanen.

Artikel 17

De echtgenoot en de kinderen van een onderdaan van een Lid-Staat, die een gezinsbedrijf uitoefent op het

grondgebied van een andere Lid-Staat, zijn vrijgesteld van iedere vergunning voor het verrichten van arbeid in dat bedrijf.

Artikel 18

De kinderen van een onderdaan van een Lid-Staat die in een andere Lid-Staat regelmatige arbeid verricht of heeft verricht, worden, indien zij regelmatig op het grondgebied van die Lid-Staat verblijven, onder dezelfde voorwaarden als de eigen onderdanen toegelaten tot het leerlingstelsel en de beroepsopleiding in die Lid-Staat. Bovendien moeten zij in zo kort mogelijke tijd in staat gesteld worden het algemeen onderwijs van de ontvangende Lid-Staat te volgen.

TWEEDE DEEL

TOT ELKAAR BRENGEN EN COMPENSATIE VAN AANBIEDINGEN VAN EN AANVRAGEN OM WERK

TITEL I

TAAK VAN DE DIENSTEN VOOR ARBEIDSVORZIENING DER LID-STATEN EN VAN DE COMMISSIE

Hoofdstuk 1

Taak van de diensten voor arbeidsvoorziening der Lid-Statens

Artikel 19

1. De centrale diensten voor arbeidsvoorziening van de Lid-Statens werken met elkaar en met de Commissie samen, ten einde tot een gemeenschappelijk optreden te komen op het gebied van de compensatie van aanbiedingen van en aanvragen om werk binnen de Gemeenschap en van de plaatsing van werknemers die hieruit voortvloeit.

2. Daartoe hebben de in bijlage 2 genoemde gespecialiseerde diensten tot taak de werkzaamheden op de bovenbedoelde gebieden te organiseren en met elkaar en met de diensten van de Commissie samen te werken.

3. De centrale diensten voor de werkgelegenheid delen iedere wijziging met betrekking tot bijlage 2 aan de Commissie mede.

De Commissie maakt deze wijzigingen ter informatie in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* bekend.

Artikel 20

De Lid-Statens gaan, met name door hun centrale diensten voor arbeidsvoorziening, in samenwerking met de Commissie en met het Raadgevend en het Technisch Comité over tot :

a) het verzamelen, controleren en verspreiden van de gegevens over de vraagstukken inzake het vrije verkeer en de werkgelegenheid van werknemers op nationaal niveau en in het bijzonder tot het bijeenbrengen van de gegevens over de stand en de ontwikkeling van de arbeidsmarkt;

b) het bevorderen en uitvoeren van alle studies inzake werkgelegenheid en werkloosheid die zij noodzakelijk achten voor het uitwerken van de politiek inzake het vrije verkeer van werknemers binnen de Gemeenschap.

Artikel 21

Aan het eind van de maand die volgt op ieder jaar-kwartaal verstrekt de in artikel 19 bedoelde gespecialiseerde dienst van iedere Lid-Staat aan het in artikel 25 genoemde Europees Coördinatiebureau :

a) de statistische gegevens betreffende het aantal aanbiedingen van en aanvragen om werk per beroep, die bij haar ten behoeve van een compensatie met de aanbiedingen van en aanvragen om werk van andere Lid-Staten en van derde landen staan ingeschreven, alsmede het aantal tot stand gekomen plaatsingen;

b) een samenvattend rapport waarin de stand en de ontwikkeling van de werkgelegenheid in elke streek, in het bijzonder in verband met de migratie worden vermeld. Dit rapport zal in het bijzonder doen uitkomen de tekorten aan arbeidskrachten per beroep en de toestand in de gebieden en de beroepen waarin nog niet gebruikte overschotten aan arbeidskrachten bestaan;

c) eventueel de in artikel 2 bedoelde lijst van gebieden en beroepen waarin overschotten bestaan met de vereiste motiveringen.

Artikel 22

1. Onder het gezag van de centrale diensten :

a) kunnen de in bijlage 3 genoemde regionale diensten rechtstreeks onderling tot compensatie van aanbiedingen van en aanvragen om werk overgaan;

b) kunnen andere regionale diensten rechtstreeks met elkaar samenwerken, inzonderheid wanneer het op naam gestelde aanbiedingen van werk betreft of wanneer het erom gaat een bijzondere compensatie tot stand te brengen tussen plaatsen met een tekort en plaatsen met een overschot aan arbeidskrachten die elkaar aanvullen;

c) kan eveneens een rechtstreekse samenwerking tussen openbare gespecialiseerde diensten voor arbeidsbemiddeling voor bepaalde beroepen of categorieën van personen tot stand worden gebracht.

2. De centrale diensten delen de Commissie iedere wijziging van de in bijlage 3 bedoelde lijst mede.

De Commissie maakt deze wijzigingen ter informatie in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* bekend.

Artikel 23

1. De uitvoerende organen, ingesteld bij geldende bilaterale overeenkomsten, kunnen hun werkzaamheden ter bevordering van de compensatie van aanbiedingen van en aanvragen om werk voortzetten, in het bijzonder wanneer het gaat om groepen van een zekere omvang of wanneer de compensatie betrekking heeft op verscheidene gebieden.

2. De in artikel 19 bedoelde diensten delen in de drie-maandelijkse rapporten, die zij ter uitvoering van artikel 21 aan het Europees Coördinatiebureau verstrekken de bereikte resultaten en de bij de werkzaamheden van deze uitvoerende organen ondervonden moeilijkheden mede.

Hoofdstuk 2

De Commissie*Artikel 24*

De Commissie onderneemt of bevordert in samenwerking met de betrokken Lid-Staat of Lid-Staten alle

studies en onderzoeken die nuttig zijn voor het verkrijgen van inzicht in de stand en de ontwikkeling van de werkgelegenheid in de Gemeenschap in haar geheel, in een bepaalde streek of in een bepaalde bedrijfstak, alsmede voor het beoordelen van de op de arbeidsmarkt bestaande mogelijkheden.

Artikel 25

Het bij Verordening no. 15 ingestelde Europees bureau voor het coördineren van de compensatie van aanbiedingen van en aanvragen om werk blijft gehandhaafd en wordt in deze verordening „Europees Coördinatiebureau” genoemd. Het behoudt zijn algemene taak van het op gemeenschapsniveau tot elkaar brengen en de compensatie van aanbiedingen van en aanvragen om werk en is in het bijzonder belast met de vervulling van alle technische taken die krachtens deze verordening terzake op de Commissie rusten.

Artikel 26

In het kader van de bij het vorige artikel verleende opdracht, heeft het Europees Coördinatiebureau in het bijzonder tot taak :

a) de praktische werkzaamheden die op gemeenschapsniveau noodzakelijk zijn ten aanzien van het tot elkaar brengen en de compensatie van aanbiedingen van en aanvragen om werk, alsmede van de daaruit voortvloeiende verplaatsingen van werknemers tussen de Lid-Staten, te coördineren en de resultaten ervan na te gaan;

b) te dien einde ertoe bij te dragen dat op bestuurlijk en technisch gebied een gemeenschappelijk optreden wordt bevorderd;

c) indien hieraan bijzondere behoefte blijkt te bestaan, de aanbiedingen van en de aanvragen om werk — waarvan de compensatie door de in artikel 19 bedoelde diensten van de betrokken Lid-Staten zal worden tot stand gebracht — tot elkaar te brengen, zulks in overeenstemming met genoemde diensten.

Artikel 27

1. Het Europees Coördinatiebureau brengt alle inlichtingen bijeen over de compensatie en plaatsing op gemeenschapsniveau, in het bijzonder :

a) de in de artikelen 20 en 21 bedoelde inlichtingen;

b) de gegevens, verkregen uit ingevolge artikel 24 verrichte studies en onderzoeken.

2. Het geeft daarvan een samenvatting, waarin alle nuttige inlichtingen over de verwachte ontwikkeling van de arbeidsmarkt, zowel op het niveau van de Gemeenschap als op nationaal en regionaal niveau tot uitdrukking komen.

3. Het maakt deze inlichtingen zo spoedig mogelijk bekend aan de betrokken diensten van de Lid-Staten, met name aan de in artikel 19 bedoelde diensten.

Artikel 28

Het Europees Coördinatiebureau deelt de inlichtingen met betrekking tot de in de artikelen 2 en 3 bedoelde gebieden en beroepen onverwijld mede aan de in artikel 19 bedoelde diensten en aan het Raadgevend en het Technisch Comité.

Artikel 29

1. Het Europees Coördinatiebureau stelt in samenwerking met het Technisch Comité standaarddocumenten

op, waarvan het algemeen gebruik kan bijdragen tot vergemakkelijking en bespoediging van het gemeenschappelijk optreden.

2. Het neemt deel aan de organisatie van bezoeken, stages en programma's voor verdere scholing als bedoeld in artikel 30.

3. Het zorgt voor of draagt bij tot de samenstelling van alle gespecialiseerde documentaties op het gebied van compensatie en plaatsing op gemeenschapsniveau, met name nodig voor :

— beroepsmonografieën,

— een vergelijkende lijst van die beroepen waarin het verkeer van arbeidskrachten tussen de Lid-Staten voornamelijk plaatsvindt; deze lijst wordt opgesteld in samenwerking met het Raadgevend en het Technisch Comité.

4. Het stelt een jaarlijks overzicht op van de werkzaamheden op het gebied van compensatie en plaatsing in het kader van de Gemeenschap, waaruit ook de bereikte resultaten blijken.

TITEL II

AANVULLENDE MAATREGELEN

Hoofdstuk 1

Aanvullende scholing van het personeel dat op het gebied van compensatie deskundig is

Artikel 30

De bevoegde autoriteit van iedere Lid-Staat of de door deze autoriteit daartoe aangewezen dienst organiseert te zamen met de Commissie bezoeken en stages van ambtenaren uit de andere Lid-Staten, onder voorwaarden en op de wijze vast te stellen door de Commissie, na advies van het Technisch Comité.

Voorts draagt genoemde autoriteit bij tot het opstellen en ten uitvoer brengen van gemeenschappelijke programma's voor verdere scholing van het deskundige personeel.

Hoofdstuk 2

Beroepsopleiding

Artikel 31

1. Indien het Europees Coördinatiebureau op grond van het onderzoek van de rapporten en de inlichtingen die hem overeenkomstig artikel 21 zijn verstrekt, vaststelt dat het nodig is, ten einde tegemoet te komen aan de tekorten die in sommige gebieden van de Gemeenschap bestaan, om bijzondere maatregelen te nemen op het gebied van de versnelde beroepsopleiding, zal de Commissie, na het advies van het Raadgevend Comité te hebben ingewonnen en onverminderd de bepalingen die zullen worden vastgesteld ingevolge artikel 128 van het Verdrag, onderzoeken welke maatregelen door de betrokken Lid-Staat of Lid-Staten moeten worden genomen en zal daaromtrent voorstellen doen.

2. De Lid-Staten stellen de Commissie in kennis van tussen hen gesloten overeenkomsten inzake de organisatie van cursussen voor versnelde beroepsopleiding.

DERDE DEEL

ORGANEN BELAST MET HET TOT STAND BRENGEN VAN EEN NAUWE SAMENWERKING TUSSEN DE LID-STATEN OP HET GEBIED VAN HET VRIJE VERKEER EN DE TEWERKSTELLING VAN WERKNEMERS

TITEL I

RAADGEVEND COMITÉ

Artikel 32

Het bij Verordening no. 15 ingestelde Raadgevend Comité blijft zijn werkzaamheden uitoefenen. Het behoudt tot taak de Commissie ter zijde te staan bij de bestudering van vraagstukken die, op het gebied van het vrije verkeer en de tewerkstelling van werknemers, de uitvoering van het Verdrag en van de voor zijn toepassing genomen maatregelen medebrengt.

Artikel 33

Aan het Raadgevend Comité is onder meer opgedragen :

a) de vraagstukken inzake het vrije verkeer en de tewerkstelling te bestuderen in het kader van het beleid van elk der Lid-Staten met betrekking tot de arbeidsmarkt, ten einde te komen tot coördinatie op gemeenschapsniveau van het werkgelegenheidsbeleid ter bevordering van de economische ontwikkeling alsmede van de verwezenlijking van een beter evenwicht op de arbeidsmarkt binnen de Gemeenschap;

b) in het algemeen de gevolgen van de toepassing van deze verordening en van eventuele aanvullende bepalingen te bestuderen;

c) eventueel bij de Commissie met redenen omklede voorstellen tot herziening van deze verordening in te dienen;

d) op verzoek van de Commissie of eigener beweging met redenen omklede adviezen uit te brengen over algemene of principiële vraagstukken; in het bijzonder over de uitwisseling van gegevens betreffende de ontwikkeling van de arbeidsmarkt, over het verkeer van werknemers tussen de Lid-Staten, over programma's of maatregelen ter bevordering van de beroepsvoorlichting en, overeenkomstig artikel 31, van de beroepsopleiding, alsmede over de huisvesting van werknemers, een en ander ter bevordering van het vrije verkeer en de tewerkstelling, en over de sociale en culturele verzorging van werknemers en hun familie.

Artikel 34

1. Het Raadgevend Comité bestaat uit zesendertig leden, te weten voor elke Lid-Staat twee vertegenwoordigers van de Regering, twee vertegenwoordigers van de vakorganisaties van werknemers en twee vertegenwoordigers van de vakorganisaties van werkgevers.

2. Voor elke Lid-Staat en voor elke in lid 1 genoemde categorie wordt een plaatsvervanger benoemd.

3. Het mandaat van de leden en de plaatsvervangers is gelijk aan de geldigheidsduur van deze verordening.

Artikel 35

De leden en de plaatsvervangers van het Raadgevend Comité worden door de Raad benoemd. Bij de samen-

stelling van het Comité streeft de Raad ten aanzien van de vertegenwoordiging van de vakorganisaties van werknemers en werkgevers naar een billijke vertegenwoordiging van de verschillende belanghebbende sectoren van het economisch leven.

De lijst van leden en plaatsvervangers alsook de wijzigingen die erin worden aangebracht worden door de Raad ter informatie in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* bekendgemaakt.

Artikel 36

Het Raadgevend Comité staat onder voorzitterschap van een lid van de Commissie, dat niet aan de stemming deelneemt. Het vergadert ten minste twee keer per jaar. Het wordt bijeengeroepen door de voorzitter, hetzij op diens initiatief, hetzij op verzoek van ten minste een derde van de leden. De voorzitter regelt de delegatie van zijn bevoegdheden.

Het secretariaat wordt gevoerd door de diensten van de Commissie.

Artikel 37

De voorzitter kan personen of vertegenwoordigers van lichamen die over een uitgebreide ervaring beschikken op het gebied van werkgelegenheid en verkeer van werknemers, uitnodigen om als waarnemer of deskundige aan de vergaderingen deel te nemen. De voorzitter kan zich doen bijstaan door technische adviseurs.

Artikel 38

1. Het Raadgevend Comité kan zich slechts geldig uitspreken wanneer ten minste tweederden van de leden aanwezig zijn.

2. De adviezen worden met redenen omkleed; zij worden vastgesteld bij volstreekte meerderheid van de geldig uitgebrachte stemmen; zij gaan vergezeld van een nota waarin de mening van de minderheid is neergelegd wanneer deze daarom verzoekt.

Artikel 39

1. Binnen twee maanden na het van kracht worden van deze verordening stelt het Raadgevend Comité uit zijn midden een permanente Afdeling samen, die tot taak heeft de Commissie van advies te dienen ten aanzien van de toepassing van artikel 3.

2. De permanente Afdeling bestaat uit 18 leden van het Raadgevend Comité, te weten voor iedere Lid-Staat uit een vertegenwoordiger van de regering, een vertegenwoordiger van de werknemers en een vertegenwoordiger van de werkgevers. Zij wordt voorgezeten door de voorzitter van het Raadgevend Comité of diens vertegenwoordiger.

3. De permanente Afdeling richt zijn advies rechtstreeks aan de Commissie. Dit advies wordt ter kennis van het Raadgevend Comité gebracht.

Artikel 40

Het reglement van orde van het Raadgevend Comité blijft van kracht. Indien het Raadgevend Comité besluit er wijzigingen in aan te brengen, treedt het gewijzigde reglement van orde in werking na door de Raad, op advies van de Commissie, te zijn goedgekeurd.

TITEL II TECHNISCH COMITÉ

Artikel 41

Het bij Verordening no. 15 ingestelde Technisch Comité blijft zijn werkzaamheden uitoefenen. Het behoudt tot taak de Commissie bij te staan bij de voorbereiding, de bevordering en het toezicht op de resultaten van alle technische werkzaamheden voor de toepassing van deze verordening en van eventuele aanvullende bepalingen.

Artikel 42

Onverminderd de bepalingen van de artikelen 29 en 30 heeft het Technisch Comité onder meer tot taak :

a) ten aanzien van alle technische vraagstukken inzake het vrije verkeer en de tewerkstelling van werknemers, de samenwerking tussen de betrokken bestuursinstellingen van de Lid-Staten te bevorderen en te vervolmaken;

b) procedures uit te werken voor de organisatie van de gemeenschappelijke werkzaamheden der betrokken bestuursinstellingen;

c) het verzamelen van gegevens die de Commissie van nut zijn, en het verrichten van studies en onderzoeken, die in deze verordening zijn voorgeschreven, te vergemakkelijken, alsmede de uitwisseling van gegevens en ervaring tussen de betrokken bestuursinstellingen te bevorderen;

d) in technisch opzicht de harmonisatie te bestuderen van de criteria volgens welke de Lid-Staten de toestand op hun arbeidsmarkt beoordelen.

Artikel 43

1. Het Technisch Comité omvat voor iedere Lid-Staat één van de regeringsvertegenwoordigers die zitting hebben in het Raadgevend Comité. Iedere Lid-Staat wijst zijn vertegenwoordiger aan.

2. Onder de andere vertegenwoordigers van de Regering, die als leden of als plaatsvervanger in het Raadgevend Comité zitting hebben, wijst iedere Lid-Staat een plaatsvervanger aan.

3. Een vertegenwoordiger van de Hoge Autoriteit van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal en een vertegenwoordiger van de Commissie van de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie nemen deel aan de werkzaamheden van het Technisch Comité, maar zijn niet stemgerechtigd.

Artikel 44

Het Technisch Comité staat onder voorzitterschap van een lid van de Commissie of van diens vertegenwoordiger. De voorzitter en de leden van het Comité kunnen zich doen bijstaan door technische adviseurs. De voorzitter regelt zo nodig de delegatie van zijn bevoegdheden.

Het secretariaat wordt gevoerd door de diensten van de Commissie.

Artikel 45

De voorstellen en adviezen van het Technisch Comité worden aan de Commissie voorgelegd en ter kennis gebracht van het Raadgevend Comité. Zij gaan vergezeld van een nota waarin de meningen van de verschillende leden van het Comité zijn neergelegd wanneer deze daarom verzoeken.

Artikel 46

Het reglement van orde van het Technisch Comité blijft van kracht. Indien het Technisch Comité besluit er wijzigingen in aan te brengen, treedt het gewijzigde reglement van orde in werking na door de Raad, op advies van de Commissie, te zijn goedgekeurd.

VIERDE DEEL

SLOTBEPALINGEN

Artikel 47

1. Deze verordening tast noch de bepalingen van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal met betrekking tot de werknemers met erkende vakbekwaamheid in een beroep in de kolmijn- en staalindustrie, noch die van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie inzake de toegang tot gekwalificeerde arbeid op het gebied van de kernenergie, noch de ter uitvoering van deze Verdragen vastgestelde bepalingen aan.

2. Deze verordening is echter wel van toepassing op de in lid 1 bedoelde categorieën werknemers alsook op hun familieleden, voor zover hun rechtspositie niet in de daar genoemde verdragen of bepalingen is geregeld.

3. Deze verordening laat onverlet de verplichtingen der Lid-Staten welke voortvloeien uit bijzondere betrekkingen die zij onderhouden met bepaalde niet-Europese landen of gebieden als gevolg van tegenwoordige of vroegere institutionele banden. De werknemers van de landen en gebieden, die overeenkomstig de bepaling van dit lid arbeid in loondienst verrichten op het grondgebied van een Lid-Staat, kunnen geen beroep doen op de bepalingen van deze verordening op het grondgebied van de andere Lid-Staten.

Artikel 48

1. Niet op naam gestelde aanbiedingen van werk voor een beroep dat op grond van het bepaalde in artikel 21 alinea a) aan het Europees Coördinatiebureau is medegedeeld en dat beantwoordt aan door de diensten van een Lid-Staat ter compensatie met aanbiedingen van werk uit andere Lid-Staten ingeschreven aanvragen om werk, kunnen worden gericht tot een land dat niet tot de Gemeenschap behoort indien de compensatie tussen de betrokken Lid-Landen zonder resultaat is gebleven. Aan deze voorwaarde wordt geacht te zijn voldaan indien de Lid-Staat die over overschotten aan arbeidskrachten beschikt niet binnen een termijn van twee weken heeft medegedeeld dat hij in staat is aan de tot hem gerichte aanbiedingen van werk binnen drie weken te kunnen voldoen.

2. De bepalingen van het voorafgaande lid kunnen niet tegen de onderdanen van een Lid-Staat worden aangewend.

Artikel 49

Deze verordening laat onverlet :

a) de rechten, verkregen door onderdanen van een Lid-Staat die op het ogenblik van de inwerkingtreding van deze verordening reeds arbeid in loondienst verrichten op het grondgebied van een andere Lid-Staat;

b) de bepalingen van het nationale recht van een Lid-Staat die gunstiger zijn voor de werknemers van de andere Lid-Staten en hun familieleden.

Artikel 50

De Lid-Staten mogen geen nieuwe discriminerende beperkingen of procedures invoeren op de in artikel 48, lid 2, van het Verdrag bedoelde gebieden, noch discriminerende beperkingen of procedures die niet door deze verordening zijn opgeheven, verscherpen.

Artikel 51

De Commissie stelt de uitvoeringsmaatregelen vast, nodig voor de toepassing van deze verordening. Zij handelt in nauwe samenwerking met de centrale bestuursinstellingen van de Lid-Staten, zowel inzake vraagstukken van algemene of principiële aard als inzake technische problemen met betrekking tot de toepassing van deze verordening.

Artikel 52

De huishoudelijke uitgaven van de bij de artikelen 32 en 41 bedoelde Comités worden geboekt op de begroting der Europese Economische Gemeenschap en wel in de afdeling van de Commissie.

Artikel 53

Onverminderd het bepaalde in artikel 15 betreffende de echtgenoot en de kinderen van de werknemer die regelmatig arbeid verricht, is deze verordening van toepassing op de grondgebieden van de Lid-Staten en geldt voor hun onderdanen.

Artikel 54

Vóór 31 maart 1965 legt de Commissie aan de Raad een ontwerp-verordening voor inzake de maatregelen tot vrijmaking, die van toepassing zal zijn op alle categorieën werknemers. Tot aan de inwerkingtreding van die verordening blijft de onderhavige verordening van toepassing.

Deze verordening treedt in werking op 1 maart 1963.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

BIJLAGE 1

(Zie artikel 4, lid 1, onder a) en b))

Voor de toepassing der alinea's a) en b) van artikel 4, lid 1 :

— verstaat men onder de term „specialisatie” een hoge graad van vakbekwaamheid of een weinig voorkomende vakbekwaamheid voor werkzaamheden of voor een beroep waarvoor bijzondere vakkennis is vereist;

— duidt de term „het vertrouwelijke karakter van de betrekking” een betrekking aan, waarvan de vervulling volgens de gebruiken van het land waarheen de werknemer zich begeeft, bijzondere relaties van vertrouwelijke aard tussen de werkgever en de werknemer vereist;

— bestaan „vroegere beroepsbindingen” wanneer een werkgever verzoekt om aanstelling op het grondgebied van een Lid-Staat van een werknemer die in de laatste 5 jaar ten minste 6 maanden bij hem op hetzelfde grondgebied heeft gewerkt;

— verstaat men onder „familiebanden” bloed- of aanverwantschap tot in de tweede graad tussen een werkgever en een werknemer en bloedverwantschap in de eerste graad tussen twee werknemers.

BIJLAGE 2

(Zie artikel 19, lid 2)

BIJLAGE 3

(Zie artikel 22, lid 1 onder a))

f) Voorstel inzake een richtlijn inzake de administratieve procedures en handelwijzen betreffende de binnenkomst, de tewerkstelling en het verblijf van werknemers van een Lid-Staat en van hun familie in de andere Lid-Staten van de Gemeenschap tijdens de tweede etappe

DE RAAD VAN DE EUROPESE ECONOMISCHE GEMEENSCHAP,

Gelet op de bepalingen van het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op de artikelen 48 en 49,

Gelet op Verordening no. ... van de Raad betreffende het vrije verkeer van werknemers binnen de Gemeenschap, bekendgemaakt in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* no. ... van ...,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

Gezien het advies van het Europese Parlement,

1. Overwegende dat de Richtlijn van de Raad van 16 augustus 1961 behorende bij Verordening no. 15 van de Raad met betrekking tot de eerste maatregelen ter verwezenlijking van het vrije verkeer van werknemers, voorschreef dat de nationale voorschriften betreffende de administratieve procedures en handelwijzen in overeenstemming moesten worden gebracht met het door die verordening bereikte peil van de vrijmaking van het verkeer van arbeidskrachten;

2. Overwegende dat Verordening no. ... voor een tweede etappe nieuwe belangrijke maatregelen ter vrijmaking van het verkeer invoert,

dat dientengevolge maatregelen moeten worden aanvaard die in overeenstemming zijn met de nieuwe rechten en bevoegdheden die door Verordening no. ... aan de onderdanen van iedere Lid-Staat ten aanzien van de binnenkomst in en het verblijf op het grondgebied van het land van tewerkstelling tijdens de tweede etappe zijn

toegekend, alsmede ten aanzien van de afgifte van arbeidsvergunningen,

3. Overwegende dat vanaf heden rekening moet worden gehouden met de afschaffing in sommige gevallen van de arbeidsvergunning, welke afschaffing in ieder geval uiterlijk aan het einde van de overgangperiode algemeen zal moeten zijn; dat het overigens met het oog op een soepeler en sneller verloop van de administratieve procedures en op het afschaffen van wachttijden voor het aanvaarden van beschikbare betrekkingen, die een beletsel vormen voor het vrijmaken van het verkeer van werknemers, dienstig is dat de centrale diensten van iedere Lid-Staat hun regionale en plaatselijke diensten machtigen tot de afgifte van, althans voorlopige, arbeids- en verblijfsvergunningen,

4. Overwegende dat coördineringsmaatregelen op het gebied van de beperkingen uit hoofde van openbare orde, openbare veiligheid en volksgezondheid zijn vastgesteld bij een krachtens artikel 56, lid 2, van het Verdrag gegeven afzonderlijke richtlijn,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

1. Voor de toepassing van deze richtlijn
 - a) betekent het woord „Verordening” de Verordening no. ... van de Raad;
 - b) wordt onder „familieleden” verstaan de personen voor wie artikel 14, lid 1, van de Verordening geldt;
2. Deze richtlijn geldt voor de werknemers op wie de Verordening betrekking heeft en op hun familieleden.

Artikel 2

1. Iedere Lid-Staat kent aan de in artikel 1, lid 2, bedoelde personen het recht toe op vertoon van een geldige identiteitskaart zijn grondgebied te betreden.

2. Indien geen identiteitskaart bestaat, verstrekt en vernieuwt de betrokken Lid-Staat overeenkomstig zijn wetgeving een paspoort dat geldig is voor alle Lid-Staten en voor de landen die een rechtstreekse verbinding tussen de Lid-Staten vormen. De geldigheidsduur mag niet minder dan vijf jaar zijn.

3. Geen enkel inreisvisum noch verplichting van gelijke aard mag worden geëist.

Artikel 3

1. Indien nodig verstrekt iedere Lid-Staat aan de werknemer die vergunning voor het verrichten van arbeid heeft verkregen een op naam gesteld document, waarin het recht wordt erkend arbeid in loondienst te verrichten, verder „arbeidsvergunning” genoemd.

2. De geldigheid van de arbeidsvergunning :

a) moet zich uitstrekken tot het gehele grondgebied van de Lid-Staat die haar heeft afgegeven, onder voorbehoud van de beperkingen welke ter toepassing van de artikelen 2 en 3 van de Verordening zijn vastgesteld,

b) kan niet worden beperkt tot een bepaalde werkgever, behalve tijdens de tenuitvoerlegging van de eerste arbeidsovereenkomst,

c) moet een tijdsduur hebben van een jaar. Gedurende het eerste jaar kan de geldigheidsduur evenwel worden teruggebracht tot de duur van het contract of de bindende toezegging op grond waarvan de arbeidsvergunning wordt verleend.

3. Iedere Lid-Staat verleent de werknemer die voldoet aan de in de artikelen 9, lid 2 en 3, 15, lid 2 en 16 van de Verordening bedoelde voorwaarden een arbeidsvergunning van onbeperkte duur, waaruit zijn recht blijkt ieder beroep in loondienst uit te oefenen, onder dezelfde voorwaarden als die welke gelden voor de nationale werknemers.

4. De arbeidsvergunning kan de werknemer slechts ontgenomen worden door de autoriteit die haar aan de werknemer heeft uitgereikt.

5. De werknemer die zich naar een Lid-Staat begeeft om er gedurende drie maanden, gerekend over een periode van ten hoogste twaalf achtereenvolgende maanden, arbeid te verrichten, is van het bezit van een arbeidsvergunning vrijgesteld, behalve indien deze arbeid moet worden verricht in een gebied of een beroep waarvoor op grond van de artikelen 2 of 3 van de Verordening medegedeeld is dat er een overschot bestaat.

Artikel 4

1. Iedere Lid-Staat verleent aan de werknemer de vergunning die nodig is voor verblijf, hierna verblijfsvergunning genoemd.

2. De geldigheid van de verblijfsvergunning :

a) moet zich uitstrekken tot het gehele grondgebied van de Lid-Staat die het heeft verstrekt;

b) moet een tijdsduur hebben die ten minste gelijk is aan die van de arbeidsvergunning.

3. Iedere Lid-Staat verstrekt aan de familieleden verblijfsvergunningen die dezelfde geldigheid hebben als die van de werknemer die hen tot zijn last heeft.

4. Voor de afgifte van de verblijfsvergunning kan iedere Lid-Staat van de aanvrager slechts overlegging van de hierna genoemde documenten verlangen :

a) het document, op grond waarvan hij het grondgebied van de betrokken Staat is binnengekomen;

b) een document, dat door de bevoegde diensten voor de arbeidsvoorziening is gewaarmerkt en waaruit blijkt dat hij op het grondgebied een betrekking heeft. Dit document is voor de familieleden niet vereist.

5. De in artikel 10 van de Verordening genoemde onderbrekingen van de arbeid tasten de geldigheid van de verblijfsvergunning niet aan.

6. De verblijfsvergunningen van werknemers die voldoen aan de voorwaarden van de artikelen 9, lid 2 en 3, 15, lid 2 en 16 van de Verordening moeten een geldigheidsduur hebben van ten minste tien jaar en zonder meer verlengbaar zijn.

7. De werknemer die zich naar een Lid-Staat begeeft om er gedurende drie maanden in eenzelfde jaar arbeid te verrichten, is van het bezit van een verblijfsvergunning vrijgesteld. De identiteitskaart op grond waarvan de betrokkene het grondgebied is binnengekomen is tevens geldig voor zijn verblijf. Kennisgeving van aankomst kan echter door het land waarheen de werknemer zich begeeft worden geëist.

Artikel 5

1. De paspoorten, identiteitskaarten, verblijfs- en arbeidsvergunningen, overeenkomstig deze richtlijn aan onderdanen van Lid-Staten verstrekt, worden kosteloos of tegen betaling van een bedrag dat de administratieve kosten niet te boven gaat, afgegeven en verlengd.

Hetzelfde geldt voor de bescheiden en verklaringen nodig voor de afgifte en verlenging van genoemde stukken.

2. De Lid-Staten nemen de nodige maatregelen ten einde de formaliteiten en de procedures voor het verkrijgen van de in lid 1 genoemde documenten zoveel mogelijk te vereenvoudigen.

3. De Lid-Staten machtigen hun regionale en plaatselijke diensten om aan de werknemers en hun familieleden die voldoen aan de in de Verordening vermelde voorwaarden, met uitzondering van de gevallen omschreven in de artikelen 2 en 3, onverwijld de arbeids- en verblijfsvergunningen te verstrekken, dan wel een voorlopige vergunning, die daarvoor in de plaats treedt. In dit laatste geval zal het definitieve document binnen een termijn van twee weken aan de rechthebbende worden afgegeven. In de in de artikelen 2 en 3 van de Verordening bedoelde gevallen wordt, na het verstrijken van de in deze bepalingen bedoelde termijn van twee weken, het door de bevoegde centrale autoriteiten vastgestelde document aan de betrokkene onverwijld verstrekt.

Artikel 6

1. Een Lid-Staat kan de toegang tot zijn grondgebied aan werknemers en hun familieleden slechts weigeren om redenen van openbare orde, openbare veiligheid of volksgezondheid.

2. Een Lid-Staat kan de afgifte van een verblijfsvergunning slechts weigeren om redenen van openbare orde, openbare veiligheid en volksgezondheid.

3. Tijdens de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning kan deze vergunning slechts worden ingetrokken en een uitzettingsmaatregel slechts worden genomen om redenen van openbare orde of openbare veiligheid.

Artikel 7

1. Deze richtlijn tast noch de bepalingen van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Kolen

en Staal met betrekking tot de werknemers met erkende vakbekwaamheid in een beroep in de kolenmijn- en staalindustrie, noch die van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie inzake de toegang tot gekwalificeerde arbeid op het gebied van de kernenergie, noch de ter uitvoering van deze Verdragen vastgestelde bepalingen aan.

2. Deze richtlijn is echter wel van toepassing op de in lid 1 bedoelde categorieën van werknemers en hun familieleden, voor zover hun rechtspositie niet in de daar genoemde Verdragen of bepalingen is geregeld.

Artikel 8

Deze richtlijn laat onverlet de bepalingen van het nationale recht van een Lid-Staat die gunstiger zijn voor de werknemers van de andere Lid-Staten en hun familieleden.

Artikel 9

1. De Lid-Staten voeren vóór 1 januari 1964 de maatregelen uit die nodig zijn om zich aan de bepalingen

van deze richtlijn aan te passen en brengen de Commissie daarvan onverwijld op de hoogte.

2. Zij brengen de Commissie op de hoogte van de wijzigingen, aangebracht in de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen en strekkende tot vereenvoudiging van de procedures en de formaliteiten voor de afgifte van de documenten die nog zijn vereist voor binnenkomst, tewerkstelling en verblijf van werknemers en hun familieleden.

Artikel 10

De bepalingen van deze richtlijn treden in de plaats van die van de Richtlijn van 16 augustus 1961, die op 21 augustus 1961 ter kennis van de Lid-Staten is gebracht.

Artikel 11

Deze richtlijn is gericht tot alle Lid-Staten.

C. ADVIES VAN HET ECONOMISCH EN SOCIAAL COMITÉ

(1) Tijdens zijn XXIIIste zitting op 16 en 17 juli 1962 te Brussel heeft het Economisch en Sociaal Comité het volgende advies uitgebracht over de teksten, genoemd in hoofdstuk B onder a) t/m d).

ADVIES VAN HET ECONOMISCH EN SOCIAAL COMITÉ

inzake de

„Verordeningen en richtlijnen met betrekking tot de eerste maatregelen ter verwezenlijking van het vrije verkeer van grens- en seizoenarbeiders binnen de Gemeenschap”

HET ECONOMISCH EN SOCIAAL COMITÉ

Gezien het door de Raad van Ministers van de Europese Economische Gemeenschap op 3 april 1962 ingediende verzoek om advies inzake de „Ontwerp-verordeningen en -richtlijnen met betrekking tot de eerste maatregelen ter verwezenlijking van het vrije verkeer van grens- en seizoenarbeiders binnen de Gemeenschap”,

Gezien het feit dat de Voorzitter van het Economisch en Sociaal Comité op 30 mei 1962 het verzoek om advies heeft overgedragen aan de Gespecialiseerde Afdeling voor sociale vraagstukken,

Gezien artikel 23 van het Reglement van Orde van het Economisch en Sociaal Comité,

Gezien de bepalingen van artikel 48 en 49 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap,

Gezien de bepalingen van artikel 46, lid 1, van Verordening no. 15,

Gezien het advies van de Gespecialiseerde Afdeling voor sociale vraagstukken van 3 juli 1962,

Gezien het door de rapporteur opgestelde rapport en de beraadslagingen van het Economisch en Sociaal Comité tijdens zijn Zitting van 16 juli 1962,

1. Overwegende dat artikel 2 van het Verdrag van Rome de Lid-Staten tot taak stelt, de harmonische ontwikkeling van de economische activiteit binnen de gehele Gemeenschap en een gestadige en evenwichtige expansie te bevorderen,

2. Overwegende dat de Lid-Staten in de preambule van het Verdrag van Rome te kennen hebben gegeven alles in het werk te willen stellen om een voortdurende verbetering van de omstandigheden waaronder hun volkeren leven en werken te verzekeren,

3. Overwegende dat een evenwicht tot stand moet worden gebracht tussen vraag naar en aanbod van werk, welke aan voortdurende wijzigingen onderhevig zijn,

4. Overwegende dat het vrije verkeer het op de gemeenschappelijke arbeidsmarkt te verwezenlijken evenwicht moet vergemakkelijken,

5. Overwegende dat artikel 7 van het Verdrag van Rome elke discriminatie op grond van nationaliteit verbiedt,

6. Overwegende dat, behoudens beperkingen welke gerechtvaardigd zijn uit hoofde van openbare orde, openbare veiligheid en volksgezondheid, het vrije verkeer inhoudt, dat alle werknemers het recht hebben :

— in te gaan op feitelijke aanbiedingen van werk op het Europese grondgebied van de zes Lid-Staten,

— zich binnen de Gemeenschap vrij te verplaatsen,

— in een Lid-Staat van hun keuze te verblijven om daar te blijven na er een betrekking te hebben gehad, en wel op de voorwaarden die zijn beschreven in de door de Commissie opgestelde toepassingsverordeningen,

7. Overwegende dat het verkeer van grens- en seizoenarbeiders een traditionele stroming is en dat derhalve de voorrang van de nationale arbeidsmarkt geleidelijk moet worden beperkt,

8. Overwegende dat de grensgebieden ten spoedigste tot economische en sociale eenheden moeten worden binnen de Gemeenschap; dat het vrije verkeer van de grensarbeiders daartoe in belangrijke mate zal bijdragen,

9. Overwegende dat het vrije verkeer van werknemers aan het einde van de overgangperiode verwezenlijkt zal zijn, op welk tijdstip de verschillende verordeningen welke in de loop van de tijd worden opgesteld, zullen worden gecoördineerd in een enkele regeling,

10. Overwegende dat het vrije verkeer eerst werkelijk zal bestaan wanneer parallel hiermede het vrije verkeer van kapitaal en het recht van vestiging tot stand zijn gebracht,

11. Overwegende dat er een onderlinge samenhang dient te worden gebracht in het vrije verkeer van werknemers, de beroepsopleiding en het gebruik van het Sociaal Fonds,

12. Overwegende dat de onderhavige verordeningen en richtlijnen het vrije verkeer van grens- en seizoenarbeiders gedurende de overgangperiode mogelijk maken,

13. Overwegende dat het slechts gunstig zou kunnen zijn, indien eenheid werd gebracht in de definities van de begrippen grens- en seizoenarbeider zoals zij op diverse tijdstippen zijn vastgesteld en in de verschillende verordeningen van de Gemeenschap zijn opgenomen, echter zonder dat uit deze eenheid zou voortvloeien dat er werknemers aan de werkingssfeer van bepalingen inzake de sociale wetgeving worden onttrokken,

14. Overwegende dat ieder administratief optreden bij het verstrekken van de documenten die de werknemers nodig hebben dient te worden vereenvoudigd,

BRENGT VOLGENDE ADVIES UIT :

„De Verordeningen en richtlijnen met betrekking tot de eerste maatregelen ter verwezenlijking van het vrije verkeer van grens- en seizoenarbeiders binnen de Gemeenschap” worden goedgekeurd onder voorbehoud van de volgende overwegingen, aanbevelingen en wijzigingsvoorstellen :

I. Algemene overwegingen

Het Economisch en Sociaal Comité,

aanvaardt, ten aanzien van het vrije verkeer van grens- en seizoenarbeiders, het bestaan van afzonderlijke verordeningen en richtlijnen aangezien zij ten opzichte van Verordening no. 15 een schrede betekenen in de richting van een volledige integratie van de gemeenschappelijke arbeidsmarkt;

constateert met voldoening dat een termijn van drie maanden is voorzien voor de aanpassing van de nationale voorschriften van de Lid-Staten aan de bepalingen van

de onderhavige richtlijnen, ten einde iedere vertraging in de toepassing te vermijden, zoals die is opgetreden na de inwerkingtreding van Verordening no. 15;

spreekt de wens uit dat gelijklopende definities worden aangenomen voor het vrije verkeer en voor de sociale zekerheid der grens- en seizoenarbeiders;

is van mening dat deze verordeningen van toepassing moeten zijn zowel op de werknemers in loondienst als op de zelfstandigen die een werkzaamheid in loondienst aanvaarden;

stelt voor het begrip „onderdaan”, naar analogie van artikel 4 van Verordening no. 3, inzake de „sociale zekerheid van migrerende werknemers”, te verruimen, door de staatlozen en de vluchtelingen daarmede gelijk te stellen;

herinnert aan de reeds eerder uitgesproken wens inzake de gelijkheid van behandeling van de grens- en seizoenarbeiders ten opzichte van de nationale werknemers, zowel ten aanzien van de tewerkstelling en het werk, als op het gebied van de toetreding tot de vakorganisaties en hun deelneming, door middel van stemrecht en recht op kiesbaarheid, in het vormen van de vertegenwoordigende organen van de werknemers in de onderneming;

vestigt, op het gebied van de beroepsopleiding, in het bijzonder de aandacht op het belangrijke probleem van de gelijkwaardigheid van de in de verschillende Lid-Staten afgegeven diploma's;

dringt erop aan dat de overmaking van de lonen der grens- en seizoenarbeiders inderdaad wordt vrijgemaakt, zoals voorgeschreven in artikel 106 van het Verdrag van Rome, en wel door middel van een bepaling welke overeenkomt met die van artikel 44 van Verordening no. 15;

zou wensen dat aan de grens- en seizoenarbeiders minimumgaranties worden gegeven ten aanzien van hygiëne, zekerheid en gerieflijkheid op het gebied van de huisvesting en de vrijetijdsbesteding, opdat de barakken en andere noodbehuizingen, waarin deze werknemers nog al te dikwijls zijn ondergebracht, zullen verdwijnen.

II. Wijzigingsvoorstellen

1. Het Comité stelt voor, in de ontwerp-verordeningen en -richtlijnen de volgende wijzigingen aan te brengen :

a) Overal waar sprake is van „werknemers” dient in het bijzonder de aandacht te worden gevestigd op de „daarmede gelijkgestelden”, door in de tekst de uitdrukking „werknemers en daarmede gelijkgestelden” te bezigen.

b) Steeds wanneer er sprake is van „onderdanen” dient de juridische term te worden aangewend, welke ook in artikel 4 van Verordening no. 3 van de E.E.G. wordt gebruikt, te weten „onderdanen en daarmede gelijkgestelden”, hetgeen tevens de staatlozen of vluchtelingen omvat die op het grondgebied van een der Lid-Staten woonachtig zijn.

2. Het Comité stelt bovendien voor elk van beide de volgende wijzigingen voor :

A. *Ontwerp-verordening met betrekking tot de eerste maatregelen ter verwezenlijking van het vrije verkeer van grensarbeiders binnen de Gemeenschap*

Artikel 1

Par. 1 b). — Par. 2 en 3

Het Comité spreekt de wens uit dat gelijklopende definities worden aangenomen voor het vrije verkeer en voor de sociale zekerheid der grens- en seizoenarbeiders.

Voorts acht het Comité het noodzakelijk het begrip „onderdaan” uit te breiden naar analogie van Verordening no. 3 „inzake de sociale zekerheid van migrerende werknemers”.

Om deze redenen stelt het voor, de volgende definitie te geven van de grensarbeider :

„Onder „grensarbeider” wordt verstaan de werknemer in loondienst die onderdaan is van een Lid-Staat en die, met behoud van zijn woonplaats in een van de Lid-Staten, waarheen hij geregeld, en wel in beginsel iedere dag of iedere week, terugkeert, voor rekening van één of meer werkgevers arbeid in loondienst verricht in de aangrenzende grenszone van een andere Lid-Staat; indien op grond van vooraf ter kennis van de Commissie gebrachte bijzondere redenen, twee aangrenzende Lid-Staten van oordeel zijn ook een grenszone te moeten instellen in het land van de woonplaats van de grensarbeider, kunnen zij zulks bij bilaterale overeenkomst doen, welke overeenkomst aan de Commissie dient te worden bekendgemaakt. Deze zone zal geen geringere breedte mogen hebben dan de zone, die in het land van tewerkstelling is bepaald.

Onder „grensarbeider” wordt eveneens verstaan de werknemer die staatloze of vluchteling, woonachtig op het grondgebied van een Lid-Staat, is, voor zover hij een werkzaamheid in loondienst of een daarmee gelijkgestelde arbeid verricht, onder de hierboven genoemde voorwaarden.”

Artikel 3

Par. 1 b) — Bijlage inzake artikel 3

Het Comité stelt voor, het begrip familiebanden, in de laatste alinea van de bijlage met betrekking tot artikel 3, als volgt uit te breiden :

„verstaat men onder „familiebanden” bloed- en aanverwantschap tot in de derde graad tussen een werkgever en een werknemer en bloedverwantschap tot in de tweede graad tussen twee werknemers”.

Dit voorstel is gebaseerd op het steeds toenemend gebrek aan arbeidskrachten in de Gemeenschap en op de noodzaak, de stabiliteit van de op naam gestelde aanbiddingen te vergroten.

Par. 2

Het Comité stelt voor, paragraaf 2 te schrappen. Daar het echter voor de werknemer belangrijk is de arbeidsvoorwaarden en de minimumduur van de aangeboden betrekking te kennen, stelt het voor, een nieuw artikel in te voegen, waarvan de tekst als volgt luidt :

Artikel 3bis

„Iedere aanbidding van werk zoals bedoeld in de artikelen 2 en 3 moet vergezeld gaan van een bindende toezegging van de werkgever, waarin de voorwaarden voor en de minimumduur van de aangeboden betrekking zijn bepaald.”

Artikel 7

Par. 2

Behoudens een eventuele wijziging naar aanleiding van de bij de bestudering van artikel 20 gedane suggestie, stelt het Comité voor in de voorlaatste regel het woord „eventueel” te schrappen, en dit zinsdeel als volgt te lezen :

„... en na raadpleging van het Raadgevend en het Technisch Comité...”

Artikel 8

Par. 3

Het Comité stelt voor, de uitdrukking „het beroep dat het laatst door hem is uitgeoefend” te vervangen door „ander beroep in loondienst waarvoor hij de vereiste vakbekwaamheid bezit”.

Artikel 10

Par. 2 en 3

Het Comité stelt voor, paragraaf 2 en 3 als volgt te stellen :

„2. Hij geniet eveneens gelijkheid van behandeling inzake de toetreding tot vakorganisaties, inzake het stemrecht en de verkiesbaarheid voor de vertegenwoordigende organen van werknemers in de onderneming, voor zover deze aangelegenheden wettelijk zijn geregeld of onder de bevoegdheid van de bevoegde instellingen vallen.

3. Bepalingen van collectieve of individuele arbeidsovereenkomsten inzake de tewerkstelling, de beloning en de overige arbeidsvoorwaarden zijn van rechtswege nietig voor zover daarbij discriminerende arbeidsvoorwaarden in de zin van artikel 48, lid 2, van het Verdrag tot oprichting van de E.E.G. worden opgelegd of toegestaan ten aanzien van de grensarbeiders”.

Met deze wijziging wordt de nadruk gelegd op de noodzakelijkheid, overeenkomstig artikel 48 van het Verdrag van Rome, iedere discriminatie op grond van de nationaliteit, ten aanzien van de tewerkstelling, de beloning en de overige arbeidsvoorwaarden, te vermijden.

Bovendien stelt het Comité voor, in de Nederlandse tekst de woorden „ten nadele van de grensarbeiders” te vervangen door „ten aanzien van de grensarbeiders”.

Artikel 16

Het Comité stelt voor, de eerste regels van dit artikel als volgt te stellen :

„In het bij artikel 22 van Verordening no. 15 ingestelde Europees Coördinatie-bureau ontvangt een gespecialiseerde dienst...”

Een gespecialiseerde dienst is volgens het Comité het meest geschikt voor het behandelen van de problemen inzake het tot elkaar brengen en de compensatie van de aanbiddingen van en aanvragen om werk.

Artikel 17

Overeenkomstig de in artikel 16 aangebrachte wijziging dient de 2de regel van artikel 17 als volgt te worden gelezen :

„... brengt het Europees Coördinatie-bureau, door middel van zijn gespecialiseerde dienst...”

Artikel 18bis (nieuw)

Het Comité is van mening dat in het hoofdstuk „Aanvullende maatregelen” een artikel moet worden ingevoegd, waarin de Lid-Staten worden verzocht hun aandacht te wijden aan het probleem van de huisvesting van de grensarbeiders, ten einde hun zekere waarborgen op het gebied van hygiëne, zekerheid en gerieflijkheid te geven.

Om deze redenen stelt het voor, na artikel 18 een nieuw artikel in te lassen, waarvan de tekst als volgt luidt :

Artikel 18 (bis)

„Iedere Lid-Staat dient er zorg voor te dragen, dat aan de grensarbeiders zekere waarborgen worden gegeven ten aanzien van de vrijetijdsbesteding en van de eisen, waaraan hun huisvesting in hygiënisch opzicht en uit een oogpunt van veiligheid en gerieflijkheid dient te voldoen.

De grensarbeiders dienen ten aanzien van het verwerven van woongelegenheden dezelfde rechten en eventuele voordelen als de nationale werknemers te genieten”.

Artikel 19

Par. 1

Het Comité stelt voor, aan het einde van deze paragraaf de woorden „in een andere Lid-Staat” te vervangen door „binnen de Gemeenschap”.

Artikel 20

Gezien de bij de toepassing van Verordening no. 15 opgedane ervaring, is het Comité van mening dat een vereenvoudiging en grotere doeltreffendheid noodzakelijk is. Het acht het derhalve wenselijk dat de mogelijkheid wordt bestudeerd, het Technisch Comité in het Raadgevend Comité op te nemen, ten einde een Comité te vormen op een driepartijenbasis, en aan dit Comité de bevoegdheden van de twee bestaande Comités toe te kennen.

Artikel 22

Het Comité stemt erin toe dat een grens-seizoenarbeider de mogelijkheid wordt gegeven een keuze te doen tussen de Verordeningen met betrekking tot de eerste maatregelen ter verwezenlijking van het vrije verkeer binnen de Gemeenschap van de grensarbeiders en die betreffende de seizoenarbeiders.

Het acht het echter wenselijk, de al te strenge bepaling in de laatste zin van dit artikel wat soepeler te maken, door hieraan het volgende zinsdeel toe te voegen :

„behalve in gevallen dat de aard van zijn beroep een wijziging ondergaat”.

Artikel 22 (bis)

Het Comité stelt voor, na artikel 22 de tekst van artikel 44 van Verordening no. 15 in te voegen, die als volgt luidt :

„De Commissie ziet erop toe dat de Lid-Staten de vrije overmaking van lonen, voorgeschreven in artikel 106 van het Verdrag, feitelijk waarborgen. Voorts stelt de Raad overeenkomstig de bepalingen van het Verdrag de richtlijnen vast, die nodig zijn om iedere discriminatie die ten aanzien van de vrije overmaking van spaargelden van werknemers bestaat, af te schaffen”.

Dit nieuwe artikel is erop gericht de leemte, ten gevolge van het ontbreken van bepalingen inzake de overmaking van de lonen der grensarbeiders, te vullen.

B. *Ontwerp-richtlijn inzake de administratieve procedures en handelwijzen betreffende grensarbeiders**Artikel 1*

Par. 1

Overeenkomstig de in artikel 1 van de Verordening aangebrachte wijzigingen, dient paragraaf 1 als volgt te worden gelezen :

„Voor de toepassing van deze richtlijn is de uitdrukking „grensarbeider” omschreven in artikel 1 van de Verordening van de Raad met betrekking tot de eerste maatregelen ter verwezenlijking van het vrije verkeer van grensarbeiders binnen de Gemeenschap”.

Artikel 2

Het Comité stelt voor, dit artikel te vervangen door de volgende, uit de richtlijn voor seizoenarbeiders overgenomen tekst :

„Overeenkomstig zijn wetgeving verstrekt en verlengt elke Lid-Staat ten behoeve van zijn onderdanen, die zich als grensarbeider naar een andere Lid-Staat willen begeven, een paspoort of een identiteitskaart die inzonderheid hun nationaliteit, hun burgerlijke staat en hun woonplaats vermeldt, en waarmede zij vrij het land kunnen verlaten en erin terugkeren”.

Uit het aldus gestelde artikel komt duidelijk naar voren, dat het verstrekken en verlengen van paspoorten en identiteitskaarten overeenkomstig de wettelijke voorschriften van elk der Lid-Staten geschiedt.

Artikel 5

Par. 1

Het Comité stelt voor, het begin van deze paragraaf als volgt te wijzigen :

„De arbeidsvergunningen, overeenkomstig deze richtlijn aan grensarbeiders verstrekt, alsmede hun paspoorten en identiteitskaarten worden kosteloos of tegen geringe betaling...”

Uit deze formulering komt duidelijk naar voren dat de woorden „overeenkomstig deze richtlijn” uitsluitend betrekking hebben op de „arbeidsvergunningen”.

Par. 2

Het Comité dringt aan op een zeer sterke administratieve decentralisatie met name door het afgeven van de werkvergunningen toe te vertrouwen aan de regionale plaatsingsbureaus.

Artikel 8

Het Comité beveelt de Commissie aan, erop toe te zien dat de termijn van drie maanden door de nationale regeringen strikt in acht wordt genomen.

C. *Ontwerp-verordening met betrekking tot de eerste maatregelen ter verwezenlijking van het vrije verkeer van seizoenarbeiders binnen de Gemeenschap*

Het Comité is van mening dat het beginsel van de geleidelijkheid, dat in acht moet worden genomen bij de afschaffing van iedere discriminatie op grond van nationaliteit tussen de werknemers van de Lid-Staten, zowel voor de seizoen- als voor de grensarbeiders geldt.

Het stelt derhalve voor, in de Verordening betreffende de seizoenarbeiders de 2de overweging van de verordening betreffende de grensarbeiders op te nemen.

Voorts is het Comité van mening dat de arbeid van de seizoenarbeider niet altijd en in ieder land een onmisbaar element is voor de economie.

Het stelt daarom voor, in de laatste overweging, na het woord „seizoenarbeider” de woorden „in sommige gevallen” in te voegen.

Artikel 1

Par. 1 b)

Het Comité herinnert aan de opmerkingen ten aanzien van de definitie welke het in artikel 1, par. 1 b) voorstelt voor de grensarbeiders.

Uit hoofde van deze zelfde overwegingen stelt het voor, de door de Commissie gegeven definitie van de seizoenarbeider te wijzigen.

De nieuwe definitie zou als volgt luiden :

„Onder „seizoenarbeider” wordt verstaan de werknemer in loondienst die onderdaan van een Lid-Staat is en die, met behoud van zijn woonplaats in een van de Lid-Staten, voor rekening van een of meer werkgevers arbeid in loondienst, voor een bepaalde tijdsduur van niet meer dan acht maanden per jaar op het grondgebied van een andere Lid-Staat verricht, en voor de duur van zijn arbeid op het grondgebied van genoemde Staat verblijf houdt; indien genoemde werknemer, ten gevolge van bijzondere omstandigheden of om de werkzaamheden te voltooien waarmede hij krachtens zijn contract belast is, zijn arbeid na afloop van de hierboven gestelde termijn van acht maanden moet blijven verrichten, is hij hiertoe in afwijking van het in de vorige paragraaf bepaalde gerechtigd.”

Par. 1 c)

Het Comité stelt voor, letter c) te laten vervallen, daar deze hetzelfde inhoudt als de nieuwe definitie.

Par. 2 en 3

Het Comité stelt voor, de tekst van paragraaf 2 en 3 te vervangen door de volgende paragraaf :

„Naar gelang van de wijze van recrutering van de seizoenarbeiders die aan de in paragraaf 1 b) genoemde voorwaarden voldoen, kan een onderscheid worden gemaakt tussen :

a) de seizoenarbeider, *geworven volgens de normale procedure* die gewoonlijk in elke Lid-Staat voor de recrutering van vreemde arbeidskrachten worden gevolgd,

b) de *per contingent* geworven seizoenarbeider, voor het verrichten van bepaalde specifieke werkzaamheden, met name in de landbouw en de voedingsmiddelenindustrie.

De lijst van deze werkzaamheden waarvoor *kennelijk tekorten aan arbeidskrachten bestaan* moet door iedere belanghebbende Lid-Staat aan de Commissie ter hand worden gesteld, en wel binnen twee maanden na de inwerkingtreding van deze verordening.”

Het Comité is van mening dat deze nieuwe versie duidelijker het verschil tot uitdrukking brengt dat de Commissie heeft willen aangeven en dat uitsluitend is gelegen in de wijze van recruterend.

Artikel 3

Par. 1 b)

Het Comité stelt voor, de woorden „meer dan een jaar” te vervangen door „meer dan de gebruikelijke arbeidsperiode in de tak van de onderneming”, daar de werkzaamheid van een seizoenarbeider gedurende deze gebruikelijke arbeidsperiode overeenkomt met een jaar regelmatige arbeid van een zogenaamde blijvende werknemer.

Bijlage betreffende artikel 3

Verder stelt het Comité voor, de laatste alinea van de Bijlage, welke betrekking heeft op artikel 3, te wijzigen

zoals het dit ook in het geval van de grensarbeiders heeft gedaan. De tekst van deze alinea luidt als volgt :

„verstaat men onder familiebanden” bloed- en aanverwantschap tot in de derde graad tussen een werkgever en een werknemer en bloedverwantschap tot in de tweede graad tussen twee werknemers.”

Par. 2

Het Comité stelt voor, paragraaf 2 van artikel 3 te schrappen en te vervangen door een artikel 3 bis, waarvan de tekst als volgt luidt :

Artikel 3 (bis)

„Iedere aanbieding van werk zoals bedoeld in artikel 2 en 3 moet vergezeld gaan van een bindende toezegging van de werkgever, waarin de voorwaarden voor en de minimumduur van de aangeboden betrekking zijn bepaald.”

De redenen voor dit wijzigingsvoorstel zijn dezelfde als voor de wijzigingen ten aanzien van de bepalingen betreffende de grensarbeiders.

Artikel 8

Par. 2

Behoudens een eventuele wijziging naar aanleiding van de bij de bestudering van artikel 23 gedane suggestie, stelt het Comité voor, in de voorlaatste regel het woord „eventueel” te schrappen en dit zinsdeel als volgt te lezen :

„... en na raadpleging van het Raadgevend en het Technisch Comité...”

Artikel 9

Het Comité stelt voor, artikel 9 als volgt te stellen :

„1. Na een gebruikelijke arbeidsperiode in een bepaalde betrekking op het grondgebied van een Lid-Staat, als seizoenarbeider, heeft de onderdaan van een andere Lid-Staat die een seizoenbetrekking heeft, recht op verlenging van zijn arbeidsvergunning voor hetzelfde beroep.

2. Na twee gebruikelijke arbeidsperioden als seizoenarbeider, verkrijgt deze onderdaan vergunning om, als seizoenarbeider, een ander beroep in loondienst uit te oefenen waarvoor hij de nodige vakbekwaamheid bezit.

3. Na drie gebruikelijke arbeidsperioden als seizoenarbeider verkrijgt deze onderdaan vergunning om op het gehele grondgebied van de Lid-Staat een ander beroep in loondienst uit te oefenen waarvoor hij de nodige vakbekwaamheid bezit.

4. Na vier gebruikelijke arbeidsperioden als seizoenarbeider verkrijgt deze onderdaan vergunning om ieder beroep in loondienst uit te oefenen, onder dezelfde voorwaarden als de nationale werknemers.

5. De perioden van *regelmatige arbeid*, die de seizoenarbeider op het grondgebied van een Lid-Staat vóór de inwerkingtreding van de onderhavige verordening heeft vervuld, worden, voor de toepassing van dit artikel op die werknemer, voor de helft in aanmerking genomen.

Het Comité is van oordeel dat door deze nieuwe versie, die overeenkomt met die van artikel 3, de bestaande discriminatie tussen de zogenaamde blijvende migrerende werknemers en de seizoenarbeiders ten aanzien van de verlenging van de tewerkstelling, is opgeheven.

Artikel 11

Par. 2 en 3

Het Comité stelt voor deze paragrafen als volgt te stellen, naar analogie van artikel 10 van de Verordening voor de grensarbeiders :

„2. Hij geniet eveneens gelijkheid van behandeling inzake de toetreding tot vakorganisaties en inzake het stemrecht en de verkiesbaarheid voor de vertegenwoordigende organen van werknemers in de onderneming, voor zover deze aangelegenheden wettelijk zijn geregeld of onder de bevoegdheid van de bestuursinstellingen vallen.

3. Bepalingen van collectieve of individuele arbeids-overeenkomsten inzake de tewerkstelling, de beloning en de overige arbeidsvoorwaarden zijn van rechtswege nietig voor zover daarbij discriminerende arbeidsvoorwaarden in de zin van artikel 48, lid 2, van het Verdrag tot oprichting van de E.E.G. worden opgelegd of toegestaan ten aanzien van de seizoenarbeiders”.

De redenen voor dit wijzigingsvoorstel zijn dezelfde als voor de wijziging van de bepalingen betreffende de grensarbeiders.

Bovendien stelt het Comité voor, in de Nederlandse tekst de woorden „ten nadele van werknemers...” te vervangen door „ten aanzien van werknemers...”.

Artikel 20

Het Comité stelt voor, het begin van artikel 20 als volgt te stellen

„In het bij artikel 22 van de Verordening no. 15 ingestelde Europees Coördinatie-bureau ontvangt een gespecialiseerde dienst, ...”

Artikel 21

Naar aanleiding van de in artikel 20 aangebrachte wijziging dient de tweede regel van dit artikel als volgt te worden gelezen :

„... brengt het Europees Coördinatie-bureau, door middel van zijn gespecialiseerde dienst...”

Artikel 22

Het Comité stelt voor, aan het einde van dit artikel de woorden „in een andere Lid-Staat” te vervangen door „binnen de Gemeenschap”.

Artikel 22bis (nieuw)

Het Comité is van mening dat in het hoofdstuk „Aanvullende maatregelen” een artikel moet worden ingevoegd, waarin de Lid-Staten worden verzocht hun aandacht te wijden aan het probleem van de huisvesting van de seizoenarbeiders ten einde hun bepaalde voorwaarden op het gebied van de hygiëne, veiligheid en gerieflijkheid te waarborgen.

Om deze redenen stelt het voor, na artikel 22 een nieuw artikel in te lassen, waarvan de tekst als volgt luidt :

Artikel 22 (bis)

„Iedere Lid-Staat dient er zorg voor te dragen dat aan de seizoenarbeiders zekere waarborgen worden gegeven ten aanzien van de vrijetijdsbesteding en van de eisen, waaraan hun huisvesting in hygiënisch opzicht en uit het oogpunt van veiligheid en gerieflijkheid dient te voldoen.

De seizoenarbeiders dienen ten aanzien van het verwerven van woongelegenheden dezelfde rechten en eventuele voordelen als de nationale werknemers te genieten”.

Artikel 23

Gezien de bij de toepassing van Verordening no. 15 opgedane ervaring, is het Comité van mening dat een vereenvoudiging en grotere doeltreffendheid noodzakelijk is. Het acht het derhalve wenselijk dat de mogelijkheid wordt bestudeerd, het Technisch Comité in het Raadgevend Comité op te nemen, ten einde een Comité te vormen op een driepartijenbasis en aan dit Comité de bevoegdheden van de twee bestaande Comités toe te kennen.

Artikel 24

Evenals in het geval van de grensarbeiders stelt het Comité voor, de te strenge bepaling wat soepeler te maken door toevoeging van het volgende zinsdeel :

„behalve in gevallen dat de aard van zijn beroep een wijziging ondergaat”.

Artikel 24 (bis)

Het Comité stelt voor, na artikel 24 een nieuw artikel in te voegen, dat is overgenomen uit Verordening no. 15 en waarvan de tekst als volgt luidt :

„De Commissie ziet erop toe dat de Lid-Staten de vrije overmaking van lonen, voorgeschreven in artikel 106 van het Verdrag, feitelijk waarborgen. Voorts stelt de Raad overeenkomstig de bepalingen van het Verdrag de richtlijnen vast, die nodig zijn om iedere discriminatie die ten aanzien van de vrije overmaking van spaargelden van werknemers bestaat, af te schaffen”.

De redenen voor dit voorstel zijn dezelfde als die voor de wijzigingsvoorstellen inzake de grensarbeiders.

Artikel 25

Het Comité stelt voor, artikel 25 eenvoudig te laten vervallen, daar hierin hetzelfde wordt gezegd als in de 2de alinea van de in artikel 1, par. 1 b), voorgestelde definitie.

Artikel 27

Het Comité neemt tegenover het beginsel van de prioriteit van de communautaire arbeidsmarkt een volledig gunstig standpunt in; zij stemt in met de redenen waarvan de Commissie is uitgegaan, in het bijzonder wanneer zij overweegt dat „in verband met de samenhang, die bestaat tussen het ritme der seizoenwerkzaamheden en de klimatologische omstandigheden aan de behoefte aan seizoenarbeiders zeer snel moet worden voldaan”.

Daar het Comité echter van mening is, dat de in artikel 27 voorziene modaliteiten de toepassing van het beginsel van de prioriteit van de communautaire arbeidsmarkt niet mogelijk maken, stelt het ten aanzien van de tewerkstelling van de arbeidskrachten der Gemeenschap een stelsel voor, waarbij het tevens mogelijk zal zijn een beroep te doen op werknemers uit derde landen ten einde in de behoefte aan arbeidskrachten te voorzien. Dit stelsel is te meer gerechtvaardigd, omdat de seizoenarbeiders in het algemeen geen werklozen of werkzoekenden zijn. Daarom stelt het Comité voor, artikel 27 te vervangen door artikel 27 (nieuw) en 27 bis (nieuw), waarvan de tekst als volgt luidt :

Artikel 27 (nieuw)

„De Lid-Staten dienen bij hun werkgelegenheidsbeleid rekening te houden met de toestand van de arbeidsmarkt in de overige Lid-Staten, en wel aan de hand van de gegevens die hun worden verstrekt.

Zij zullen er dientengevolge naar moeten streven de beschikbare betrekkingen voor seizoenarbeiders waarvoor niet op naam gestelde aanbiedingen zijn gedaan, bij voorrang te doen innemen door seizoenarbeiders uit Lid-Staten, die te kennen hebben gegeven een overschot aan arbeidskrachten met de verlangde beroepskwalificaties te hebben, alvorens een beroep te doen op werknemers die onderdanen van derde landen zijn.

Artikel 27 bis (nieuw)

„De bepalingen van artikel 27 zullen als volgt worden toegepast :

1. Ten aanzien van de gewone seizoenarbeiders maken de Lid-Staten aan het begin van ieder jaar of ten minste twee maanden vóór de aanvang van de werkzaamheden, en wel volgens beroepen ingedeeld, bekend of en zo ja, in welke mate zij beschikbare arbeidskrachten hebben, die belang hebben bij de al dan niet op naam gestelde aanbiedingen van werk die zouden worden gedaan, hierbij rekening houdende met de gedurende het voorafgaande jaar vastgestelde verplaatsing van werknemers.

De niet op naam gestelde aanbiedingen van werk zullen ter kennis van de diensten van de belanghebbende Lid-Staten worden gebracht binnen de grenzen van het aantal arbeidskrachten, dat nog beschikbaar blijft nadat de voorgelegde op naam gestelde aanbiedingen van werk betreffende dezelfde categorieën van werknemers in overweging zijn genomen.

De diensten der Lid-Staten die een niet op naam gestelde aanbieding van werk ontvangen verstrekken binnen een termijn van tien dagen een lijst van de namen van de beschikbare werknemers, die de aanboden betrekking aannemen.

2. Ten aanzien van per contingent te werven seizoenarbeiders maken de Lid-Staten reeds aan het begin van ieder jaar of ten minste drie maanden vóór het begin van de seizoencampagne, en wel volgens beroepen ingedeeld, bekend of en in welke mate zij geïnteresseerde beschikbare arbeidskrachten hebben, waarbij zij tevens een opgave verstrekken van het aantal van deze arbeidskrachten, dat aanbiedingen zal aannemen overschillig of deze op naam zijn gesteld of niet.

3. Indien voor een werkgever een groep seizoenarbeiders wordt geworven, die onderdaan zijn van een derde land en van wie ten minste de helft wordt aangevraagd op grond van een op naam gesteld contract, wordt de groep beschouwd als geheel bestaande uit werknemers, die door middel van een op naam gesteld contract zijn aangevraagd.

*D. Ontwerp-richtlijn inzake de administratieve procedures en handelwijzen betreffende seizoenarbeiders**Artikel 6**Par. 1*

Het Comité stelt voor, in dit lid de woorden : „De op grond van deze richtlijn verleende paspoorten, identiteitskaarten, arbeids- en verblijfsvergunningen” te vervangen door „Paspoorten en identiteitskaarten”.

Krachtens artikel 4, lid 1, vervangt het arbeidscontract namelijk de arbeidsvergunning, en krachtens artikel 6, lid 2, worden de afstempelingen die krachtens artikel 4, lid 2, als verblijfsvergunning gelden, kosteloos aangebracht.

Artikel 9

Het Comité beveelt de Commissie aan, erop toe te zien dat de termijn van drie maanden door de nationale regeringen strikt in acht wordt genomen.

Aldus besloten te Brussel op 16 juli 1962.

De Voorzitter
van het
Economisch en Sociaal Comité
Émile ROCHE

(2) Tijdens zijn XXVI ste zitting op 30 en 31 januari 1963 te Parijs heeft het Economisch en Sociaal Comité het volgende advies uitgebracht over de teksten, genoemd in hoofdstuk B onder e) t/m f).

ADVIES VAN HET ECONOMISCH EN SOCIAAL COMITÉ

inzake het voorstel van een „Verordening en richtlijn inzake het vrije verkeer van werknemers binnen de Gemeenschap”

HET ECONOMISCH EN SOCIAAL COMITÉ,

Gezien het verzoek om advies van de Raad van Ministers der Europese Economische Gemeenschap d.d. 25 oktober 1962 inzake het voorstel van de „Verordening en richtlijn inzake het vrije verkeer van werknemers binnen de Gemeenschap”,

Gezien artikel 48 en 49 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap,

Gezien de Verordening no. 15 d.d. 16 augustus 1961 en in het bijzonder artikel 52, lid 1, van deze verordening, waarin de vaststelling van een verordening inzake de maatregelen tot vrijmaking gedurende de tweede etappe wordt voorgeschreven,

Gezien artikel 23 van het Reglement van Orde van het Economisch en Sociaal Comité,

Gezien het advies van de Gespecialiseerde Afdeling voor sociale vraagstukken d.d. 10 januari 1963,

Gezien het door de rapporteur voorgelegde rapport en de beraadslagingen van het Comité tijdens de zitting d.d. 31 januari 1963,

Gezien het op 30 november 1960 door het Economisch en Sociaal Comité uitgebracht advies inzake de „Ontwerpverordening en ontwerp-richtlijn inzake het vrije verkeer van werknemers binnen de Gemeenschap”,

Gezien het op 3 juli 1962 door het Economisch en Sociaal Comité uitgebracht advies inzake de „Verordeningen en richtlijnen inzake de eerste maatregelen voor de totstandbrenging van het vrije verkeer van grens- en seizoenarbeiders binnen de Gemeenschap”,

Overwegende dat de preambule van het Verdrag van Rome de Lid-Staten de volgende doelen stelt : de gestadige verbetering van de omstandigheden waaronder hun volkeren leven en werken, de versterking van de eenheid hunner volkshuishoudingen en hun harmonische ontwikkeling door het verschil in niveau tussen de onderscheidene gebieden en de achterstand van de minder begunstigde gebieden te verminderen;

Overwegende dat artikel 2 van het Verdrag van Rome de verplichting oplegt een gestadige en evenwichtige expansie te bevorderen, evenals een grotere stabiliteit, een toenemende verbetering van de levensstandaard en nauwere betrekkingen tussen de Lid-Staten der Gemeenschap;

Overwegende dat het doel van de Gemeenschappelijke Markt is de verwezenlijking van een geïntegreerde economische ruimte waarin alle Lid-Staten zijn opgenomen, hetgeen onder andere het bestaan van een gemeenschappelijke arbeidsmarkt veronderstelt, en een volledige tewerkstelling mogelijk moet maken;

Overwegende dat artikel 7 van het Verdrag elke discriminatie op grond van nationaliteit verbiedt;

Overwegende dat het vrije verkeer voor de werknemer een individueel recht vertegenwoordigt, dat met het beginsel van de menselijke waardigheid en vrijheid overeenkomt;

Overwegende dat een evenwicht tot stand moet worden gebracht tussen de zich steeds wijzigende vraag naar en aanbod van werk, om een optimale benutting van de factor „arbeid” te verkrijgen;

Overwegende dat het vrije verkeer een middel is om op de gemeenschappelijke arbeidsmarkt een evenwicht te verkrijgen;

Overwegende dat het vrije verkeer van werknemers dient te passen in een beleid dat het bereiken van de volledige tewerkstelling nastreeft, en waarin de optimale tewerkstelling van de werknemers noodzakelijkerwijs niet onder dwang mag geschieden;

Overwegende dat er een onderlinge samenhang tussen het vrije verkeer van werknemers enerzijds en de beroepsopleiding en het gebruik van het Sociaal Fonds anderzijds dient te worden verkregen;

Overwegende dat het voor de verwezenlijking van het vrije verkeer van werknemers noodzakelijk is, behalve tot de opheffing van de formele discriminaties, over te gaan tot de coördinatie van de nationale wettelijke bepalingen;

Overwegende dat het recht van vrij verkeer eveneens aan de voor hun beroepsopleiding tewerkgestelden dient te worden toegekend;

Overwegende dat vluchtelingen en staatlozen met de onderdanen van een Lid-Staat dienen te worden gelijkgesteld;

Overwegende dat de tweede etappe de definitieve regeling van het vrije verkeer van werknemers uiterlijk aan het einde van de overgangperiode moet voorbereiden;

Overwegende dat gedurende de tweede etappe ten gunste van de voorrang van de communautaire arbeidsmarkt afstand moet worden gedaan van de voorrang van de nationale arbeidsmarkt;

Overwegende dat gedurende de tweede etappe aan de migrerende werknemers het passieve kiesrecht voor de vertegenwoordigende organen in de onderneming onder bepaalde voorwaarden moet worden toegekend;

Overwegende dat met het oog op de vereenvoudiging en de doeltreffendheid van de te verrichten taken het instellen van een driedelig „Comité voor het vrije verkeer van werknemers” zinvol is;

Overwegende dat een nauwe samenwerking tussen het Europees Coördinatiebureau en het „Comité voor het vrije verkeer van werknemers” noodzakelijk is;

Overwegende dat in samenhang met de nieuwe richtlijn door de Raad de „Richtlijn voor de coördinatie van de voor vreemdelingen geldende speciale maatregelen ten aanzien van de verplaatsing en het verblijf, die echter gerechtvaardigd zijn uit hoofde van de openbare orde, de openbare veiligheid en de volksgezondheid” wordt vastgesteld, ten aanzien waarvan het Economisch en Sociaal Comité op 29 november 1962 gunstig advies heeft uitgebracht;

Overwegende dat in samenhang met de nieuwe richtlijn door de Raad de „Richtlijn inzake de opheffing van de beperkingen van de verplaatsing en het verblijf van onderdanen van de Lid-Staten binnen de Gemeenschap terzake van vestiging en verrichten van diensten” wordt vastgesteld, ten aanzien waarvan het Economisch en Sociaal Comité op 29 november 1962 gunstig advies heeft uitgebracht;

Overwegende dat het gewenst is, sommige artikelen van de nieuwe richtlijn in de nieuwe verordening over te nemen, daar op deze wijze kan worden bereikt, dat de Lid-Staten de in de richtlijn gegeven bepalingen noodzakelijk en onverwijld dienen na te volgen,

BRENGT VOLGEND ADVIES UIT :

Het voorstel van een „Verordening en richtlijn inzake het vrije verkeer van werknemers binnen de Gemeenschap” voor de tweede etappe kan onder voorbehoud van de onder C en D aangegeven wijzigingen en toevoegingen worden goedgekeurd.

A. INLEIDING

Op 30 november 1960 heeft het Economisch en Sociaal Comité tijdens zijn XIIIde zitting advies uitgebracht inzake een „Verordening en richtlijn inzake de eerste maatregelen ter verwezenlijking van het vrije verkeer van werknemers binnen de Gemeenschap”. De Commissie had daartoe een voorstel van verordening en richtlijn aan de Raad voorgelegd. De Raad heeft op 16 augustus 1961 op basis van het voorstel de *Verordening no. 15* vastgesteld.

In de Verordening no. 15 worden de maatregelen voor een eerste etappe van de verwezenlijking van het vrije verkeer van werknemers bepaald, welke door de vierde overweging van deze verordening tot een tijdsduur van twee jaar wordt begrensd; deze eerste etappe loopt op 1 september 1963 af.

De Commissie diende volgens artikel 52 van Verordening no. 15 en onder inachtneming van artikel 48 en 49 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Econo-

mische Gemeenschap de Raad vóór 30 september 1962 een voorstel voor te leggen voor een verordening en richtlijn voor de vaststelling van de liberalisatiemaatregelen voor een tweede etappe.

De voor de tweede etappe voorziene regeling is gebaseerd op de regeling die door de Raad voor de eerste etappe werd vastgesteld.

B. ALGEMENE OPMERKINGEN INZAKE HET VOORSTEL VAN EEN NIEUWE VERORDENING BETREFFENDE HET VRIJE VERKEER VAN WERKNEMERS BINNEN DE GEMEENSCHAP

1. Opmerkingen van principiële aard inzake het voorstel der Commissie

Bij de verwezenlijking van het vrije verkeer van werknemers in een tweede etappe dient een nog grotere doelmatigheid en rechtszekerheid te worden nagestreefd. Ten gevolge van de uitdrukkelijke erkenning van het individuele recht, zich met nog grotere faciliteiten dan tot op heden vrij binnen het grondgebied der Lid-Staten te verplaatsen ten einde op een feitelijk aanbod van werk in te gaan, zal een veel verder gaande verbetering van de mogelijkheden van tewerkstelling en dus ook van de sociale positie van de werknemers worden verkregen.

De verdere liberalisatie van het vrije verkeer dient een daadwerkelijke bijdrage tot het regionale beleid te leveren, dat des te eerder aan de eisen van een evenwichtige expansie der Gemeenschap beantwoordt naarmate het op grond van het aantal en de geschiktheid van de werknemers zal toestaan tot een grotere vrijheid van verkeer ten aanzien van de plaats en het beroep en hierdoor tot een beter evenwicht van de arbeidsmarkt te geraken.

Dit positieve oordeel over de maatregelen, waarvan de invoering wordt overwogen ter verwezenlijking van het vrije verkeer in de tweede etappe, mag echter niet doen vergeten dat het vrije verkeer alleen de dispariteiten niet vermag te overwinnen, welke op sociaal-economisch gebied tussen de Lid-Staten bestaan, zoals verschillen in arbeidsduur, ongerechtvaardigde loondifferentiaties, verschillen in sociale lasten, onvoldoende beroepsopleiding, enz. Slechts langs de weg van een harmonisatie van het gehele sociale beleid der Lid-Staten zal uiteindelijk een „voortdurende verbetering van de levensstandaard en arbeidsvoorwaarden” van de bevolking der Lid-Staten kunnen worden bereikt.

2. Toepassingsgebied van verordening en richtlijn

Het toepassingsgebied ten aanzien van de personen dient zich volgens de mening van de Commissie ook voor deze regeling uit te strekken tot alle werknemers in loondienst.

Het Comité stelt vast, dat de uitdrukking „werknemers in loondienst” niet altijd de voor hun beroepsopleiding tewerkgestelden omvat, in Duitsland bijvoorbeeld niet. Daar echter de voor hun beroepsopleiding tewerkgestelden ook het recht van vrij verkeer dienen te genieten, acht het Comité het noodzakelijk, in de Verordening een aanvulling van het begrip „werknemers” op te nemen, en wel door de toevoeging hieraan van de woorden „en daarmee gelijkgestelden”.

Dit verlangen heeft het Economisch en Sociaal Comité niet alleen in verband met Verordening no. 15 naar voren gebracht; ook in zijn advies inzake de Verordening betreffende het vrije verkeer van grens- en seizoenarbeiders heeft zij hetzelfde standpunt verdedigd.

Het Comité betreurt dat de Commissie de nieuwe verordening en richtlijn inzake het vrije verkeer van

werknemers niet tot de staatlozen en vluchtelingen in de Lid-Staten wil uitbreiden en dat beide stukken uitsluitend op de onderdanen van de Lid-Staten van betrekking moeten zijn.

3. Opheffing van de voorrang van de binnenlandse arbeidsmarkt binnen de Gemeenschap

Vanaf de aanvang van de tweede etappe dient de voorrang van de binnenlandse arbeidsmarkt algemeen opgeheven te worden. Dit is een beslissende stap naar de verwezenlijking van een gemeenschap, waarin de werknemers van alle Lid-Staten in iedere Lid-Staat ten aanzien van het verkrijgen van werk in beginsel zijn gelijkgesteld.

De overgang naar de voorrang van de communautaire arbeidsmarkt wordt tijdens de tweede etappe door twee uitzonderingsregelingen vergemakkelijkt (zie artikel 2 en 3 van het voorstel van de Commissie).

Het Economisch en Sociaal Comité gaat met dit voorstel van de Commissie akkoord.

4. Verlenging van de tewerkstelling

Het Economisch en Sociaal Comité stelt met bevrediging vast, dat de migrerende werknemers na twee jaar regelmatige arbeid met de nationale werknemers worden gelijkgesteld.

5. Verkiesbaarheid van de werknemers in de vertegenwoordigende organen in de onderneming

Het kan zijn, dat er hinderpalen zijn voor de toekenning van de volle verkiesbaarheid aan buitenlandse werknemers gedurende de tweede etappe. Evenwel is het mogelijk, de verkiesbaarheid van buitenlandse werknemers voor de vertegenwoordigende organen in de onderneming onder bepaalde voorwaarden tot stand te brengen. Eventueel nog bestaande verschillen in behandeling dienen niet later dan aan het einde van de overgangperiode te zijn opgeheven.

Het Comité beveelt de Commissie aan, de mogelijkheden van een uitbreiding van het passieve kiesrecht voor vertegenwoordigende organen buiten de onderneming te onderzoeken, zodat dit recht gedurende de derde etappe kan worden erkend.

6. Voorrang van de arbeidsmarkt der Gemeenschap

Terecht verdedigt de Commissie het standpunt, dat in de tweede etappe een stipte verwezenlijking van de voorrang van de communautaire arbeidsmarkt beslist noodzakelijk is.

Het Comité is van mening dat het niet mogelijk is de communautaire arbeidsmarkt te verwezenlijken indien de voorrang van de communautaire arbeidsmarkt niet wordt gerealiseerd; deze vindt zijn rechtvaardiging in analoge maatregelen, welke op andere gebieden en in het bijzonder in de economie, de handel en de landbouw reeds genomen zijn.

7. Organen voor de verwezenlijking van het vrije verkeer

a) Europees Coördinatiebureau

Ten einde de uitvoering van de aan dit orgaan opgedragen taken in ieder geval wat het benodigde personeel en materiaal betreft, te verzekeren beveelt het Economisch

en Sociaal Comité aan de Commissie aan, nog meer aandacht te besteden aan de personeels- en materiaalbehoeften van dit Bureau.

b) *Raadgevend Comité — Technisch Comité — Permanente Afdeling*

Met het oog op het verkrijgen van een eenvoudiger en doeltreffende werkwijze bij de uitvoering van de aan deze organen toegewezen taken acht het Economisch en Sociaal Comité het noodzakelijk dat er slechts één Comité wordt voorzien, genaamd „Comité voor het vrije verkeer van werknemers”.

Daarom beveelt zij aan, beide Comités samen te voegen. Het „Comité voor het vrije verkeer van werknemers” kan subcomités in het leven roepen, welke belast worden met de werkzaamheden, die tot dusverre krachtens Verordening no. 15 aan het Raadgevend Comité en het Technisch Comité waren opgedragen.

Het Comité keurt het instellen van een speciale Permanente Afdeling af. Het „Comité voor het vrije verkeer van werknemers” kan een subcomité instellen, dat zich met de taken belast, welke aan de Permanente Afdeling waren toebedacht.

Voor het instellen van dit subcomité kunnen bepalingen in het reglement van orde worden opgenomen.

8. Huisvesting

De Commissie zou ten aanzien van de huisvesting initiatieven moeten nemen. Eventueel dient tot oprichting van een verantwoordelijk communautair centrum voor woningvraagstukken te worden overgegaan. Ook het instellen van een Europees fonds voor de woningbouw zou aan te bevelen zijn.

C. REDACTIONELE EN MATERIËLE WIJZIGINGS-VOORSTELLEN INZAKE DE ONTWERP-VERORDENING

I. Overwegingen

1. In alle overwegingen dient een aanvulling van het begrip „werknemer” te worden opgenomen, en wel door toevoeging van de woorden „en daarmee gelijkgesteld”.

2. De Verordening dient van toepassing te zijn op werknemers en hiermede gelijkgestelden, op wie de wettelijke bepalingen van toepassing zijn en die onderdaan zijn van een Lid-Staat of als staatloze of vluchteling op het grondgebied van een Lid-Staat woonachtig zijn.

De onder C., 1 en 2 gemaakte opmerkingen dienen in overweging 1 te worden toegepast :

Overweging 1

„Overwegende dat de afschaffing van elke discriminatie op grond van de nationaliteit tussen de werknemers en daarmee gelijkgestelden, die onderdaan van een Lid-Staat zijn of als staatloze of als zodanig door de Geneefse Conventie erkende politieke vluchteling op het grondgebied van een Lid-Staat woonachtig zijn, wat betreft de werkgelegenheid...”

Overweging 2

De Gespecialiseerde Afdeling stelt de volgende wijziging voor :

„... dat de organisatorische voorzieningen die door Verordening no. 15 werden ingesteld en waardoor de

aanbiedingen van en de aanvragen om werk tot elkaar gebracht worden in stand gehouden moeten worden; dat de Commissie bij de toepassing van de gemeenschappelijke maatregelen voor de verwezenlijking van het vrije verkeer zal worden bijgestaan door een in het leven te roepen „Comité voor het vrije verkeer van werknemers”, samengesteld uit vertegenwoordigers van de werkgevers- en werknemersorganisaties alsmede van de regeringen;”

Overweging 7

„Overwegende dat het met het oog op de versnelde toepassing van het Verdrag, waartoe besloten is, wenselijk zou zijn, dat van deze mogelijkheid gedurende de volgende etappe geen gebruik meer behoeft te worden gemaakt”;

Overweging 9

De Franse tekst dient als volgt te luiden :

« Considérant que depuis l'entrée en vigueur des premières mesures relatives à la libre circulation des travailleurs dans la Communauté, le nombre des travailleurs ressortissants des États membres occupés dans d'autres États membres a considérablement augmenté, et que de ce fait les discriminations entre travailleurs dans un même pays risquent d'être accentuées, alors que la deuxième étape... ».

Overweging 10

Het laatste deel van deze overweging, vanaf „tijdelijk voor deze tweede etappe...” als volgt te wijzigen : „tijdelijk voor deze tweede etappe aan niet-nationale werknemers een bijzondere voorwaarde voor de verkiesbaarheid op te leggen die hun stabiliteit waarborgt”.

Overweging 12

„Overwegende dat er een nauw verband bestaat tussen het vrije verkeer van werknemers en daarmee gelijkgestelden, de woongelegenheid, de werkgelegenheid en de beroepsopleiding, de bepalingen en het Statuut van het Europees Sociaal Fonds, voor zover deze erop gericht zijn...;

zij maken het noodzakelijk dat de inspanning van de Lid-Staten wordt gericht op de vaststelling, op het niveau van de Gemeenschap, van een beleid inzake de arbeidsmarkt, dat tevens een rationeel regionaal werkgelegenheidsbeleid omvat”.

II. Verordening

1. In alle artikelen dient een aanvulling te worden opgenomen van het begrip „werknemer”, en wel door toevoeging van de woorden „en daarmee gelijkgesteld”.

2. De Verordening dient van toepassing te zijn op werknemers en daarmee gelijkgestelden, voor wie de wettelijke bepalingen gelden en die onderdaan zijn van een Lid-Staat of als staatloze of vluchteling op het grondgebied van een Lid-Staat woonachtig zijn.

3. In alle artikelen van de Verordening dient het begrip „beroep” te worden vervangen door „werkzaamheid” of „sector van werkzaamheid”.

4. In alle artikelen waarin sprake is van het „Raadgevend Comité” of het „Technisch Comité”, dienen deze termen door „Comité voor het vrije verkeer van werknemers” te worden vervangen.

EERSTE DEEL

VAN WERKNEMERS EN HUN FAMILIE

TITEL I
WERKNEMERS

Hoofdstuk I

Tewerkstelling van werknemers

Artikel 1

Dit artikel als volgt te wijzigen :

„Iedere onderdaan van een Lid-Staat of staatloze of als zodanig door de Geneefse Conventie erkende politieke vluchteling, die op het grondgebied van een Lid-Staat woonachtig is, heeft het recht... Dit migratierecht kan niet door wettelijke of bestuursrechtelijke bepalingen worden beperkt...” „en ontvangt te dien einde persoonlijk een arbeidsvergunning van het land van ontvangst waarin dat recht wordt toegekend”.

Artikel 8

De eerste zin van lid 2 als volgt te wijzigen :

„2. In geval van bijzonder ernstige moeilijkheden en ten einde de vitale belangen van de migrerende werknemers te beschermen, kan echter de Staat van herkomst van deze werknemers tegen hun tewerkstelling in een bepaald gebied of een bepaalde onderneming op het grondgebied van een andere Lid-Staat bezwaar maken.”

In de derde zin van dit lid dient het woord „eventueel” te worden geschrapt.

TWEDE DEEL

TOT ELKAAR BRENGEN EN COMPENSATIE
VAN AANBIEDINGEN VAN EN AANVRAGEN
OM WERK

TITEL I

TAAK VAN DE DIENSTEN VOOR
ARBEIDSVOORZIENING VAN DE LID-STATEN
EN DE COMMISSIE

Artikel 27 t/m 29 worden tot één artikel samengevoegd.

Artikel 28 wordt artikel 27, lid 4.

Artikel 29, lid 1, 2, 3 en 4 worden artikel 27, lid 5, 6, 7 en 8.

Een nieuw artikel 28 wordt toegevoegd.

Het nieuwe artikel 27 luidt dan :

„1. Het Europees Coördinatiebureau...

a) ...

b) ...

2. Het geeft daarvan...

3. Het maakt deze...

4. Het Europees Coördinatiebureau deelt de inlichtingen met betrekking tot de in de artikelen 2 en 3 bedoelde gebieden en sectoren van werkzaamheid onverwijld mede aan de in artikel 19 bedoelde diensten.

5. Het Europees Coördinatiebureau stelt de te normaliseren documenten op, waarvan het algemeen gebruik kan bijdragen tot de vergemakkelijking en bespoediging van het gemeenschappelijk optreden.

6. Het neemt deel aan de organisatie van bezoeken, stages en programma's voor verdere scholing als bedoeld in artikel 30.

7. Het zorgt voor of draagt bij tot de samenstelling van alle gespecialiseerde documentaties op het gebied van compensatie en plaatsing op gemeenschapsniveau, met name nodig voor :

— beroepsmonografieën,

— het overzicht over de ontwikkeling van de beroepsopleiding,

— een vergelijkende lijst van die beroepen waarin migraties het meest frequent zijn.

8. Het stelt een jaarlijks overzicht op van de werkzaamheden op het gebied van compensatie en plaatsing in het kader van de Gemeenschap, waaruit ook de bereikte resultaten blijken.”

Artikel 28

„Het Europees Coördinatiebureau vervult de hem opgedragen taken in samenwerking met het „Comité voor het vrije verkeer van werknemers.”

TITEL II

AANVULLENDE MAATREGELEN

Artikel 31 komt te luiden :

„1. Indien het Europees Coördinatiebureau... van de versnelde beroepsopleiding, zal de Commissie, na het advies van het „Comité voor het vrije verkeer van werknemers” te hebben ingewonnen en de belanghebbende beroepsorganisaties op nationaal en gemeenschapsniveau te hebben gehoord, en onverminderd de bepalingen die...

2. De Lid-Statens...”

DERDE DEEL

ORGANEN BELAST MET HET TOTSTAND-
BRENGEN VAN EEN NAUWE SAMENWERKING
TUSSEN DE LID-STATEN OP HET GEBIED VAN
HET VRIJE VERKEER EN DE TEWERKSTELLING
VAN WERKNEMERS

TITEL I

COMITÉ VOOR HET VRIJE VERKEER
VAN WERKNEMERS

Voor artikel 32 t/m 46 wordt de volgende nieuwe redactie voorgesteld :

Artikel 32

„Het Raadgevend Comité en het Technisch Comité, die door Verordening no. 15 zijn ingesteld, worden door het „Comité voor het vrije verkeer van werknemers” vervangen. Dit heeft tot taak, de Commissie ter zijde te staan bij de bestudering van vraagstukken die, op het gebied van het vrije verkeer en de tewerkstelling van werknemers, de uitvoering van het Verdrag en

van de voor zijn toepassing genomen maatregelen medebrengt. Verder is dit Comité ermee belast, de Commissie bij te staan bij de voorbereiding, de bevordering en het toezicht op de resultaten van alle technische werkzaamheden voor de toepassing van deze verordening en van eventuele aanvullende bepalingen."

Artikel 33

Aan het „Comité voor het vrije verkeer van werknemers" is onder meer opgedragen :

- a) de vraagstukken inzake het vrije verkeer en de tewerkstelling te bestuderen in het kader van het beleid van elk der Lid-Staten met betrekking tot de arbeidsmarkt teneinde te komen tot coördinatie op gemeenschapsniveau van het werkgelegenheidsbeleid ter bevordering van de economische ontwikkeling alsmede van de verwezenlijking van een beter evenwicht op de arbeidsmarkt binnen de Gemeenschap;
- b) in het algemeen de gevolgen van de toepassing van deze verordening en van eventuele aanvullende bepalingen te bestuderen;
- c) eventueel bij de Commissie met redenen omklede voorstellen tot herziening van deze verordening in te dienen;
- d) nauw met het Europees Coördinatiebureau samen te werken;
- e) op verzoek van de Commissie of eigener beweging met redenen omklede adviezen uit te brengen over algemene of principiële vraagstukken; in het bijzonder over de uitwisseling van gegevens betreffende de ontwikkeling van de arbeidsmarkt, over het verkeer van werknemers tussen de Lid-Staten, over programma's of maatregelen ter bevordering van de beroepsvoorlichting en, overeenkomstig artikel 31, van de beroepsopleiding, alsmede over de huisvesting van werknemers, een en ander ter bevordering van het vrije verkeer en de tewerkstelling, en over de sociale en culturele verzorging van werknemers en hun familie;
- f) ten aanzien van alle technische vraagstukken inzake het vrije verkeer en de tewerkstelling van werknemers, de samenwerking tussen de betrokken bestuursinstellingen van de Lid-Staten te bevorderen en te vervullen;
- g) procedures uit te werken voor de organisatie van de gemeenschappelijke werkzaamheden der betrokken bestuursinstellingen;
- h) het verzamelen van gegevens die de Commissie van nut zijn, en het verrichten van studies en onderzoeken, die in deze verordening zijn voorgeschreven, te vergemakkelijken, alsmede de uitwisseling van gegevens en ervaring tussen de betrokken bestuursinstellingen te bevorderen;
- i) in technisch opzicht de harmonisatie te bestuderen van de criteria volgens welke de Lid-Staten de toestand op hun arbeidsmarkt beoordelen."

Artikel 34

„1. Het Comité voor het vrije verkeer van werknemers bestaat uit zesendertig leden, te weten voor elke Lid-Staat twee vertegenwoordigers van de Regering, twee vertegenwoordigers van de vakorganisaties van werknemers en twee vertegenwoordigers van de vakorganisaties van werkgevers.

2. Voor elke...

3. Het mandaat van de leden..."

Artikel 35

„1. De leden van het Comité voor het vrije verkeer van werknemers en hun plaatsvervangers worden door de Raad benoemd. Bij de samenstelling van het Comité streeft de Raad ten aanzien van de vertegenwoordiging van de vakorganisaties van werknemers en werkgevers naar een billijke vertegenwoordiging van de verschillende belanghebbende sectoren van het economisch leven. De vertegenwoordigers van de regeringen der Lid-Staten worden door de Lid-Staten aan de Raad ter benoeming voorgedragen.

2. De lijst van leden en plaatsvervangers alsook de wijzigingen die erin worden aangebracht worden door de Raad ter informatie in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* bekendgemaakt."

Artikel 36

„Het Comité voor het vrije verkeer van werknemers staat onder voorzitterschap van een lid van de Commissie, dat niet aan de stemming deelneemt. Het vergadert ten minste twee keer per jaar. Het Comité komt ten minste twee maal per jaar bijeen. Het wordt bijeengeroepen door de voorzitter, hetzij op diens initiatief, hetzij op verzoek van ten minste een derde van de leden. De Voorzitter regelt de delegatie van zijn bevoegdheden.

Het secretariaat wordt gevoerd door de diensten van de Commissie."

Artikel 37

„1. De voorzitter kan personen of vertegenwoordigers van lichamen die over een uitgebreide ervaring beschikken op het gebied van werkgelegenheid en verkeer van werknemers, uitnodigen om als waarnemer of deskundige aan de vergaderingen deel te nemen. De voorzitter van het Comité kan zich doen bijstaan door technische adviseurs.

2. Op voorstel van de Voorzitter van het Comité voor het vrije verkeer van werknemers kan door een vertegenwoordiger van de Hoge Autoriteit van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal en een vertegenwoordiger van de Commissie der Europese Gemeenschap voor Atoomenergie zonder stemrecht aan de werkzaamheden van het Comité voor het vrije verkeer van werknemers worden deelgenomen."

Artikel 38

1. Het Comité voor het vrije verkeer van werknemers kan zich slechts geldig uitspreken wanneer ten minste tweederden van de leden aanwezig zijn.

2. De adviezen worden bij meerderheid van de geldig uitgebrachte stemmen vastgesteld. Zij worden met redenen omkleed aan de Commissie voorgelegd; zij gaan vergezeld van een nota waarin de mening van de minderheid is neergelegd wanneer deze daarom verzoekt."

Artikel 39

1. Het Comité voor het vrije verkeer van werknemers kan een subcomité in het leven roepen, dat tot taak heeft, de Commissie van advies te dienen ten aanzien van de toepassing van artikel 3. De ten behoeve van de Commissie opgestelde adviezen worden aan het Comité voor het vrije verkeer van werknemers ter kennisgeving voorgelegd.

2. Een krachtens lid 1 door het Comité voor het vrije verkeer van werknemers gevormd subcomité bestaat

uit 18 leden, te weten voor iedere Lid-Staat een vertegenwoordiger van de regering, een vertegenwoordiger van de werknemers en een vertegenwoordiger van de werkgevers. Het voorzitterschap berust bij de Voorzitter van het Comité voor het vrij verrichten van diensten of diens plaatsvervanger."

Artikel 40

"Het Comité voor het vrije verkeer van werknemers stelt zijn reglement van orde vast. Dit treedt in werking na goedkeuring door de Commissie."

De artikelen 41 t/m 46 van de oorspronkelijke tekst komen te vervallen.

Artikel 47 wordt artikel 41.

Artikel 48 wordt artikel 42.

Artikel 49 wordt artikel 43.

VIERDE DEEL SLOTBEPALINGEN

Artikel 50 wordt artikel 44.

Artikel 51 wordt artikel 45.

Artikel 52 wordt artikel 46.

Artikel 53 wordt artikel 47.

Het toepassingsgebied dient te worden uitgebreid :

"Onverminderd het bepaalde... arbeid verricht, is deze verordening van toepassing op de grondgebieden van de Lid-Staten en geldt voor hun onderdanen alsmede voor staattozen en voor als zodanig door de Geneefse Conventie erkende politieke vluchtelingen die op het grondgebied van een Lid-Staat woonachtig zijn."

Artikel 54

Dit wordt artikel 48.

Er dient een onderzoek te worden ingesteld naar de verdere maatregelen welke noodzakelijk zullen zijn om in het eindstadium van het vrije verkeer van werknemers een onbeperkt vrij verkeer voor alle werknemers der Lid-Staten te verwezenlijken. Dit artikel dient als volgt te worden aangevuld :

"1. De Commissie verricht tijdens de geldigheidsduur van deze verordening in samenwerking met het Comité voor het vrije verkeer van werknemers een onderzoek met betrekking tot de maatregelen, die nodig zijn om in het eindstadium van het vrije verkeer van werknemers in het bijzonder de in artikel 48, lid 3, van het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap vastgestelde rechten van de werknemers te verwezenlijken.

2. Vóór 31 maart 1965..."

(De tekst van artikel 54 van het voorstel der Commissie wordt het nieuwe lid 2.)

D. REDACTIONELE EN MATERIËLE WIJZIGINGSVOORSTELLEN INZAKE DE ONTWERP-RICHTLIJN

I. Overwegingen

1. In alle overwegingen dient na het woord „werknemers” te worden ingevoegd „en daarmee gelijkgesteld”.

2. In alle overwegingen waarin sprake is van „onderdanen” dient dit begrip als volgt te worden aangevuld :
„... onderdanen van een Lid-Staat, staattozen of als zodanig door de Geneefse Conventie erkende politieke vluchtelingen, die op het grondgebied van een Lid-Staat woonachtig zijn...”.

II. Richtlijn

1. In alle artikelen dient na het woord „werknemers” te worden ingevoegd „en daarmee gelijkgesteld”.

2. In alle artikelen waarin sprake is van „onderdanen” dient dit begrip als volgt te worden aangevuld :

„... onderdanen van een Lid-Staat, staattozen of als zodanig door de Geneefse Conventie erkende politieke vluchtelingen, die op het grondgebied van een Lid-Staat woonachtig zijn...”.

3. In alle artikelen van de richtlijn dient het begrip „beroep” door „werkzaamheid” of „sector van werkzaamheid” te worden vervangen.

4. *Het Economisch en Sociaal Comité acht het noodzakelijk, dat bepaalde artikelen van de richtlijn in de Verordening worden overgenomen. De Commissie zou dienen na te gaan, welke artikelen van de richtlijn in de Verordening overgenomen kunnen worden.*

Artikel 5

De afgifte van paspoorten, identiteitskaarten, enz. dient kosteloos of tegen betaling van een gering bedrag te geschieden.

Daarom dient dit artikel als volgt te worden gewijzigd :

„1. ... worden kosteloos of tegen betaling van een gering bedrag...”.

In de Franse tekst dient het woord „immédiatement” door „sans délai” te worden vervangen, aangezien dit beter met het Duitse woord „unverzüglich” overeenkomt.

E. SLOTOPMERKINGEN

Voor de verwezenlijking van het vrije verkeer dient een harmonisatie van de sociale stelsels en de verdere in het Verdrag vastgestelde sociaal-politieke opvattingen in een nog sterkere mate plaats te vinden dan tot op heden het geval is geweest. Niet in de laatste plaats dient ten slotte een gemeenschappelijk conjunctuurbeleid te worden gevoerd, dat op volledige tewerkstelling is gericht.

De tot op heden door de Gemeenschappelijke Markt vertoonde ontwikkeling bevestigt, dat er een zeer aanmerkelijke prikkel voor een gestadig voortschrijdende economische expansie in de Gemeenschap aanwezig is. Dit leidt automatisch tot een steeds groeiende vraag naar arbeidskrachten in alle Lid-Staten. Daarbij zal het ook in de toekomst het vrije verkeer van werknemers zijn, dat de werknemers de mogelijkheid verschaft hun arbeids-

plaats in de Gemeenschap te kiezen waar de gunstigste arbeids- en sociale voorwaarden aanwezig zijn, welke het best met hun beroepskwalificaties en persoonlijke wensen overeenkomen. Ten einde echter een sterke eenzijdige

verplaatsing van de werknemers te vermijden zullen in de toekomst de Lid-Staten meer nog dan tot op heden het geval was verplicht zijn, een *sociale harmonisatie* na te streven.

Aldus besloten te Parijs op 31 januari 1963.

*De Voorzitter
van het
Economisch en Sociaal Comité*
Émile ROCHE

D. BESLUITEN VAN DE RAAD

Bij besluit van 25 maart 1964 heeft de Raad vastgesteld :

a) Verordening no. 38/64/EEG met betrekking tot het vrije verkeer van werknemers binnen de Gemeenschap (bekendgemaakt op blz. 965/64 van dit nummer van het Publikatieblad).

b) Richtlijn inzake de opheffing van de beperkingen van de verplaatsing en het verblijf van de werknemers van de Lid-Staten en van hun familie binnen de Gemeenschap (ter informatie bekendgemaakt op blz. 981/64 van dit nummer van het Publikatieblad).
